ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 17.11.2021
COM(2021) 706 final

2021/0366 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη διαθεσιμότητα στην αγορά της Ένωσης και την εξαγωγή από την Ένωση ορισμένων βασικών και παράγωγων προϊόντων που συνδέονται με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 995/2010

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SEC(2021) 395 final} - {SEC(2021) 396 final} - {SWD(2021) 325 final} - {SWD(2021) 326 final} - {SWD(2021) 327 final} - {SWD(2021) 328 final} - {SWD(2021) 329 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η αποψίλωση και η υποβάθμιση των δασών συντελούνται με ανησυχητικό ρυθμό, επιδεινώνοντας την κλιματική αλλαγή και την απώλεια βιοποικιλότητας. Βασικός παράγοντας της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών είναι η **επέκταση της γεωργικής γης** για την παραγωγή βασικών προϊόντων όπως βοοειδή, ξυλεία, φοινικέλαιο, σόγια, κακάο ή καφές. Η αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού και η αυξανόμενη ζήτηση για γεωργικά προϊόντα, ιδίως ζωικής προέλευσης, αναμένεται να αυξήσουν τη ζήτηση για γεωργική γη και να ασκήσουν επιπρόσθετη πίεση στα δάση, ενώ η αλλαγή των κλιματικών προτύπων θα επηρεάσει την παραγωγή τροφίμων, καθιστώντας αναγκαία τη στροφή προς μια βιώσιμη παραγωγή που δεν οδηγεί σε περαιτέρω αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών.

Η ΕΕ συγκαταλέγεται στους καταναλωτές βασικών προϊόντων που συνδέονται με την αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών και δεν διαθέτει συγκεκριμένους και αποτελεσματικούς κανόνες για την ελάττωση της συμβολής της στα εν λόγω φαινόμενα. Επομένως, στόχος της παρούσας πρωτοβουλίας είναι να περιοριστεί η αποψίλωση και η υποβάθμιση των δασών που προκαλούνται από την κατανάλωση και την παραγωγή της ΕΕ. Αυτό, με τη σειρά του, αναμένεται να μειώσει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και την παγκόσμια απώλεια βιοποικιλότητας. Η πρωτοβουλία στοχεύει να **ελαχιστοποιήσει την κατανάλωση προϊόντων που προέρχονται από αλυσίδες εφοδιασμού οι οποίες σχετίζονται με την αποψίλωση ή την υποβάθμιση των δασών** και να αυξήσει τη ζήτηση και το εμπόριο νόμιμων και «μηδενικής αποψίλωσης» βασικών και παράγωγων προϊόντων στην ΕΕ.

• Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής

Η πρόταση αναγγέλθηκε για πρώτη φορά στην **ανακοίνωση της Επιτροπής του 2019 σχετικά με την εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη**[1] (στο εξής: ανακοίνωση του 2019), όπου η Επιτροπή δεσμεύτηκε για την «*αξιολόγηση πρόσθετων κανονιστικών και μη κανονιστικών μέτρων που αφορούν την πλευρά της ζήτησης, ώστε να εξασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού και μια κοινή αντίληψη για τις αλυσίδες εφοδιασμού μηδενικής αποψίλωσης, προκειμένου να αυξηθεί η διαφάνεια της αλυσίδας εφοδιασμού και να ελαχιστοποιηθεί ο κίνδυνος της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών που συνδέεται με τις εισαγωγές βασικών εμπορευμάτων στην ΕΕ*». Η δέσμευση αυτή επιβεβαιώθηκε στη συνέχεια στην Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία[2], καθώς και στη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030[3] και στη στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο»[4], στις δύο δε τελευταίες εξαγγέλθηκε αντίστοιχη νομοθετική πρόταση για το 2021. Η πρόταση αποτελεί αναπόσπαστο

---

[1] Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη» [COM(2019) 352 final].

[2] Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία» [COM(2019) 640 final].

[3] Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 — Επαναφορά της φύσης στη ζωή μας» [COM(2020) 380 final].

[4] Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Από το αγρόκτημα στο πιάτο — Μια στρατηγική για ένα δίκαιο, υγιές και φιλικό προς το περιβάλλον σύστημα τροφίμων» [COM(2020) 381 final].

μέρος και συνάδει με τους γενικούς στόχους της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας και όλες τις πρωτοβουλίες που αναπτύχθηκαν βάσει αυτής. Ειδικότερα, συμπληρώνει τα υπόλοιπα μέτρα που προτείνονται στην ανακοίνωση του 2019, και ιδίως τα εξής: 1) **συνεργασία με χώρες παραγωγής** για την αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτιών της αποψίλωσης των δασών και για την προώθηση της βιώσιμης διαχείρισης των δασών, και 2) **διεθνή συνεργασία με σημαντικές χώρες κατανάλωσης** για την ελαχιστοποίηση της διαρροής και για την προώθηση της υιοθέτησης παρόμοιων μέτρων με στόχο την αποφυγή διάθεσης στην αγορά προϊόντων που προέρχονται από αλυσίδες εφοδιασμού οι οποίες σχετίζονται με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα συνεχίσει να συνεργάζεται με τις χώρες παραγωγής, προσφέροντας νέους τύπους υποστήριξης και κινήτρων σε σχέση με την προστασία των δασών, τη βελτίωση της διακυβέρνησης και της γαιοκτησίας, την ενίσχυση της επιβολής του νόμου και την προώθηση της αειφόρου διαχείρισης των δασών, της ανθεκτικής στις κλιματικές αλλαγές γεωργίας, της βιώσιμης εντατικοποίησης και διαφοροποίησης, της αγροοικολογίας και της γεωργοδασοκομίας.

Το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο της ΕΕ αντιμετωπίζει εν μέρει μόνο την αποψίλωση των δασών. Το **σχέδιο δράσης της ΕΕ για την επιβολή της δασικής νομοθεσίας, τη διακυβέρνηση και το εμπόριο (FLEGT)**[5], που χρονολογείται από το 2003, αποτελεί τη βασική πολιτική της ΕΕ κατά της παράνομης υλοτομίας και του συνδεόμενου με αυτήν εμπορίου. Μολονότι το **σχέδιο δράσης FLEGT αντιμετωπίζει την παράνομη υλοτομία και το συνδεόμενο με αυτήν εμπόριο, δεν πραγματεύεται την αποψίλωση των δασών καθαυτή**. Βασικό στοιχείο του σχεδίου δράσης FLEGT είναι ένα εθελοντικό σύστημα που διασφαλίζει ότι στην ΕΕ εισάγεται μόνο νόμιμα υλοτομημένη ξυλεία από χώρες που συμφωνούν να συμμετάσχουν στο εν λόγω σύστημα. Το εσωτερικό νομικό πλαίσιο της ΕΕ για το σύστημα αυτό είναι ο **κανονισμός για την επιβολή της δασικής νομοθεσίας, τη διακυβέρνηση και το εμπόριο** (στο εξής: κανονισμός FLEGT)[6], ο οποίος θεσπίζει σύστημα αδειών που αποτελεί τη βάση για τις συμφωνίες εθελοντικής εταιρικής σχέσης FLEGT. Ένα άλλο βασικό στοιχείο του σχεδίου δράσης FLEGT είναι ο **κανονισμός της ΕΕ για την ξυλεία** (στο εξής: κανονισμός EUTR)[7], ο οποίος απαγορεύει τη διάθεση παράνομα υλοτομημένης ξυλείας και προϊόντων ξυλείας στην αγορά της ΕΕ και ορίζει υποχρεώσεις για τους φορείς εκμετάλλευσης που διαθέτουν ξυλεία στην αγορά για πρώτη φορά. Τόσο ο κανονισμός FLEGT όσο και ο κανονισμός EUTR έχουν υποβληθεί σε έλεγχο καταλληλότητας και οι επιλογές πολιτικής που παρουσιάζονται στον παρόντα κανονισμό αντλούν μεταξύ άλλων στοιχεία από τα συμπεράσματα του ελέγχου καταλληλότητας.

Με βάση την εμπειρία και τα διδάγματα που αντλήθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης και του κανονισμού FLEGT, η Επιτροπή θα καθιερώσει εταιρικές σχέσεις για τα δάση με σχετικές χώρες-εταίρους, κατά περίπτωση. Κύριος στόχος των δασικών εταιρικών σχέσεων θα είναι η προστασία, η αποκατάσταση και/ή η διασφάλιση της αειφόρου χρήσης του δάσους κατά τρόπο σφαιρικό και ολοκληρωμένο με στόχο την επίτευξη των προτεραιοτήτων της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, καθώς και των στόχων αναπτυξιακής συνεργασίας της ΕΕ, όπως η καταπολέμηση της φτώχειας, η χρηστή διακυβέρνηση και τα ανθρώπινα

---

5 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, «Η επιβολή της δασικής νομοθεσίας, η διακυβέρνηση και το εμπόριο (FLEGT) — Πρόταση για σχέδιο δράσης της ΕΕ» [COM(2003) 251 final].

6 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2173/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2005, περί δημιουργίας εθελοντικού συστήματος αδειών FLEGT για τις εισαγωγές ξυλείας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

7 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 995/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, για τη θέσπιση των υποχρεώσεων των φορέων εκμετάλλευσης που διαθέτουν ξυλεία και προϊόντα ξυλείας στην αγορά.

δικαιώματα. Οι εταιρικές αυτές σχέσεις θα προωθήσουν τη δασική διακυβέρνηση καθώς και μεταρρυθμίσεις πολιτικής με γνώμονα τη βιώσιμη διαχείριση των δασών και θα συμβάλουν στην ανάσχεση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η ανακοίνωση του 2019 καθορίζει τον γενικό στόχο της προστασίας και της βελτίωσης της υγείας των υφιστάμενων δασών —ειδικότερα των πρωτογενών— και της σημαντικής αύξησης της βιώσιμης και βιολογικά ποικιλόμορφης δασικής κάλυψης παγκοσμίως. Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, τόσο η στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 όσο και η στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο» χαρακτηρίζουν σημαντική για την επίτευξη των στόχων τους την παρούσα νομοθετική πρόταση και άλλα μέτρα για την αποφυγή ή την ελαχιστοποίηση της διάθεσης στην αγορά της ΕΕ προϊόντων που προέρχονται από αλυσίδες εφοδιασμού που συνδέονται με την αποψίλωση ή την υποβάθμιση των δασών. Μια άλλη σχετική πρωτοβουλία είναι, για παράδειγμα, η ανακοίνωση με τίτλο «Ένα μακρόπνοο όραμα για τις αγροτικές περιοχές της ΕΕ»[8].

Η νέα **δασική στρατηγική της ΕΕ** επιβεβαιώνει ότι τα μέτρα που έχουν ήδη προσδιοριστεί στην ανακοίνωση του 2019 θέτουν το βασικό πλαίσιο για την παγκόσμια δράση της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της παρούσας νομοθετικής πρωτοβουλίας, και θα ληφθούν δεόντως και με συνέπεια υπόψη κατά τη διαμόρφωση των εσωτερικών πολιτικών.

Ο παρών κανονισμός θα λειτουργεί συμπληρωματικά με τη νομοθετική πρωτοβουλία για τη **βιώσιμη εταιρική διακυβέρνηση (ΒΕΔ)**, η οποία αποσκοπεί στη βελτίωση του κανονιστικού πλαισίου της ΕΕ για το εταιρικό δίκαιο και την εταιρική διακυβέρνηση. Η πρωτοβουλία ΒΕΔ βασίζεται σε οριζόντια προσέγγιση που αντιμετωπίζει τις δυσμενείς επιπτώσεις στα ανθρώπινα δικαιώματα και το περιβάλλον οι οποίες επηρεάζουν τη συμπεριφορά των εταιρειών στις δικές τους δραστηριότητες και στις αλυσίδες αξίας τους. Μολονότι το καθεστώς ΒΕΔ αφορά τις επιχειρηματικές δραστηριότητες και τις αξιακές αλυσίδες γενικά, η προσέγγιση της αποψίλωσης των δασών εστιάζει σε συγκεκριμένα προϊόντα και αλυσίδες εφοδιασμού προϊόντων. Ως εκ τούτου, ενώ οι γενικοί στόχοι των δύο πρωτοβουλιών μπορεί να είναι κοινοί και να αλληλοϋποστηρίζονται, οι ειδικοί στόχοι διαφέρουν.

Η υποχρέωση δέουσας επιμέλειας στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας ΒΕΔ προβλέπεται να εφαρμόζεται σε ευρύ φάσμα μεγάλων εταιρειών της ΕΕ σε όλους τους τομείς (με πιο στοχευμένο καθεστώς για ορισμένες μεσαίου μεγέθους εταιρείες) και να καλύπτει επίσης εταιρείες εκτός ΕΕ. Η νομοθετική πρωτοβουλία για την αποψίλωση των δασών έχει τον πολύ ειδικό στόχο να περιορίσει τη διάθεση στην αγορά της ΕΕ προϊόντων που συνδέονται με την αποψίλωση των δασών, οι δε απαιτήσεις της θα είναι, σε ορισμένους τομείς, ειδικότερου χαρακτήρα σε σύγκριση με τις γενικές υποχρεώσεις βάσει της πρωτοβουλίας ΒΕΔ. Περιλαμβάνει επίσης απαγόρευση η οποία θα ισχύει για όλους τους φορείς εκμετάλλευσης που διαθέτουν τα σχετικά παράγωγα προϊόντα στην αγορά, συμπεριλαμβανομένων εταιρειών τόσο της ΕΕ όσο και τρίτων χωρών, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή και το μέγεθός τους. Όταν οι απαιτήσεις της πρωτοβουλίας ΒΕΔ υπερβαίνουν τις απαιτήσεις του κανονισμού για την αποψίλωση των δασών, εφαρμόζονται συνδυαστικά.

---

[8] Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Ένα μακρόπνοο όραμα για τις αγροτικές περιοχές της ΕΕ — Προς ισχυρότερες, συνδεδεμένες, ανθεκτικές και ευημερούσες αγροτικές περιοχές με ορίζοντα το 2040» [COM(2021) 345 final].

Η παρούσα πρωτοβουλία δεν στοχεύει ειδικά στον **χρηματοπιστωτικό τομέα και τις επενδύσεις**. Οι υφιστάμενες πρωτοβουλίες στον τομέα της βιώσιμης χρηματοδότησης, όπως η εφαρμογή του κανονισμού της ΕΕ για την ταξινομία και η μελλοντική οδηγία για την υποβολή εκθέσεων βιωσιμότητας από τις εταιρείες (τρέχουσα οδηγία για τη δημοσιοποίηση μη χρηματοοικονομικών πληροφοριών) αποτελούν κατάλληλα μέσα για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων που έχουν στην αποψίλωση των δασών ο χρηματοπιστωτικός τομέας και ο τομέας των επενδύσεων και, ως εκ τούτου, συμπληρώνουν και υποστηρίζουν την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία για την αποψίλωση των δασών.

Η οδηγία για την υποβολή εκθέσεων βιωσιμότητας από τις εταιρείες και ο κανονισμός για την ταξινομία επιβάλλουν υποχρεώσεις γνωστοποίησης και σε μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις: η οδηγία για την υποβολή εκθέσεων βιωσιμότητας από τις εταιρείες προβλέπει τη δημοσίευση των τομεακών προτύπων αναφοράς έως τον Οκτώβριο του 2023, ενώ βάσει του κανονισμού της ΕΕ για την ταξινομία έχουν ήδη θεσπιστεί τεχνικά κριτήρια δυνάμει της κατ' εξουσιοδότηση πράξης για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή του τομέα της δασοκομίας, ενώ η δημοσίευση των κριτηρίων για τη γεωργία έχει καθυστερήσει. Και οι δύο οικονομικές δραστηριότητες μπορούν να καλύπτονται από τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τους άλλους τέσσερις περιβαλλοντικούς στόχους.

Η παρούσα πρόταση κανονισμού αναμένεται επίσης να εφαρμοστεί από κοινού με την οδηγία για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας[9] όσον αφορά ορισμένα προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως βιοκαύσιμα ή για την παραγωγή βιοκαυσίμων, όπως συσσωματώματα ξύλου ή παράγωγα σόγιας και φοινικέλαιου. Οι στόχοι των δύο συνόλων κανόνων της ΕΕ είναι συμπληρωματικοί, καθώς και τα δύο αφορούν τους πρωταρχικούς στόχους της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής και της απώλειας βιοποικιλότητας. Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία θέτει απαιτήσεις για τα βασικά και τα παράγωγα προϊόντα που συνδέονται με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών προς διάθεση στην αγορά της ΕΕ, με στόχο τον περιορισμό της αποψίλωσης των δασών που προκαλείται από την ΕΕ. Η οδηγία για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας θέτει, μεταξύ άλλων, κανόνες κριτηρίων αειφορίας βάσει των οποίων τα βιοκαύσιμα, τα βιορευστά και η βιομάζα θεωρούνται βιώσιμα και καθορίζει στόχους ώστε η ΕΕ να επιτύχει τον στόχο η ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές να ανέρχεται σε τουλάχιστον 32 % έως το 2030.

Όσον αφορά την πρακτική αλληλεπίδρασή τους, τα βασικά και τα παράγωγα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής και των δύο πράξεων θα υπόκεινται σε απαιτήσεις για τη γενική πρόσβαση στην αγορά, αλλά και για να θεωρούνται ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Οι απαιτήσεις αυτές είναι συμβατές μεταξύ τους και αλληλοενισχύονται. Στην ειδική περίπτωση των συστημάτων πιστοποίησης για χαμηλού κινδύνου έμμεση αλλαγή της χρήσης γης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/807 της Επιτροπής για τη συμπλήρωση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001[10], «όσον αφορά τον καθορισμό των πρώτων υλών υψηλού κινδύνου έμμεσης αλλαγής της χρήσης γης για τις οποίες παρατηρείται σημαντική επέκταση της περιοχής παραγωγής σε εκτάσεις με υψηλά αποθέματα άνθρακα και για την πιστοποίηση των βιοκαυσίμων, βιορευστών και καυσίμων βιομάζας χαμηλού κινδύνου έμμεσης αλλαγής της χρήσης γης», τα εν λόγω συστήματα πιστοποίησης μπορούν να χρησιμοποιούνται και από

9 Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82).

10 Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/807 της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 2019, για τη συμπλήρωση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον καθορισμό των πρώτων υλών υψηλού κινδύνου έμμεσης αλλαγής της χρήσης γης για τις οποίες παρατηρείται σημαντική επέκταση της περιοχής παραγωγής σε εκτάσεις με υψηλά αποθέματα άνθρακα και για την πιστοποίηση των βιοκαυσίμων, βιορευστών και καυσίμων βιομάζας χαμηλού κινδύνου έμμεσης αλλαγής της χρήσης γης (ΕΕ L 133 της 21.5.2019, σ. 1).

φορείς εκμετάλλευσης και εμπόρους εντός των ορίων των συστημάτων τους δέουσας επιμέλειας για τη λήψη πληροφοριών, όπως απαιτείται από τον παρόντα κανονισμό, με σκοπό την εκπλήρωση ορισμένων από τις απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας και πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού. Όπως συμβαίνει και με κάθε άλλο σύστημα πιστοποίησης, η χρήση τους δεν θίγει τη νομική ευθύνη και τις υποχρεώσεις που υπέχουν βάσει του παρόντος κανονισμού οι φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι για άσκηση δέουσας επιμέλειας.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η αρμοδιότητα της ΕΕ να ενεργεί στον τομέα της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών απορρέει από τα άρθρα της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) που σχετίζονται με την προστασία του περιβάλλοντος. Σύμφωνα με το άρθρο 191 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η πολιτική της Ένωσης έχει τους εξής στόχους: «*τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, η προστασία της υγείας του ανθρώπου, τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων, την προώθηση [...] μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων, και ιδίως την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος*». Η υιοθέτηση, σε επίπεδο Ένωσης, μέτρων που στοχεύουν στην καταπολέμηση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών θα συμβάλει στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, στην αύξηση της ανθεκτικότητας στην κλιματική αλλαγή και στη μείωση του ανθρώπινου αντίκτυπου στη βιοποικιλότητα και, συνεπώς, θα συνεισφέρει σημαντικά σε κάθε έναν από τους στόχους της περιβαλλοντικής πολιτικής. Το άρθρο 192 της ΣΛΕΕ θα πρέπει επομένως να χρησιμοποιηθεί ως νομική βάση της πρότασης.

Όπως συμβαίνει σε πολλά περιβαλλοντικά ζητήματα, οι συνέπειες της αποψίλωσης των δασών σε μία περιοχή μπορεί να έχουν παγκόσμιο αντίκτυπο. Επομένως, είναι σκόπιμο τόσο τα εγχώρια προϊόντα όσο και τα προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία ή εξάγονται να καλύπτονται από την πρόταση βάσει της προτεινόμενης νομικής βάσης. Αυτό θα καταστήσει δυνατή τη συμμόρφωση με το άρθρο 191 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, το οποίο απαιτεί η πολιτική της Ένωσης για το περιβάλλον να αποβλέπει σε υψηλό επίπεδο προστασίας, αλλά και με το άρθρο 3 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), σύμφωνα με το οποίο η προώθηση υψηλού επιπέδου προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος ορίζεται ως ένας από τους στόχους της Ένωσης.

Το άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι «*το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζουν, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, τις δράσεις που πρέπει να αναλάβει η Ένωση για την υλοποίηση των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 191*».

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Οι κύριοι παράγοντες της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών συνδέονται τόσο με την αγορά της ΕΕ όσο και με το διεθνές εμπόριο. Απαιτείται δράση σε επίπεδο ΕΕ για την αντιμετώπιση του καταναλωτικού αποτυπώματος της ΕΕ και θεμάτων σχετικών με το διεθνές εμπόριο κατά τρόπο συντονισμένο και εναρμονισμένο, παράλληλα με την εξασφάλιση της νομικής ασφάλειας και της σαφήνειας που είναι απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς της ΕΕ. Ελλείψει εναρμονισμένης προσέγγισης, πολλά κράτη μέλη αναμένεται να λάβουν μέτρα περιορισμού του εσωτερικού εμπορίου, κάτι που θα είχε ως αποτέλεσμα να

διαταραχθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Αυτό θα είχε σοβαρό αντίκτυπο στη λειτουργία της αγοράς της ΕΕ, θα έθετε σε κίνδυνο την ικανότητα των ευρωπαϊκών φορέων εκμετάλλευσης να προμηθεύονται βασικά/παράγωγα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και θα υπονόμευε την αξιοπιστία των μέτρων της ΕΕ. Κάποια άλλα κράτη μέλη ενδέχεται να αποφασίσουν να μη θεσπίσουν κανένα μέτρο που να περιορίζει τις πιθανές επιπτώσεις των μέτρων για την αποψίλωση των δασών που θα ληφθούν από άλλα κράτη μέλη.

Οι αλυσίδες εφοδιασμού για τα προϊόντα που καλύπτονται από την πρωτοβουλία είναι διεθνείς και μάλιστα, πολύ συχνά, παγκόσμιας εμβέλειας. Η εμπειρία της ΕΕ όσον αφορά την αντιμετώπιση πολύπλοκων ζητημάτων της εφοδιαστικής αλυσίδας (π.χ. που απορρέουν από τη νομοθεσία σχετικά με την παράνομη υλοτομία) δείχνει ότι είναι καθοριστικής σημασίας η διασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού για τους φορείς εκμετάλλευσης όσον αφορά τις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται πριν από τη διάθεση προϊόντων (βασικών και παράγωγων προϊόντων) στην αγορά της ΕΕ για πρώτη φορά.

Η απουσία εφαρμοστέων κανόνων σε ευρωπαϊκό επίπεδο συνιστά ανταγωνιστικό μειονέκτημα για τους υπεύθυνους επιχειρηματίες που είναι πρόθυμοι να καθαρίσουν τις αλυσίδες εφοδιασμού τους και επιβραβεύει τη μη βιώσιμη συμπεριφορά. Ως εκ τούτου, μολονότι το περιβάλλον αποτελεί κοινή αρμοδιότητα της ΕΕ και των κρατών μελών, είναι απαραίτητη η λήψη μέτρων σε ολόκληρη την ΕΕ ώστε να διασφαλιστεί συναντίληψη ως προς τις αλυσίδες εφοδιασμού μηδενικής αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών, να αυξηθεί η διαφάνεια των εν λόγω αλυσίδων εφοδιασμού, καθώς και να επιτευχθεί, χάρη στην κλίμακα της δράσης, σημαντικός αντίκτυπος στην αποψίλωση των δασών.

Στον βαθμό που η παρούσα πρωτοβουλία καλύπτει τόσο αγαθά που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία όσο και αγαθά που εξάγονται από την αγορά της Ένωσης, η δράση σε επίπεδο Ένωσης θα είναι αποτελεσματικότερη από τη δράση σε εθνικό επίπεδο, καθώς θα αποτρέψει πιθανές αρνητικές επιπτώσεις στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και σε πτυχές του εμπορίου. Συνεπώς, η δράση της ΕΕ μπορεί να συμπληρώσει και να ενισχύσει τις εθνικές προσπάθειες των κρατών μελών. Εάν η ΕΕ δεν αναλάβει δράση, το πρόβλημα της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών που σχετίζεται με την ενωσιακή κατανάλωση θα παραμείνει και θα επιδεινωθεί περαιτέρω. Αυτό θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά τις προσπάθειες της ΕΕ στον τομέα της προστασίας της παγκόσμιας βιοποικιλότητας και της κλιματικής αλλαγής.

- **Αναλογικότητα**

Με αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία, η ΕΕ εντείνει τη δράση της κατά της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών θεσπίζοντας ένα ρυθμιστικό πλαίσιο που αποσκοπεί να είναι φιλόδοξο και εφαρμόσιμο και το οποίο δίνει κίνητρα για τη μετάβαση προς βιώσιμες αλυσίδες εφοδιασμού σε όλες τις χώρες παραγωγής, εντός ή εκτός της ΕΕ. Έτσι η ΕΕ καθίσταται αξιόπιστος φορέας καθορισμού προτύπων σε παγκόσμιο επίπεδο. Τα χρηματικά οφέλη που κατ' ελάχιστον αναμένονται υπεραντισταθμίζουν το κόστος. Η πρωτοβουλία συνάδει επίσης με τη σοβαρότητα και τον επείγοντα χαρακτήρα του προβλήματος που στοχεύει να επιλύσει, καθώς και με τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας.

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία αποσκοπεί στην ελαχιστοποίηση της συμβολής της ΕΕ στην αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών. Ο στόχος αυτός θα επιτευχθεί με τη θέσπιση ενός βαθμιδωτού, υποχρεωτικού συστήματος δέουσας επιμέλειας που θα βασίζεται στον ορισμό της μηδενικής αποψίλωσης, σε συνδυασμό με σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης.

Όπως αναλύεται στην «Εκτίμηση των επιπτώσεων όσον αφορά την ελαχιστοποίηση του κινδύνου αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών που σχετίζεται με προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ» (στο εξής: εκτίμηση των επιπτώσεων), αναμένεται ότι τα μέτρα αυτά θα είναι τα πλέον αποτελεσματικά για τον περιορισμό της αποψίλωσης των δασών που προκαλείται από την ΕΕ και τα πλέον αποδοτικά μεταξύ όσων εξετάστηκαν κατά την εκπόνηση της παρούσας πρωτοβουλίας. Τα συμπεράσματα της εκτίμησης των επιπτώσεων καταδεικνύουν ότι οι νομικά δεσμευτικές επιλογές (όπως η απαίτηση μηδενικής αποψίλωσης, η υποχρεωτική δέουσα επιμέλεια κ.λπ.) είναι αποτελεσματικότερες από τα εθελοντικά μέτρα (όπως η εθελοντική δέουσα επιμέλεια, η εθελοντική επισήμανση ή η εθελοντική ιδιωτική πιστοποίηση). Τα συμπεράσματα αυτά επιβεβαιώθηκαν από το αποτέλεσμα της ανοικτής δημόσιας διαβούλευσης, όπου η συντριπτική πλειονότητα των ενδιαφερομένων —ενώσεις επιχειρήσεων και ΜΚΟ— τάχθηκε υπέρ ενός υποχρεωτικού καθεστώτος δέουσας επιμέλειας.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Η προτεινόμενη νομική πράξη είναι «κανονισμός», διότι είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί το υψηλότερο επίπεδο εναρμόνισης, ώστε να αποφευχθεί η συνύπαρξη διαφορετικών προτύπων μεταξύ των κρατών μελών, κάτι το οποίο θα υπονόμευε τη θεμελιώδη αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων. Ο κανονισμός θα **καθορίζει άμεσες απαιτήσεις για όλους τους φορείς**, παρέχοντας έτσι την αναγκαία ασφάλεια δικαίου και δυνατότητα επιβολής της νομοθεσίας για μια πλήρως ολοκληρωμένη αγορά σε ολόκληρη την ΕΕ. Ο κανονισμός **διασφαλίζει επίσης ότι οι υποχρεώσεις εφαρμόζονται ταυτόχρονα και με τον ίδιο τρόπο και στα 27 κράτη μέλη**. Επιπλέον, ο κανονισμός θα **μειώσει τις αβεβαιότητες σχετικά με τα χρονοδιαγράμματα** κατά τη διάρκεια της διαδικασίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, οι οποίες συνοδεύουν συνήθως μια οδηγία σε έναν τομέα όπου ο χρόνος και η ασφάλεια δικαίου έχουν κρίσιμη σημασία λόγω των προβλεπόμενων αυξήσεων του μεγέθους της αγοράς και των αλλαγών στη δυναμική της αγοράς γενικότερα.

Η νομική πράξη έχει επίσης σχεδιαστεί ως ένα διαχρονικό δυναμικό σύστημα που θα μπορεί να **προσαρμόζεται στις εξελίξεις της αγοράς και στα νέα δεδομένα και επιστημονικά στοιχεία**. Για τον σκοπό αυτό, **προβλέπεται η ανάθεση σειράς εξουσιών στην Επιτροπή**, ώστε να καταστεί δυνατή η εκπόνηση εκτελεστικών μέτρων, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη δημοσίευση του αποτελέσματος της συγκριτικής αξιολόγησης χωρών και την αναθεώρηση των βασικών προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Η παρούσα πρωτοβουλία βασίζεται στα συμπεράσματα του ελέγχου καταλληλότητας των κανονισμών EUTR και FLEGT, ο οποίος διενεργήθηκε ταυτόχρονα με την εκτίμηση των επιπτώσεων για τον παρόντα κανονισμό.

Όσον αφορά τον κανονισμό EUTR, ο έλεγχος καταλληλότητας κατέδειξε ότι ο κανονισμός EUTR είχε ως αποτέλεσμα τη βελτίωση της κατάστασης σε τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένων χωρών που επέλεξαν να μη συμμετάσχουν σε διαδικασίες συμφωνιών εθελοντικής εταιρικής σχέσης (VPA). Οι κύριοι εμπορικοί εταίροι της ΕΕ έχουν λάβει μέτρα για να ενισχύσουν τα οικεία συστήματα δασικής διακυβέρνησης και να μειώσουν την

παράνομη υλοτομία ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του κανονισμού EUTR. Ο κανονισμός EUTR —όσο και αν ορισμένες αδυναμίες στον σχεδιασμό του και οι δυσκολίες στην επιβολή του λειτουργούν ανασταλτικά— έχει επιδείξει ορισμένα θετικά αποτελέσματα τόσο από άποψη αποτελεσματικότητας όσο και από άποψη αποδοτικότητας. Η παγκόσμια κάλυψή του έχει προσφέρει στην ΕΕ μια βάση για στενή συνεργασία με άλλες χώρες κατανάλωσης. Και άλλες χώρες κατανάλωσης και εμπορικοί εταίροι παγκοσμίως έχουν υιοθετήσει νομοθετικές προσεγγίσεις παρόμοιες με τον κανονισμό EUTR. Στο ευρύτερο πλαίσιο της αποψίλωσης των δασών, αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη, καθώς δείχνει ότι η ΕΕ, ακόμη και με μειούμενο μερίδιο αγοράς, μπορεί να έχει βαρύνοντα και ηγετικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο.

Παρά τις προκλήσεις που αντιμετωπίστηκαν κατά την εφαρμογή του, τα συμπεράσματα του ελέγχου καταλληλότητας καταδεικνύουν ότι η προσέγγιση της δέουσας επιμέλειας που υιοθετήθηκε για τον κανονισμό EUTR παρέχει ευελιξία που καθιστά δυνατή την αντιμετώπιση νέων και αναδυόμενων προκλήσεων που συνδέονται με την παράνομη υλοτομία και την παράνομη αλλαγή της χρήσης γης. Χάρη επίσης στη γενική απαίτηση (δέουσα επιμέλεια) που προβλέπεται για όλους τους φορείς εκμετάλλευσης που εδρεύουν στην ΕΕ, ο κανονισμός παρουσιάζει ευελιξία έναντι αλλαγών τόσο στη μορφή των εμπορικών συναλλαγών όσο και στα προφίλ κινδύνου των χωρών. Η προτεινόμενη επιλογή θα ενσωματώσει και θα βελτιώσει το πλαίσιο που δημιουργήθηκε με τον κανονισμό EUTR, ο οποίος, ως εκ τούτου, θα καταργηθεί.

Η διαδικασία δέουσας επιμέλειας που θεσπίστηκε βάσει του κανονισμού EUTR θα προσαρμοστεί και θα βελτιωθεί στον παρόντα κανονισμό μέσω της εισαγωγής νέων χαρακτηριστικών, όπως η δήλωση δέουσας επιμέλειας (άρθρο 4), οι απαιτήσεις γεωγραφικών πληροφοριών ή γεωεντοπισμού που θα συνδέουν τα βασικά και τα παράγωγα προϊόντα με το γεωτεμάχιο όπου έχουν παραχθεί (άρθρο 9), η αυξημένη συνεργασία με τα τελωνεία (άρθρα 14 και 24), τα ελάχιστα επίπεδα επιθεώρησης (άρθρο 14), καθώς και η συγκριτική αξιολόγηση χωρών (άρθρα 25-26).

Όσον αφορά τον κανονισμό FLEGT, ο έλεγχος καταλληλότητας επιβεβαίωσε τα επιτεύγματα των συμφωνιών εθελοντικής εταιρικής σχέσης (VPA) FLEGT όσον αφορά την ενισχυμένη συμμετοχή των ενδιαφερομένων και τη βελτίωση των πλαισίων δασικής διακυβέρνησης στις χώρες-εταίρους και, ταυτόχρονα, ανέδειξε ορισμένες από τις ελλείψεις του. Επεσήμανε επίσης ότι υπάρχουν περιορισμένα στοιχεία ως προς το εάν οι συμφωνίες εθελοντικής εταιρικής σχέσης συνέβαλαν συνολικά στη μείωση της παράνομης υλοτομίας. Ενώ το σύστημα της ΕΕ που θεσπίστηκε δυνάμει του κανονισμού αποτελεί αποτελεσματικό εργαλείο για τη μείωση του κόστους συμμόρφωσης για τους φορείς εκμετάλλευσης της ΕΕ, το κύριο μέσο για τη θέση σε λειτουργία του, δηλαδή οι συμφωνίες εθελοντικής εταιρικής σχέσης, δεν έχει αποδώσει. Ένα από τα κύρια προβλήματα όσον αφορά τον κανονισμό FLEGT είναι το γεγονός ότι οι κύριοι εμπορικοί εταίροι της ΕΕ δεν έχουν επιδείξει ενδιαφέρον να συμμετάσχουν σε διαδικασία συμφωνίας εθελοντικής εταιρικής σχέσης, με αποτέλεσμα μόνο το 3 % των εισαγωγών ξυλείας στην ΕΕ να καλύπτεται από λειτουργικό σύστημα συμφωνίας εθελοντικής εταιρικής σχέσης. Ενώ έχουν παρέλθει 15 και πλέον έτη αφότου, το 2003, το σχέδιο δράσης FLEGT έθεσε τη βάση για τις διαδικασίες αυτές, μόνο μία χώρα από τις 15 με τις οποίες η ΕΕ συνεργάζεται στο πλαίσιο διαδικασίας συμφωνίας εθελοντικής εταιρικής σχέσης διαθέτει λειτουργικό σύστημα αδειών FLEGT και μόνο μία χώρα μεταξύ των 10 σημαντικότερων εμπορικών εταίρων της ΕΕ στον τομέα της ξυλείας συμμετέχει σε διαδικασία συμφωνίας εθελοντικής εταιρικής σχέσης.

Για την τήρηση των διμερών δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση και για τη διατήρηση της προόδου που έχει επιτευχθεί με χώρες-εταίρους που διαθέτουν σύστημα εν λειτουργία (στάδιο αδειών FLEGT), ο παρών κανονισμός περιλαμβάνει διάταξη βάσει της οποίας η ξυλεία που καλύπτεται από άδεια FLEGT θεωρείται ότι πληροί την απαίτηση νομιμότητας. Ορισμένα στοιχεία των συμφωνιών εθελοντικής εταιρικής σχέσης ενδέχεται να ενσωματωθούν όπου είναι εφικτό και να συμφωνηθούν από τους εταίρους σε ειδικά προγράμματα συνεργασίας, όπως οι εταιρικές σχέσεις για τα δάση ή άλλες μορφές συνεργασίας για την περαιτέρω υποστήριξη της δασικής διακυβέρνησης.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η ανοικτή δημόσια διαβούλευση που πραγματοποιήθηκε από την Επιτροπή το 2020 συγκέντρωσε σχεδόν 1,2 εκατομμύρια απαντήσεις. Η πλειονότητα των ενδιαφερομένων συμφώνησε ως προς την ανάγκη παρέμβασης σε επίπεδο ΕΕ με στόχο την ελάττωση της συμβολής της ΕΕ στην αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών σε παγκόσμια κλίμακα. Οι περισσότεροι ενδιαφερόμενοι συμφώνησαν επίσης στη διατύπωση ορισμού της ΕΕ για τη μηδενική αποψίλωση των δασών ως απαίτηση της παρέμβασης πολιτικής.

Όσον αφορά τα μέτρα πολιτικής, η ανοικτή δημόσια διαβούλευση κατέδειξε τον μεγάλο βαθμό αποδοχής των νομικά δεσμευτικών επιλογών (απαίτηση μηδενικής αποψίλωσης, υποχρεωτική δέουσα επιμέλεια, υποχρεωτική δημόσια πιστοποίηση κ.λπ.), ενώ τα ήπια, εθελοντικά μέτρα όπως η εθελοντική δέουσα επιμέλεια, η εθελοντική επισήμανση ή η εθελοντική ιδιωτική πιστοποίηση θεωρήθηκε ότι στερούνται αποτελεσματικότητας. Η συντριπτική πλειονότητα των ενδιαφερομένων —επιχειρηματικές ενώσεις και ΜΚΟ— τάχθηκε υπέρ ενός υποχρεωτικού καθεστώτος δέουσας επιμέλειας, αν και οι προτιμήσεις ως προς τις λεπτομέρειες αυτού του συστήματος ποικίλλουν μεταξύ των απαντησάντων. Τα λεπτομερή συμπεράσματα από τις διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένης της ανατροφοδότησης σχετικά με την αρχική εκτίμηση επιπτώσεων, τα συμπεράσματα της ανοικτής δημόσιας διαβούλευσης και το αποτέλεσμα της στοχευμένης διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη περιλαμβάνονται στο παράρτημα 2 της εκτίμησης επιπτώσεων.

Όπως προαναγγέλθηκε στην ανακοίνωση του 2019, στην Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, στη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 και στη στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο», η παρούσα πρωτοβουλία εστιάζει στα δάση. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ΜΚΟ τάχθηκαν υπέρ της συμπερίληψης και άλλων οικοσυστημάτων. Με βάση την εμπειρία από την υφιστάμενη νομοθεσία, μια τέτοια επέκταση του πεδίου εφαρμογής κρίθηκε πρόωρη, καθώς η έλλειψη πρακτικής εμπειρίας θα ήταν επιζήμια για την αποτελεσματικότητα και την επιβολή των μέτρων πολιτικής που εξετάζονται στο πλαίσιο της παρούσας πρότασης. Ωστόσο, η ανάγκη και η σκοπιμότητα να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της ώστε να καλύπτει και άλλα οικοσυστήματα θα αξιολογηθεί στο πλαίσιο έγκαιρης επανεξέτασης.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Για να στηρίξει την ανάλυση των διαφόρων επιλογών, η Επιτροπή ανέθεσε **σύμβαση υποστήριξης** σε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες, για τη διεξαγωγή δύο μελετών με τίτλο «*Impact assessment on demand side measures to address deforestation* (Εκτίμηση επιπτώσεων όσον αφορά μέτρα από την πλευρά της ζήτησης για την αντιμετώπιση της αποψίλωσης των δασών) και «*Support study for a Fitness Check of the EUTR and FLEGT Regulation*» (Μελέτη υποστήριξης στο πλαίσιο του ελέγχου καταλληλότητας των κανονισμών EUTR και FLEGT). Οι μελέτες αυτές παρείχαν μέρος της ανάλυσης και των

δεδομένων στα οποία βασίζονται οι επιλογές πολιτικής που παρουσιάζονται στην εκτίμηση επιπτώσεων και, εν συνεχεία, στον παρόντα κανονισμό. Η παρούσα πρωτοβουλία βασίζεται επίσης στα συμπεράσματα μιας τρίτης μελέτης με τίτλο «*Certification and Verification Schemes in the Forest Sector and for Wood-based Products*» (Καθεστώτα πιστοποίησης και επαλήθευσης στον δασικό τομέα και για προϊόντα με βάση το ξύλο), η οποία διενεργήθηκε ταυτόχρονα με την εκτίμηση επιπτώσεων.

Η Επιτροπή αξιοποίησε επίσης στοιχεία που παρασχέθηκαν κατά τις συνεδριάσεις της ομάδας εμπειρογνωμόνων / πολυμερούς πλατφόρμας φορέων για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη που συνέστησε η Επιτροπή, μεταξύ άλλων και σχετικά με τους κανονισμούς EUTR και FLEGT. Μετά την παρουσίαση του οδικού χάρτη για την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία, τον Φεβρουάριο του 2020, η ομάδα συνεδρίασε εννέα φορές υπό διαφορετικές συνθέσεις —συμπεριλαμβανομένων τεσσάρων ειδικών συνόδων εργασίας για τη συγκέντρωση στοιχείων σχετικά με τις επιλογές πολιτικής που μελετήθηκαν στο πλαίσιο της εκτίμησης επιπτώσεων.

Παράλληλα με τις προαναφερθείσες μελέτες υποστήριξης, τις συναντήσεις της ομάδας εμπειρογνωμόνων και τις διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, η Επιτροπή έδωσε επίσης μεγάλη προσοχή στο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2020 με συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με ένα νομικό πλαίσιο της ΕΕ για την ανάσχεση και την αντιστροφή της αποψίλωσης των δασών για την οποία φέρει ευθύνη η ΕΕ σε παγκόσμια κλίμακα [2020/2006 (INL)], καθώς και στις θέσεις που εξέφρασε το Συμβούλιο της ΕΕ, ιδίως δε τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την ανακοίνωση του 2019[11].

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Στον αρχικό έλεγχο βιωσιμότητας που διενεργήθηκε κατά την προπαρασκευαστική εκτίμηση επιπτώσεων εξετάστηκαν συνολικά 17 μέτρα πολιτικής. Ο αρχικός αυτός κατάλογος ενδεχόμενων μέτρων κάλυπτε ευρύ φάσμα πιθανών παρεμβάσεων, που περιλάμβανε τόσο ρυθμιστικά όσο και μη ρυθμιστικά μέσα. Ο έλεγχος βιωσιμότητας αξιολόγησε κάθε μέτρο πολιτικής με βάση μια σειρά κριτηρίων, όπως η νομική, τεχνική και πολιτική σκοπιμότητα και αναλογικότητα, η πιθανή αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητά τους, καθώς και τις παρατηρήσεις που ελήφθησαν από ενδιαφερόμενους φορείς, κράτη μέλη της ΕΕ και τρίτες χώρες.

Με βάση τον έλεγχο βιωσιμότητας, προκρίθηκαν και μελετήθηκαν λεπτομερέστερα πέντε επιλογές πολιτικής: 1) βελτιωμένη διαδικασία υποχρεωτικής δέουσας επιμέλειας· 2) σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης και κατάλογος μη συμμορφούμενων φορέων εκμετάλλευσης, σε συνδυασμό με βελτιωμένο βαθμιδωτό σύστημα υποχρεωτικής δέουσας επιμέλειας· 3) υποχρεωτική δημόσια πιστοποίηση σε συνδυασμό με βελτιωμένη απαίτηση δέουσας επιμέλειας· 4) υποχρεωτική επισήμανση σε συνδυασμό με βελτιωμένη απαίτηση δέουσας επιμέλειας· 5) απαίτηση μηδενικής αποψίλωσης για τη διάθεση στην αγορά της ΕΕ, υποστηριζόμενη από συστήματα συγκριτικής αξιολόγησης και καρτών χώρας.

Όλες οι επιλογές πολιτικής που εξετάστηκαν βασίζονται στα εξής κοινά στοιχεία: 1) ορισμός της μηδενικής αποψίλωσης με βάση τον ορισμό του FAO, με τον οποίο πρέπει να συμμορφώνονται τα προϊόντα, καθώς και πρόσθετη απαίτηση τα προϊόντα να είναι νόμιμα σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας παραγωγής· 2) πεδίο εφαρμογής προϊόντων, το οποίο επανεξετάζεται και επικαιροποιείται τακτικά, με έμφαση στα βασικά προϊόντα με την

[11] Συμπεράσματα του Συμβουλίου και των κυβερνήσεων των κρατών μελών στο πλαίσιο του Συμβουλίου για την ανακοίνωση σχετικά με την εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη (15151/19 της 16ης Δεκεμβρίου 2019).

υψηλότερη ενσωματωμένη αποψίλωση δασών στην ΕΕ (βοοειδή, φοινικέλαιο, σόγια, ξυλεία, κακάο και καφές) και στα σχετικά παράγωγα προϊόντα· 3) απαγόρευση διάθεσης στην αγορά της ΕΕ βασικών και παράγωγων προϊόντων που συνδέονται με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών και τα οποία δεν έχουν παραχθεί σύμφωνα με την ισχύουσα και σχετική νομοθεσία των χωρών παραγωγής. Οι επιλογές 2 έως 4 συνδυάζονται με υποχρεωτική απαίτηση δέουσας επιμέλειας, όπως προτείνεται στην επιλογή 1.

Προτιμήθηκε η επιλογή 2. Η εν λόγω επιλογή συνδυάζει την απαίτηση δέουσας επιμέλειας με ένα σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης χωρών που θα κατηγοριοποιεί τις χώρες λαμβάνοντας υπόψη την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών που συνδέονται με τα σχετικά βασικά προϊόντα, παράλληλα με κριτήρια που σχετίζονται με την ενεργό συμμετοχή των χωρών στην καταπολέμηση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών. Θα υπάρχουν τρεις κατηγορίες χωρών —χαμηλού, συνήθους και υψηλού κινδύνου. Οι υποχρεώσεις για τους φορείς εκμετάλλευσης και τις αρχές των κρατών μελών θα ποικίλλουν ανάλογα με το επίπεδο κινδύνου που αντιπροσωπεύει η χώρα παραγωγής, με καθήκοντα απλουστευμένης δέουσας επιμέλειας για τις χώρες χαμηλού κινδύνου και ενισχυμένο έλεγχο για τις χώρες υψηλού κινδύνου.

Αναμένεται ότι η προτιμώμενη επιλογή θα αποτρέψει την αποψίλωση των δασών που προκαλείται από την κατανάλωση και παραγωγή στην ΕΕ των έξι βασικών προϊόντων που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής, και τα οφέλη από την άποψη των εκτάσεων δάσους που θα επηρεάζονται λιγότερο από την αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών που προκαλούνται από την ΕΕ προβλέπεται ότι θα υπερβούν κατά πολύ τα 71 920 εκτάρια σε ετήσια βάση έως το 2030. Αυτό θα σήμαινε επίσης μείωση κατά τουλάχιστον 31,9 εκατ. μετρικούς τόνους των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα που εκλύονται στην ατμόσφαιρα κάθε χρόνο εξαιτίας της κατανάλωσης και της παραγωγής των σχετικών βασικών προϊόντων στην ΕΕ, κάτι που θα μπορούσε να οδηγήσει σε εξοικονόμηση τουλάχιστον 3,2 δισ. EUR ετησίως. Επιπλέον, η επιλογή αυτή αναμένεται να συμβάλει αποφασιστικά στην προστασία της βιοποικιλότητας, η οποία με τη σειρά της συνδέεται επίσης στενά με την πρόληψη της κλιματικής αλλαγής.

Η επιλογή αυτή θα συμβάλει επίσης στην επίτευξη των ειδικών στόχων της παρέμβασης της ΕΕ, δηλαδή στη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού για τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην αγορά της ΕΕ, την ελαχιστοποίηση της κατανάλωσης προϊόντων που προέρχονται από αλυσίδες εφοδιασμού που συνδέονται με την αποψίλωση ή την υποβάθμιση των δασών, και την αύξηση της ζήτησης και της εμπορίας νόμιμων και «μηδενικής αποψίλωσης» βασικών και παράγωγων προϊόντων στην ΕΕ. Οι μικροκαλλιεργητές που παράγουν τα σχετικά βασικά προϊόντα ενδέχεται να αντιμετωπίσουν δυσκολίες προσαρμογής. Όλοι αυτοί οι παράγοντες αναμένεται να μετριαστούν από την προτεινόμενη καταληκτική ημερομηνία του 2020, καθώς τα περισσότερα προϊόντα που διατίθενται σήμερα στο εμπόριο θα προέρχονται από γη που θα έχει τεθεί σε παραγωγή πριν από το 2020.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Ο παρών κανονισμός αναμένεται να δημιουργήσει ίσους όρους ανταγωνισμού για τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην αγορά της ΕΕ. Οι παραγωγοί με πιο βιώσιμη παραγωγή και διαφανείς αλυσίδες εφοδιασμού αναμένεται να κερδίσουν μερίδιο στην αγορά της ΕΕ και να αυξήσουν την ανταγωνιστικότητά τους σε σύγκριση με παραγωγούς που προκαλούν αποψίλωση των δασών, ανεξάρτητα από το μέγεθός τους. Ο κύριος παράγοντας που διαμορφώνει το κόστος των υποχρεώσεων δέουσας επιμέλειας είναι η πολυπλοκότητα

των αλυσίδων εφοδιασμού και οι κίνδυνοι που συνδέονται με τη χώρα προμήθειας, και όχι το μέγεθος των εταιρειών.

Μολονότι η εφαρμογή των διαδικασιών δέουσας επιμέλειας (και, όπου απαιτείται, η μεταστροφή όσον αφορά τις αλυσίδες εφοδιασμού) μπορεί να είναι δυσκολότερη για τις ΜΜΕ, η απαίτηση δέουσας επιμέλειας σε συνδυασμό με τη συγκριτική αξιολόγηση θα δώσει τη δυνατότητα στους φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους που είναι ΜΜΕ να επωφεληθούν από το χαμηλότερο κόστος της απλουστευμένης δέουσας επιμέλειας επιλέγοντας προϊόντα που προέρχονται από αλυσίδες εφοδιασμού χαμηλού κινδύνου.

Η πρόταση περιλαμβάνει «σύστημα πληροφοριών και επικοινωνίας» (άρθρο 29) που θα επιτρέπει την ηλεκτρονική επεξεργασία πληροφοριών τόσο μεταξύ των αρμόδιων αρχών όσο και μεταξύ αυτών και των οικονομικών φορέων. Το σύστημα αυτό θα διευκολύνει και θα απλουστεύσει τα καθήκοντα των φορέων εκμετάλλευσης και την επιβολή από τις αρμόδιες αρχές.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η προτεινόμενη επιλογή πολιτικής απαιτεί τα προϊόντα να έχουν παραχθεί σύμφωνα με τον ορισμό για τη μηδενική αποψίλωση και τη νομοθεσία της χώρας παραγωγής. Αυτό συνεπάγεται ότι κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των προϊόντων με την παρούσα πρωτοβουλία θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το εργατικό και περιβαλλοντικό δίκαιο και το δίκαιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα που ισχύει στη χώρα παραγωγής (τόσο το εθνικό όσο και διεθνές δίκαιο). Στα παραπάνω περιλαμβάνονται τα δικαιώματα των αυτόχθονων πληθυσμών, γεγονός το οποίο αναμένεται να συμβάλει στην προστασία των δικαιωμάτων των ευάλωτων τοπικών κοινοτήτων.

Σε επίπεδο Ένωσης, η πρόταση σέβεται τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ και ειδικότερα το άρθρο 2 (δικαίωμα στη ζωή), το άρθρο 8 (προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα), το άρθρο 16 (επιχειρηματική ελευθερία), το άρθρο 17 (δικαίωμα ιδιοκτησίας) και το άρθρο 37 (προστασία του περιβάλλοντος).

Σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 1 του Χάρτη, κάθε περιορισμός από την παρούσα νομοθετική πρόταση στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από τον νόμο και να σέβεται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, υπάρχει δυνατότητα περιορισμών μόνον εφόσον είναι απαραίτητοι και εξυπηρετούν πραγματικά τους στόχους γενικού ενδιαφέροντος που έχει θέσει η Ένωση ή την ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων. Η διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και η βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος συνιστά, ειδικότερα, στόχο γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζεται από τον Χάρτη, ο οποίος μπορεί να δικαιολογήσει περιορισμούς σε άλλα θεμελιώδη δικαιώματα.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Στο νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο που επισυνάπτεται στην παρούσα πρόταση παρατίθενται οι επιπτώσεις στους δημοσιονομικούς, ανθρώπινους και διοικητικούς πόρους.

Προβλέπεται συνολικός προϋπολογισμός ύψους 16 519 000 EUR για τη θέσπιση και εφαρμογή του κανονισμού κατά τα πρώτα πέντε έτη λειτουργίας (προβλέπεται προσωρινά από το 2023 έως το 2027). Περιλαμβάνεται προϋπολογισμός ύψους 6 650 000 EUR υπό τον τομέα 7 του Πολυετούς Δημοσιονομικού Πλαισίου (ΠΔΠ) για ανθρώπινους πόρους (πέντε επιπλέον υπαλλήλους στη ΓΔ ENV για την εφαρμογή του κανονισμού και τη διεθνή

συνεργασία, δύο επιπλέον υπαλλήλους στη ΓΔ INTPA για τη σχετική συνεργασία και ανάπτυξη και 1 υπάλληλο στη ΓΔ TAXUD για την εκτέλεση των τελωνειακών υποχρεώσεων) και άλλες διοικητικές δαπάνες. Περιλαμβάνεται επίσης προϋπολογισμός ύψους 9 869 000 EUR υπό τον τομέα 3 του ΠΔΠ. Ο προϋπολογισμός αυτός συνδέεται με την υποστήριξη διαφόρων εκτελεστικών καθηκόντων που σχετίζονται με τις νομοθετικές διατάξεις που θα εκτελούνται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής από το 2022 έως το 2027, συμπεριλαμβανομένων της σύναψης δημόσιων συμβάσεων και πιθανών διοικητικών ρυθμίσεων.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Υπεύθυνες για την επιβολή του παρόντος κανονισμού είναι οι αρχές των κρατών μελών (ιδίως οι αρμόδιες αρχές όπως περιγράφονται στο κεφάλαιο 3). Για τον σκοπό αυτό, θα καταρτίζουν σχέδια επιθεώρησης σύμφωνα με προσέγγιση βάσει κινδύνου, λαμβάνοντας υπόψη το επίπεδο κινδύνου που αποδίδεται μέσω του συστήματος συγκριτικής αξιολόγησης χωρών. Το πλαίσιο υποβολής εκθέσεων που θεσπίζεται στο άρθρο 20 βασίζεται στην εμπειρία από την εφαρμογή του κανονισμού EUTR και αποσκοπεί στην ενίσχυση της επανεξέτασης της δραστηριότητας παρακολούθησης των κρατών μελών, του περιεχομένου και της ποιότητας των ελέγχων, καθώς και της συνέχειας που δίνεται στους ελέγχους.

Το σύστημα θα πρέπει να επανεξεταστεί μετά από τρία έτη πλήρους λειτουργίας για τον εντοπισμό τυχόν προβλημάτων και πιθανών βελτιώσεων, και στη συνέχεια θα επανεξετάζεται ανά πέντε έτη. Το άρθρο 32 προβλέπει συγκεκριμένα ότι η πρώτη επανεξέταση θα πρέπει να περιλαμβάνει αξιολόγηση της ανάγκης και της σκοπιμότητας επέκτασης του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού σε άλλα οικοσυστήματα. Επιπλέον, το αργότερο δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος, η Επιτροπή θα προβεί σε μια πρώτη επανεξέταση του παραρτήματος Ι, με βάση ενδείξεις που θα προκύψουν από επιστημονικά στοιχεία.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

  - *Άρθρο 1: Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής*

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 καθορίζει το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του κανονισμού ορίζοντας τα «σχετικά βασικά προϊόντα» (δηλ. βοοειδή, κακάο, καφέ, φοινικέλαιο, σόγια και ξυλεία) και τα «σχετικά παράγωγα προϊόντα» (δηλ. όσα απαριθμούνται στο παράρτημα Ι, τα οποία περιέχουν, έχουν τραφεί ή έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί με τη χρήση σχετικών βασικών προϊόντων), στα οποία θα εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός. Διευκρινίζει επίσης ότι ο κανονισμός θα εφαρμόζεται εξίσου όσον αφορά τόσο τη διάθεση και διαθεσιμότητα στην αγορά της Ένωσης όσο και τις εξαγωγές από την Ένωση.

Η παράγραφος 2 διευκρινίζει την κατά χρόνο εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ορίζοντας ότι δεν θα εφαρμόζεται σε σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης ή εξάγονται από αυτήν τα οποία έχουν παραχθεί πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 36.

  - *Άρθρο 2: Ορισμοί*

Στο άρθρο 2 παρατίθενται οι ορισμοί που χρησιμοποιούνται στο υπόλοιπο διατακτικό του κανονισμού. Περιλαμβάνονται οι ορισμοί [σημεία 1) έως 8)] που απαιτούνται προκειμένου να καταστεί λειτουργικός ο βασικός στόχος της νομικής πράξης, π.χ. «αποψίλωση δασών», «δάσος», «φυτείες», «μηδενικής αποψίλωσης» και «παράγεται». Οι ορισμοί βασίζονται στο

μέτρο του δυνατού σε έννοιες που αναπτύχθηκαν σε διεθνές επίπεδο, ιδίως στο πλαίσιο του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) των Ηνωμένων Εθνών.

Η καθιέρωση ορισμού για τη μηδενική αποψίλωση είναι μία από τις σημαντικότερες καινοτομίες του προτεινόμενου κανονισμού σε σχέση με τον κανονισμό της ΕΕ για την ξυλεία. Τα αποτελέσματα της εκτίμησης επιπτώσεων καταδεικνύουν ότι ο καθορισμός κοινής απαίτησης για τα βασικά ή παράγωγα προϊόντα, ανεξάρτητα από τη χώρα παραγωγής τους, αναμένεται να αυξήσει την αποτελεσματικότητα της παρέμβασης πολιτικής, καθώς αποτρέπει τη δημιουργία νομοθετικών κενών σε σχέση με τη νόμιμη αποψίλωση των δασών και διευκολύνει την εφαρμογή μέσω απομακρυσμένης παρακολούθησης. Επιπλέον, ο ορισμός της μηδενικής αποψίλωσης αναμένεται να αποτρέψει τη δημιουργία λανθασμένων κινήτρων για τις χώρες-εταίρους, οι οποίες, σε αντίθετη περίπτωση, θα μπορούσαν να μπουν στον πειρασμό να ορίσουν χαμηλότερα περιβαλλοντικά πρότυπα προκειμένου να διευκολύνουν την πρόσβαση των προϊόντων τους στην ΕΕ, εάν με την πρόταση καθιερώνονταν μόνο έλεγχοι νομιμότητας.

Στον ορισμό της μηδενικής αποψίλωσης τάσσεται ως καταληκτική ημερομηνία η 31η Δεκεμβρίου 2020. Αυτό σημαίνει ότι κανένα βασικό ή παράγωγο προϊόν που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού δεν θα επιτρέπεται να εισέλθει ή να εξέλθει από την αγορά της ΕΕ αν έχει παραχθεί σε γη που έχει υποστεί αποψίλωση ή υποβάθμιση δασών μετά την ημερομηνία αυτή. Η προτεινόμενη ημερομηνία ελαχιστοποιεί τη διατάραξη των αλυσίδων εφοδιασμού και τις πιθανές αρνητικές επιπτώσεις στις χώρες-εταίρους. Ανταποκρίνεται στις διεθνείς δεσμεύσεις για ανάσχεση της αποψίλωσης των δασών, όπως για παράδειγμα περιλαμβάνονται στους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ 15.2).

Οι υπόλοιποι ορισμοί [σημεία 9) έως 30)] αναφέρονται στους κατόχους δικαιωμάτων και στις ρυθμιζόμενες δραστηριότητες, όπως «φορέας εκμετάλλευσης», «έμπορος», «διάθεση στην αγορά», «διαθεσιμότητα στην αγορά» κ.λπ. Στο μέτρο του δυνατού, βασίζονται σε έννοιες που υφίστανται ήδη στο δίκαιο της ΕΕ, στη σχετική νομοθεσία για την εσωτερική αγορά και στην τελωνειακή νομοθεσία, αντιμετωπίζουν δε επιπλέον συγκεκριμένα ζητήματα που προέκυψαν κατά την εφαρμογή του κανονισμού EUTR. Οι ορισμοί έχουν τροποποιηθεί ελαφρώς όσον αφορά την εκτίμηση επιπτώσεων με στόχο να αυξηθεί η νομική τους ακρίβεια και να προσαρμοστούν στις νέες εξελίξεις στη σχετική νομοθεσία της ΕΕ.

- *Άρθρο 3: Απαγόρευση*

Το άρθρο 3 χρησιμεύει ως ακρογωνιαίος λίθος του κανονισμού, περιγράφοντας σαφώς την απαγόρευση διάθεσης ή διαθεσιμότητας στην αγορά της Ένωσης ή εξαγωγής από την αγορά της Ένωσης των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής και δεν συμμορφώνονται με τον παρόντα κανονισμό, με τη συνοδευτική διευκρίνιση ότι κατά την άσκηση τέτοιου είδους εμπορικών δραστηριοτήτων είναι πάντα απαραίτητη η δήλωση δέουσας επιμέλειας. Η αναφορά στην αποψίλωση των δασών στο στοιχείο α) και στη νομιμότητα στο στοιχείο β) είναι απαραίτητη προκειμένου να καταστεί δυνατή η συνολική αντιμετώπιση των κύριων στόχων του παρόντος κανονισμού.

Η απαγόρευση στο στοιχείο γ) συμπληρώνει τις υπόλοιπες, δημιουργώντας γενική υποχρέωση υποβολής δηλώσεων δέουσας επιμέλειας κατά τη διάθεση σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων στην αγορά. Η απαγόρευση αυτή διασφαλίζει ότι οι φορείς εκμετάλλευσης είναι ενήμεροι ως προς τα καθήκοντά τους να ασκούν τη δέουσα επιμέλεια και αποθαρρύνονται από το να παρακάμπτουν τις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας. Με βάση την εμπειρία του κανονισμού EUTR, η απαίτηση αυτή θα διευκολύνει την επιβολή και, όπου είναι απαραίτητο, τη νομική δράση για την αποκατάσταση των εν λόγω παραβάσεων ή την επιβολή κυρώσεων.

- *Άρθρο 4: Υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης*

Το άρθρο 4 ορίζει τις υποχρεώσεις για τους φορείς εκμετάλλευσης δυνάμει του κανονισμού. Περιγράφει τη διαδικασία δέουσας επιμέλειας και, επομένως, χρησιμεύει ως γενικός κανόνας για τις υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης. Η παράγραφος 1 επιβάλλει στους φορείς εκμετάλλευσης την υποχρέωση να ασκούν δέουσα επιμέλεια για όλα τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα, ώστε να διασφαλίζεται η συμμόρφωσή τους με την απαγόρευση του άρθρου 3 στοιχεία α) και β) και να υποβάλλουν δήλωση δέουσας επιμέλειας πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά της Ένωσης ή την εξαγωγή από αυτήν. Οι απαραίτητες πληροφορίες που απαιτούνται στο πλαίσιο της δήλωσης δέουσας επιμέλειας διευκρινίζονται στο παράρτημα ΙΙ.

Στην παράγραφο 2 περιγράφεται η συγκεκριμένη διαδικασία που διέπει την υποβολή δηλώσεων δέουσας επιμέλειας. Ο φορέας εκμετάλλευσης, αφού καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν συμμορφώνεται με τον κανονισμό, πρέπει να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών (βλ. άρθρο 31) προτού το βασικό ή παράγωγο προϊόν διατεθεί στην αγορά. Για τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που υπάγονται στο τελωνειακό καθεστώς της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία ή της εξαγωγής, στην τελωνειακή διασάφηση πρέπει να γίνεται αναφορά στη δήλωση δέουσας επιμέλειας, ώστε να καθίσταται δυνατή η αναγκαία στενή συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών και των αρμόδιων αρχών. Σύμφωνα με την παράγραφο 3, οι φορείς εκμετάλλευσης αναλαμβάνουν την ευθύνη για τη συμμόρφωση των προϊόντων, συντάσσοντας δήλωση δέουσας επιμέλειας. Η παράγραφος 4 απαιτεί ρητά από τους φορείς εκμετάλλευσης να μην προβαίνουν σε διάθεση στην αγορά ή εξαγωγή χωρίς προηγούμενη υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας. Η παράγραφος 5 θεσπίζει την ίδια υποχρέωση όταν 1) σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα δεν πληρούν τις απαιτήσεις «μηδενικής αποψίλωσης» ή «νομιμότητας» ή 2) όταν από τη διαδικασία δέουσας επιμέλειας προκύψει το συμπέρασμα ότι ο κίνδυνος μη συμμόρφωσης δεν είναι αμελητέος ή 3) όταν δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία δέουσας επιμέλειας. Η παράγραφος 6 υποχρεώνει τους φορείς εκμετάλλευσης να λαμβάνουν μέτρα και να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές αν καταστούν διαθέσιμες νέες πληροφορίες μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας δέουσας επιμέλειας και την υποβολή της δήλωσης.

- *Άρθρο 6: Υποχρεώσεις των εμπόρων*

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, όπως και στον κανονισμό EUTR, ως έμπορος ορίζεται «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που, στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, καθιστά διαθέσιμα στην αγορά της Ένωσης σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα» [άρθρο 2 στοιχείο ι)]. Σε γενικές γραμμές, οι έμποροι υπόκεινται σε λιγότερο αυστηρές υποχρεώσεις από τους φορείς εκμετάλλευσης, καθώς από τη στιγμή που ένας έμπορος μπορεί να διαθέτει σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα, αυτά έχουν ήδη διατεθεί στην αγορά. Ωστόσο, οι έμποροι, και ειδικά οι μεγάλοι, έχουν σημαντική επιρροή στις αλυσίδες εφοδιασμού και διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διασφάλιση ότι τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα είναι μηδενικής αποψίλωσης.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το άρθρο αυτό κάνει διάκριση μεταξύ της υποχρέωσης που ισχύει για τους μεγάλους εμπόρους που δεν είναι μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) και των υποχρεώσεων που ισχύουν για τους εμπόρους που είναι ΜΜΕ. Σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3, οι έμποροι που είναι ΜΜΕ υποχρεούνται να συλλέγουν στοιχεία για τους προμηθευτές και τους πελάτες τους, να τηρούν τις πληροφορίες αυτές για τουλάχιστον πέντε έτη και να τις παρέχουν στις αρμόδιες αρχές μετά από σχετικό αίτημα. Το κόστος που συνεπάγεται η απαίτηση αυτή εκτιμάται ότι είναι αμελητέο, καθώς οι εν λόγω πληροφορίες είθισται να εντάσσονται στο πλαίσιο της συνήθους επιχειρηματικής λειτουργίας. Οι έμποροι

που είναι ΜΜΕ αναμένεται επίσης να λαμβάνουν μέτρα και να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές αν υπάρχουν νέες πληροφορίες σχετικά με τη μη συμμόρφωση των βασικών και παράγωγων προϊόντων τους (παράγραφος 4).

Αντίθετα, οι μεγάλοι έμποροι που δεν είναι ΜΜΕ υπόκεινται στις ίδιες υποχρεώσεις με τους φορείς εκμετάλλευσης (παράγραφος 5). Ως εκ τούτου, οι μεγάλοι έμποροι οφείλουν να υποβάλλουν δήλωση δέουσας επιμέλειας σύμφωνα με το άρθρο 4, καθιστάμενοι έτσι υπεύθυνοι για τη συμμόρφωση του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος με τον παρόντα κανονισμό. Επιπλέον, υπόκεινται στην ίδια διαδικασία δέουσας επιμέλειας με τους φορείς εκμετάλλευσης: εκτός από τη συλλογή πληροφοριών, οφείλουν να διενεργούν αξιολόγηση κινδύνου σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο και, όπου χρειάζεται, να προβαίνουν σε μετριασμό του κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 10. Οι έμποροι που είναι ΜΜΕ απαλλάσσονται από αυτές τις υποχρεώσεις. Ομοίως, οι μεγάλοι έμποροι υπόκεινται στους ίδιους ελέγχους που προβλέπονται στο άρθρο 15 για τους φορείς εκμετάλλευσης, ενώ οι έμποροι που είναι ΜΜΕ υπόκεινται στους ελέγχους που αναφέρονται στο άρθρο 16.

- *Άρθρο 8: Δέουσα επιμέλεια*

Στο άρθρο 8 περιγράφεται η διαδικασία δέουσας επιμέλειας που συνιστά υποχρέωση των φορέων εκμετάλλευσης, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, και των εμπόρων που δεν είναι ΜΜΕ, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5. Κάθε διαδικασία δέουσας επιμέλειας θα πρέπει να διασφαλίζει ότι ο κίνδυνος διάθεσης ή εξαγωγής από την αγορά της ΕΕ μη συμμορφούμενων σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων είναι αμελητέος. Προς τούτο, οι φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι που δεν είναι ΜΜΕ συλλέγουν όλες τις σχετικές πληροφορίες (όπως αναφέρεται στο άρθρο 9) —πρώτο στάδιο της διαδικασίας δέουσας επιμέλειας. Βάσει αυτών των πληροφοριών, προσδιορίζουν και αξιολογούν τον κίνδυνο πιθανής μη συμμόρφωσης των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού (άρθρο 10 παράγραφοι 1 έως 4 και άρθρο 10 παράγραφος 6) —δεύτερο στάδιο της διαδικασίας δέουσας επιμέλειας. Όπου χρειάζεται, μετριάζουν τους εν λόγω κινδύνους ώστε το επίπεδό τους να καταστεί αμελητέο (άρθρο 10 παράγραφος 5) —τρίτο στάδιο της διαδικασίας δέουσας επιμέλειας.

Η δέουσα επιμέλεια πρέπει να διενεργείται πριν από τη διάθεση σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων στην αγορά της ΕΕ ή πριν από την εξαγωγή από την αγορά της ΕΕ. Εάν το συμπέρασμα της αξιολόγησης κινδύνου είναι ότι ο κίνδυνος εισόδου μη συμμορφούμενων βασικών ή παράγωγων προϊόντων στην αγορά της ΕΕ είναι μη αμελητέος, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να λάβει μέτρα μετριασμού του κινδύνου που θα επαρκούν για να μειωθεί ο κίνδυνος σε αμελητέο επίπεδο. Εάν δεν υπάρχει πρόσβαση στην ισχύουσα νομοθεσία ή άλλες σχετικές πληροφορίες, ο κίνδυνος δεν μπορεί να αξιολογηθεί πλήρως και, επομένως, να μειωθεί σε αμελητέο επίπεδο. Εάν ο κίνδυνος δεν μπορεί να μειωθεί σε αμελητέο επίπεδο, ο φορέας εκμετάλλευσης δεν διαθέτει τα σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα στην αγορά της ΕΕ (άρθρο 10 παράγραφος 1).

- *Άρθρο 9: Απαίτηση παροχής πληροφοριών*

Μια σημαντική καινοτομία σε σύγκριση με τον κανονισμό EUTR, είναι η υποχρέωση συλλογής γεωγραφικών πληροφοριών που περιέχεται στο άρθρο 9, βάσει της οποίας οι φορείς εκμετάλλευσης οφείλουν να συλλέγουν τις γεωγραφικές συντεταγμένες (ή τις συντεταγμένες γεωεντοπισμού μέσω γεωγραφικού πλάτους και μήκους) όλων των γεωτεμαχίων όπου έχουν παραχθεί τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα. Δεδομένου ότι η αποψίλωση των δασών συνδέεται με την αλλαγή της χρήσης γης, απαιτείται, για την παρακολούθηση της αποψίλωσης, να προσδιορίζεται επακριβώς το γεωτεμάχιο όπου καλλιεργείται ή εκτρέφεται το βασικό ή παράγωγο προϊόν που διατίθεται στην αγορά της ΕΕ.

Η απαίτηση προσδιορισμού του γεωτεμαχίου ή του αγροκτήματος όπου έχει παραχθεί το εμπόρευμα επιτρέπει τη χρήση δορυφορικών εικόνων και εντοπισμού θέσης —ψηφιακών εργαλείων τα οποία είναι ευρέως διαθέσιμα και η χρήση τους είναι ελεύθερη— προκειμένου να ελεγχθεί αν ένα βασικό ή παράγωγο προϊόν συμμορφώνεται ή όχι. Οι γεωγραφικές πληροφορίες για τα γεωτεμάχια και η δορυφορική παρακολούθηση είναι ένας δοκιμασμένος στην πράξη συνδυασμός που στο παρελθόν έχει αποδειχθεί ικανός να περιορίσει την αποψίλωση των δασών σε μια δεδομένη περιοχή, αναμένεται δε να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα της παρέμβασης πολιτικής, ενώ παράλληλα καθιστά πιο περίπλοκη και ευκολότερα ανιχνεύσιμη την απάτη στις αλυσίδες εφοδιασμού. Η Ένωση έχει αναπτύξει τη δική της δορυφορική τεχνολογία εντοπισμού θέσης, πλοήγησης και χρονισμού (PNT) (EGNOS/Galileo) και το δικό της σύστημα γεωσκόπησης και παρακολούθησης της γης (Copernicus). Τόσο το EGNOS/Galileo όσο και το Copernicus προσφέρουν προηγμένες υπηρεσίες που παρέχουν σημαντικά οικονομικά οφέλη σε δημόσιους και ιδιώτες χρήστες. Επομένως, οι δορυφορικές εικόνες και ο εντοπισμός θέσης που προέρχονται από τη χρήση των EGNOS/Galileo και Copernicus μπορούν να αποτελέσουν μέρος των πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για τους ελέγχους συμμόρφωσης.

Γεωγραφικές πληροφορίες που συνδέουν προϊόντα με το γεωτεμάχιο χρησιμοποιούνται ήδη από τον κλάδο και τους οργανισμούς πιστοποίησης, καθώς και σε σχετική νομοθεσία της ΕΕ. Η οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 απαιτεί πληροφορίες σχετικά με την «περιοχή εφοδιασμού» στις περιπτώσεις προβληματικών χωρών. Σειρά κανόνων της ΕΕ διασφαλίζει την ιχνηλασιμότητα του βοείου κρέατος «από τη γέννηση ως τον θάνατο», μεταξύ άλλων με τη χρήση μέσων όπως ενώτια, διαβατήρια για τα βοοειδή και μηχανογραφημένη βάση δεδομένων.

- *Άρθρο 10: Αξιολόγηση και μετριασμός των κινδύνων*

Το άρθρο 10 περιγράφει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την αξιολόγηση και τον μετριασμό του κινδύνου διάθεσης στην αγορά σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που συνδέονται με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών. Ως εκ τούτου, το παρόν άρθρο περιγράφει λεπτομερώς τα κριτήρια και τις λεπτομέρειες για τη διενέργεια αξιολόγησης και τον μετριασμό του κινδύνου—το δεύτερο και το τρίτο στάδιο, αντίστοιχα, της διαδικασίας δέουσας επιμέλειας, όπως παρουσιάζεται στο άρθρο 8. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 10 διευκρινίζεται ο σκοπός της αξιολόγησης κινδύνου, που συνίσταται στον εντοπισμό πιθανής μη συμμόρφωσης των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων με τον παρόντα κανονισμό, και καθιερώνεται η κύρια υποχρέωση των φορέων εκμετάλλευσης να μη διαθέτουν το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν στην αγορά εάν δεν μπορούν να καταδείξουν ότι ο κίνδυνος μη συμμόρφωσης είναι αμελητέος. Η έννοια του αμελητέου κινδύνου ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 18) ως το αποτέλεσμα πλήρους αξιολόγησης τόσο των πληροφοριών για το συγκεκριμένο προϊόν όσο και των γενικών πληροφοριών σχετικά με τη συμμόρφωση με το άρθρο 3 στοιχεία α) και β) των σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων βάσει του οποίου δεν προκύπτει λόγος ανησυχίας.

Η παράγραφος 2 βασίζεται στα κριτήρια αξιολόγησης κινδύνου που καθορίζονται στον κανονισμό EUTR, τα οποία εξειδικεύει περαιτέρω και παρέχει πρόσθετες ενδείξεις στους φορείς εκμετάλλευσης σχετικά με τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, αποτυπώνοντας το γεγονός ότι ο παρών κανονισμός εστιάζει τόσο στη νομιμότητα όσο και στη βιωσιμότητα (δηλ. τη μηδενική αποψίλωση). Πέρα από το επίπεδο κινδύνου που ορίζεται από το σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης των χωρών, ο κατάλογος περιλαμβάνει πληροφορίες για τη χώρα/περιοχή παραγωγής, τα χαρακτηριστικά του σχετικού βασικού προϊόντος και παράγωγου προϊόντος και της αλυσίδας εφοδιασμού, καθώς και άλλες σχετικές συμπληρωματικές πληροφορίες, όπως οι πιστοποιήσεις ή άλλα εργαλεία επαλήθευσης τρίτων, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούν τις απαιτήσεις παροχής πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 9.

- *Άρθρο 12: Απλουστευμένη δέουσα επιμέλεια*

Το άρθρο 12 περιγράφει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την προμήθεια σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων από χώρα ή τμήματα αυτής που έχουν αξιολογηθεί ως χαμηλού κινδύνου σύμφωνα με τη συγκριτική αξιολόγηση χωρών που περιγράφεται στο κεφάλαιο 4. Όταν η χώρα παραγωγής ή τμήματα αυτής είναι χαμηλού κινδύνου βάσει της συγκριτικής αξιολόγησης, οι φορείς εκμετάλλευσης εξακολουθούν να υπόκεινται στην υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 9 —πρώτο στάδιο της διαδικασίας δέουσας επιμέλειας, δηλαδή να συλλέγουν πληροφορίες, έγγραφα και δεδομένα που καταδεικνύουν ότι τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα συμμορφώνονται με το άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, απαλλάσσονται από τη διενέργεια του δεύτερου και τρίτου σταδίου της διαδικασίας δέουσας επιμέλειας, δηλαδή από την αξιολόγηση και τον μετριασμό του κινδύνου, όπως περιγράφεται στο άρθρο 10. Ως εκ τούτου, σε αυτή την περίπτωση οι φορείς εκμετάλλευσης δεν υποχρεούνται καταρχήν να καταδείξουν ότι ο κίνδυνος μη συμμόρφωσης είναι αμελητέος.

Ωστόσο, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης λάβει γνώση, για παράδειγμα μέσω της συλλογής πληροφοριών, οποιασδήποτε πληροφορίας σχετικά με συγκεκριμένο κίνδυνο μη συμμόρφωσης, πρέπει να εκπληρωθούν όλες οι υποχρεώσεις του άρθρου 8 και, επομένως, και τα τρία στάδια της διαδικασίας δέουσας επιμέλειας (άρθρο 12 παράγραφος 2).

- *Άρθρο 14: Υποχρεώσεις διενέργειας ελέγχων*

Το άρθρο 14 καθορίζει τις γενικές υποχρεώσεις των αρμόδιων αρχών δυνάμει του κανονισμού. Οι παράγραφοι 1 και 2 ορίζουν τη βασική υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να διενεργούν ελέγχους σε φορείς εκμετάλλευσης και εμπόρους ώστε να αξιολογούν τη συμμόρφωσή τους με τις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας, αλλά και να διαπιστώνουν εάν τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που διατίθενται ή καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά της Ένωσης ή εξάγονται από αυτήν συμμορφώνονται με τον κανονισμό. Η παράγραφος 3 αναφέρεται στο σχέδιο βάσει κινδύνου, ένα βασικό εργαλείο που θα πρέπει να καθοδηγεί τους ελέγχους που διενεργεί η αρμόδια αρχή. Τα σχέδια ελέγχων θα πρέπει να περιλαμβάνουν κριτήρια κινδύνου για τη διενέργεια ανάλυσης κινδύνου των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας. Τα σχέδια θα πρέπει να επανεξετάζονται τακτικά υπό το πρίσμα των αποτελεσμάτων της εφαρμογής τους. Όσοι φορείς εκμετάλλευσης και έμποροι παρουσιάζουν σταθερό ιστορικό συμμόρφωσης, θα πρέπει να υπόκεινται σε μειωμένη συχνότητα ελέγχων.

Η παράγραφος 4 απαιτεί από τις αρμόδιες αρχές να διενεργούν την ανάλυση κινδύνου των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας με χρήση των ηλεκτρονικών τεχνικών επεξεργασίας δεδομένων που ενσωματώνονται στο σύστημα πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 31.

Η παράγραφος 5 ορίζει ότι η ανάλυση κινδύνου θα πρέπει να επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να προσδιορίζουν τους φορείς εκμετάλλευσης ή τους εμπόρους, ή τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα, που πρόκειται να ελεγχθούν.

Η παράγραφος 6 απαιτεί από τις αρμόδιες αρχές να αναλαμβάνουν άμεση δράση σε περίπτωση που από την ανάλυση κινδύνου προκύπτει ότι ορισμένα βασικά και παράγωγα προϊόντα παρουσιάζουν υψηλό κίνδυνο μη συμμόρφωσης. Η δράση αυτή μπορεί να περιλαμβάνει προσωρινά μέτρα για την αναστολή της διάθεσης ή της διαθεσιμότητας στην αγορά των βασικών και παράγωγων προϊόντων. Σε περίπτωση εμπορευμάτων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης, και αφότου τεθεί σε λειτουργία η ηλεκτρονική διεπαφή που ορίζεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ζητούν από τις τελωνειακές αρχές να αναστείλουν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή την εξαγωγή των εμπορευμάτων υψηλού κινδύνου.

Οι προσωρινές αναστολές βασικών και παράγωγων προϊόντων υψηλού κινδύνου θα παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα να πραγματοποιούν τους απαραίτητους ελέγχους σχετικά με τη συμμόρφωση των βασικών και των παράγωγων προϊόντων. Η παράγραφος 7 ορίζει μια αρχική περίοδο αναστολής 3 εργάσιμων ημερών, η οποία μπορεί να παραταθεί εάν οι αρμόδιες αρχές χρειάζονται επιπλέον χρόνο.

Η παράγραφος 8 απαιτεί από τις αρμόδιες αρχές να ανταλλάσσουν πληροφορίες και να συντονίζουν την ανάπτυξη των κριτηρίων κινδύνου που περιλαμβάνονται στα σχέδια ελέγχων. Έτσι αναμένεται ότι θα προωθηθεί η ενιαία εφαρμογή του κανονισμού και θα βελτιωθεί η αποτελεσματικότητά του.

Στην παράγραφο 9 θεσπίζεται η σημαντική υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν αποτελεσματικούς ελέγχους μέσω των αρμόδιων αρχών τους. Οι δύο παράμετροι που χρησιμοποιούνται διασφαλίζουν ότι θα ελέγχεται συγκεκριμένος αριθμός φορέων εκμετάλλευσης και εμπόρων, και παράλληλα απαιτείται συγκεκριμένο ποσοστό της αγοραίας αξίας σε κάθε κατηγορία βασικών και παράγωγων προϊόντων. Μονοδιάστατες προσεγγίσεις, όπως ο έλεγχος μικρού αριθμού φορέων εκμετάλλευσης και εμπόρων με πολύ μεγάλο μερίδιο αγοράς ή ο έλεγχος μεγαλύτερου αριθμού μικρών επιχειρήσεων και εμπόρων με αμελητέο μερίδιο αγοράς, δεν προσδίδουν στον παρόντα κανονισμό την απαραίτητη αποτελεσματικότητα και, ως εκ τούτου, αποκλείονται στην παράγραφο 5. Τα ποσοστά κάλυψης είναι απαραίτητα ώστε να καταστεί δυνατός ένας ολοκληρωμένος έλεγχος της αγοράς που να αποτρέπει πιθανές παραβάσεις.

Η παράγραφος 10 αναφέρεται στο σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης χωρών και καθορίζει την ανάγκη ενισχυμένου ελέγχου (άρθρο 20), διενεργούμενου από τις αρμόδιες αρχές όσον αφορά τα βασικά και τα παράγωγα προϊόντα που παράγονται σε χώρες υψηλού κινδύνου ή τμήματα αυτών. Συνδέει έτσι τα καθήκοντα των αρμόδιων αρχών με το σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης τριών βαθμίδων (όπως περιγράφεται στο άρθρο 27).

Παρά τη σημασία των ελέγχων που διενεργούνται σύμφωνα με το σχέδιό τους βάσει κινδύνου, η παράγραφος 11 διευκρινίζει ότι οι αρμόδιες αρχές διενεργούν επίσης ελέγχους εκτός του πεδίου των σχεδίων αυτών, όταν έχουν στην κατοχή τους αποδεικτικά στοιχεία ή άλλες σχετικές πληροφορίες σχετικά με πιθανή μη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό.

- *Άρθρο 15: Έλεγχοι σε φορείς εκμετάλλευσης*

Το συγκεκριμένο άρθρο ορίζει την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών όσον αφορά τους ελέγχους που πρέπει να διενεργούνται στους φορείς εκμετάλλευσης. Βασίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 του κανονισμού EUTR, αν και παρέχει πρόσθετη σαφήνεια και καθοδήγηση σχετικά με συγκεκριμένα κριτήρια για τους ελέγχους που πρέπει να διενεργεί η αρμόδια αρχή για την καλύτερη ανάλυση της σχετικής τεκμηρίωσης του συστήματος δέουσας επιμέλειας που χρησιμοποιείται, αλλά και για την καλύτερη αξιολόγηση του κινδύνου μη συμμόρφωσης. Τα σαφή πρότυπα για τους ελέγχους συμμόρφωσης από τις αρμόδιες αρχές αποτελούν ουσιαστικό στοιχείο για τη διασφάλιση αποτελεσματικής και ομοιόμορφης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σε ολόκληρη την Ένωση.

Η παράγραφος 2 κάνει διάκριση μεταξύ υποχρεωτικών και προαιρετικών μέτρων. Τα υποχρεωτικά μέτρα που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ) περιλαμβάνουν ελέγχους τεκμηρίωσης δέουσας επιμέλειας και διαδικασίες που δεν απαιτούν τεχνικές αναλύσεις προϊόντων ή άλλες επιτόπιες δραστηριότητες από τις αρμόδιες αρχές. Τα προαιρετικά μέτρα στα στοιχεία ε) έως η) περιλαμβάνουν επιτόπια επιθεώρηση και τεχνικούς και επιστημονικούς ελέγχους επαρκείς για τον προσδιορισμό του ακριβούς τόπου παραγωγής του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος και αν ήταν μηδενικής αποψίλωσης.

- *Άρθρο 19: Υποβολή εκθέσεων*

Το άρθρο 19 περιγράφει τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων των κρατών μελών σχετικά με την εφαρμογή του προτεινόμενου κανονισμού. Το άρθρο αυτό βασίζεται στο άρθρο 20 του κανονισμού EUTR (υποβολή εκθέσεων), όπως τροποποιήθηκε στη συνέχεια από τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1010, ο οποίος ευθυγράμμισε τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων στην περιβαλλοντική νομοθεσία[12]. Ως εκ τούτου, το άρθρο 19 επιβεβαιώνει ότι τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε ετήσια βάση (παράγραφος 1) και ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής δημοσιοποιούν, σε ετήσια βάση, επισκόπηση σε επίπεδο Ένωσης βάσει των δεδομένων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη (παράγραφος 3).

Η παράγραφος 2 εξειδικεύει περαιτέρω τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχουν τα κράτη μέλη ώστε να ισχυροποιηθούν οι υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων και η Επιτροπή να είναι σε θέση να αναλύει με μεγαλύτερη ακρίβεια την ποιότητα των δραστηριοτήτων παρακολούθησης των κρατών μελών. Αυτό ευθυγραμμίζεται με τα συμπεράσματα της ειδικής έκθεσης αριθ. 21/2021 του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΕΕΣ), όπου επισημάνθηκαν οι αδυναμίες του συστήματος υποβολής εκθέσεων στο πλαίσιο του κανονισμού EUTR[13], και θα δώσει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εφαρμόσει αποτελεσματικά τη σύσταση του Συνεδρίου για ενίσχυση της επανεξέτασης των ελέγχων των κρατών μελών[14].

- *Άρθρο 20: Ενισχυμένος έλεγχος*

Όταν τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα προέρχονται από χώρα ή τμήματα αυτής που έχει αξιολογηθεί ως υψηλού κινδύνου σύμφωνα με το σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης χωρών που περιγράφεται στο κεφάλαιο 5, υπόκεινται σε ενισχυμένο έλεγχο από τις σχετικές αρμόδιες αρχές. Σε αντίθεση με το άρθρο 12, το άρθρο 20 δεν ορίζει διαφορετικό σύνολο υποχρεώσεων δέουσας επιμέλειας για τους φορείς εκμετάλλευσης ή τους εμπόρους.

Οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν ότι οι έλεγχοι που διενεργούν σε ετήσια βάση καλύπτουν τουλάχιστον το 15 % των φορέων εκμετάλλευσης, καθώς και το 15 % της ποσότητας των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που παράγονται σε χώρες υψηλού κινδύνου ή τμήματα αυτών.

Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 27, κατά την έναρξη ισχύος του κανονισμού, σε όλες τις χώρες θα αποδοθεί επίπεδο συνήθους κινδύνου. Ως εκ τούτου, οι παραπάνω υποχρεώσεις θα προκύψουν για τις αρμόδιες αρχές μόλις μια χώρα υψηλού κινδύνου ή τμήματα αυτής συμπεριληφθεί στον κατάλογο που θα δημοσιεύσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 και εφόσον σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που παράγονται σε χώρα υψηλού κινδύνου ή τμήματα αυτής διατίθενται ή καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά τους.

---

12 Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την ευθυγράμμιση των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων στο πλαίσιο της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 166/2006 και (ΕΕ) αριθ. 995/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2002/49/ΕΚ, 2004/35/ΕΚ, 2007/2/ΕΚ, 2009/147/ΕΚ και 2010/63/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και το Συμβουλίου, των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 338/97 και (ΕΚ) αριθ. 2173/2005 του Συμβουλίου και της οδηγίας 86/278/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 170 της 25.6.2019, σ. 126).

13 Ειδική έκθεση αριθ. 21/2021 του ΕΕΣ: «Χρηματοδότηση της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα και την κλιματική αλλαγή στα δάση της ΕΕ: θετικά, αν και περιορισμένα, αποτελέσματα». Βλ. ιδίως σημείο 36, όπου το Συνέδριο αναφέρει: «*Οι εκθέσεις που υποβάλλονται δυνάμει του κανονισμού για την ξυλεία δεν παρέχουν τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες ώστε η Επιτροπή να μπορεί να αναλύσει την ποιότητα των δραστηριοτήτων παρακολούθησης των κρατών μελών, τους εθνικούς κανόνες που καθορίζουν την παράνομη υλοτομία ή τις διαδικασίες που εφαρμόζονται για τους ελέγχους. Δεν απαιτεί επίσης από τα κράτη μέλη να τεκμηριώνουν τις απαντήσεις τους με αποδεικτικά έγγραφα, κάτι που θα της παρείχε τη δυνατότητα να επαληθεύει την ακρίβεια ή την πληρότητα των πληροφοριών*».

14 Βλ. σύσταση 2 στοιχείο α): «*Η Επιτροπή οφείλει: α) να αξιολογήσει τη δυνατότητα υποβολής νομοθετικών προτάσεων με σκοπό την ενίσχυση της επανεξέτασης των ελέγχων των κρατών μελών σε σχέση με τον κανονισμό για την ξυλεία*».

- *Άρθρο 22: Μέτρα εποπτείας της αγοράς*

Το άρθρο 22 ορίζει την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να ενεργούν αμελλητί αφότου διαπιστώσουν ότι ένα σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν δεν συμμορφώνεται με τον παρόντα κανονισμό. Στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τον σχετικό φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο να λάβει κατάλληλα και αναλογικά διορθωτικά για να παύσει τη μη συμμόρφωση.

Στην παράγραφος 2 περιγράφονται τα πιθανά διορθωτικά μέτρα που μπορεί να υποχρεωθεί να λάβει ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος. Η διάταξη αυτή βασίζεται συγκεκριμένα στο άρθρο 16 του κανονισμού για την εποπτεία της αγοράς[15]: σύμφωνα με το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού, ως «ανάκληση» νοείται «*κάθε μέτρο που αποσκοπεί στην επιστροφή προϊόντος που έχει ήδη καταστεί διαθέσιμο στον τελικό χρήστη*», ενώ ως «απόσυρση» νοείται «*κάθε μέτρο που έχει ως στόχο να αποτρέψει τη διαθεσιμότητα στην αγορά προϊόντος που βρίσκεται στην αλυσίδα εφοδιασμού*».

- *Άρθρο 23: Κυρώσεις*

Το άρθρο 23 ορίζει την υποχρέωση των κρατών μελών να θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβιάσεων των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Η ύπαρξη και η εφαρμογή αποτελεσματικών αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων στα εθνικά συστήματα αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για την αποτελεσματική και ομοιόμορφη εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε ολόκληρη την Ένωση.

Ως εκ τούτου, η παράγραφος 2 προβλέπει τον κατάλογο των κυρώσεων που πρέπει να θεσπιστούν στα εθνικά νομικά συστήματα. Ο κατάλογος αυτός περιλαμβάνει πρόστιμα, την κατάσχεση των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων, καθώς και τη δήμευση εσόδων, την αναστολή ή απαγόρευση σχετικών οικονομικών δραστηριοτήτων και τον αποκλεισμό από διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων για τους φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους που παραβιάζουν τον κανονισμό. Η νομοθεσία των κρατών μελών πρέπει να προβλέπει μεταβλητό ποσό για τα πρόστιμα ανάλογα με τον ετήσιο κύκλο εργασιών του φορέα εκμετάλλευσης ή του εμπόρου που παραβίασε τον κανονισμό. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό ως αντικίνητρο για μεγάλους φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους που δεν είναι ΜΜΕ, ώστε να μην παραβιάζουν τον κανονισμό. Συνεπώς, εξυπηρετεί τον σκοπό της θέσπισης αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων.

- *Άρθρο 24: Έλεγχοι*

Το άρθρο 24 προβλέπει τους κανόνες για τους ελέγχους σε σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που υπάγονται στο τελωνειακό καθεστώς «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία» ή «εξαγωγή».

Η παράγραφος 2 ορίζει ότι οι αρμόδιες αρχές είναι υπεύθυνες για την επαλήθευση της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό, μεταξύ άλλων όσον αφορά τα βασικά ή παράγωγα προϊόντα που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Ένωση. Διευκρινίζει επίσης την αλληλεπίδραση με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 και του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020. Η παράγραφος 3 προσδιορίζει τον νευραλγικό ρόλο των τελωνείων, ο οποίος συνίσταται στον έλεγχο της ορθής δήλωσης των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης.

---

15 Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την εποπτεία της αγοράς και τη συμμόρφωση των προϊόντων και για την κατάργηση της οδηγίας 2004/42/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και (ΕΕ) αριθ. 305/2011 (ΕΕ L 169 της 25.6.2019, σ. 1).

Η δήλωση δέουσας επιμέλειας όσον αφορά ένα σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν που εισέρχεται ή εξέρχεται από την Ένωση καταχωρίζεται στο σύστημα πληροφοριών που αναφέρεται στο άρθρο 31. Σύμφωνα με την παράγραφο 4, το εν λόγω σύστημα πληροφοριών αποδίδει στη συνέχεια αριθμό αναφοράς στη δήλωση δέουσας επιμέλειας, ο οποίος γνωστοποιείται στις τελωνειακές αρχές κατά την υποβολή της τελωνειακής διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή εξαγωγή του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος, εκτός εάν η δήλωση δέουσας επιμέλειας υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 2.

Η παράγραφος 5 απαιτεί, κατά την υποβολή τελωνειακής διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή εξαγωγή σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος που εισέρχεται ή εξέρχεται από την αγορά της Ένωσης, οι τελωνειακές αρχές να επαληθεύουν την κατάσταση της δήλωσης δέουσας επιμέλειας που αφορά το εν λόγω σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν χρησιμοποιώντας την ηλεκτρονική διεπαφή που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1.

Η παράγραφος 6 ορίζει ότι, όταν κατά την ανάλυση κινδύνου που διενεργείται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 4 διαπιστώνεται ότι ένα σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν ενέχει υψηλό κίνδυνο μη συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, η κατάσταση της δήλωσης δέουσας επιμέλειας που αφορά το εν λόγω σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν τροποποιείται ανάλογα στο σύστημα πληροφοριών. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι τελωνειακές αρχές θα πρέπει να αναστέλλουν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή την εξαγωγή του εν λόγω σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος.

Η παράγραφος 7 αναφέρει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι τελωνειακές αρχές θα πρέπει να επιτρέπουν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή την εξαγωγή σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος.

Η παράγραφος 8 καθορίζει τις ενέργειες που πρέπει να γίνονται σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι ένα σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν που εισέρχεται ή εξέρχεται από την αγορά της Ένωσης δεν συμμορφώνεται με τον παρόντα κανονισμό. Στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αλλάζουν το καθεστώς της αντίστοιχης δήλωσης δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών, ενώ μπορούν επίσης να αναφέρουν στο σύστημα πληροφοριών ότι αντιτίθενται στην υπαγωγή του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος σε άλλα τελωνειακά καθεστώτα.

Μετά την κοινοποίηση της εν λόγω κατάστασης, οι τελωνειακές αρχές δεν θα πρέπει να επιτρέπουν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή την εξαγωγή του εν λόγω σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος, θα πρέπει δε να περιλαμβάνουν σχετική ένδειξη στο τελωνειακό σύστημα επεξεργασίας δεδομένων και, όπου είναι δυνατόν, σε οποιοδήποτε έγγραφο συνοδεύει το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν.

Εάν για το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν υποβληθεί εν συνεχεία διασάφηση για υπαγωγή σε άλλα τελωνειακά καθεστώτα, και εφόσον οι αρμόδιες αρχές δεν αντιτίθενται στην εν λόγω υπαγωγή, η ένδειξη περιλαμβάνεται επίσης στις τελωνειακές διασαφήσεις από τους φορείς εκμετάλλευσης και καταχωρίζεται, υπό τους ίδιους όρους, στο τελωνειακό σύστημα επεξεργασίας δεδομένων και, όπου είναι δυνατόν, στα συνοδευτικά έγγραφα τα οποία αφορούν τα εν λόγω καθεστώτα.

Σύμφωνα με την παράγραφο 10, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να καταστρέφουν ή να καθιστούν με άλλον τρόπο μη λειτουργικό ένα μη συμμορφούμενο σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν μετά από σχετικό αίτημα των αρμόδιων αρχών, ή όταν το κρίνουν απαραίτητο και αναλογικό. Το κόστος του μέτρου αυτού βαρύνει τον κάτοχο του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος.

- *Άρθρο 25: Ανταλλαγή πληροφοριών και συνεργασία μεταξύ των αρχών*

Το συγκεκριμένο άρθρο ορίζει την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών, των τελωνειακών αρχών και της Επιτροπής να συνεργάζονται για την εφαρμογή του κανονισμού (παράγραφος 1).

Οι παράγραφοι 2 και 3 θεσπίζουν σύνδεση με τους μηχανισμούς συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013.

- *Άρθρο 26: Ηλεκτρονικές διεπαφές*

Η παράγραφος 1 απαιτεί από την Επιτροπή να δημιουργήσει ηλεκτρονική διεπαφή για τη σύνδεση του περιβάλλοντος ενιαίας θυρίδας της ΕΕ με το σύστημα πληροφοριών που δημιουργείται βάσει του άρθρου 31. Η παράγραφος 2 καθορίζει τη βασική λειτουργικότητα της διεπαφής αυτής, ενώ η παράγραφος 3 εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό των λεπτομερών δεδομένων και της λειτουργίας της διεπαφής.

- *Άρθρο 27: Αξιολόγηση χωρών*

Το άρθρο 27 εισάγει το σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης χωρών, το οποίο αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό του παρόντος κανονισμού. Στόχος της συγκριτικής αξιολόγησης είναι η παροχή κινήτρων στις χώρες ώστε να διασφαλίσουν ισχυρότερη προστασία και διακυβέρνηση των δασών, να διευκολύνουν το εμπόριο και να ρυθμίσουν καλύτερα τις δραστηριότητες επιβολής, βοηθώντας τις αρμόδιες αρχές να εστιάσουν τους πόρους εκεί όπου χρειάζονται περισσότερο και να μειώσουν το κόστος συμμόρφωσης των εταιρειών.

Μέσω του συστήματος συγκριτικής αξιολόγησης, η Επιτροπή θα αξιολογεί τον κίνδυνο χώρες ή τμήματα αυτών να παράγουν σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που δεν είναι μηδενικής αποψίλωσης. Το σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης αποδίδει σε κάθε χώρα ή τμήματα αυτής ένα από τα τρία πιθανά επίπεδα κινδύνου: χαμηλού, συνήθους και υψηλού κινδύνου. Κατά την έναρξη ισχύος του κανονισμού, σε όλες τις χώρες θα αποδοθεί επίπεδο συνήθους κινδύνου. Η αξιολόγηση θα βασίζεται στα κριτήρια που περιγράφονται στην παράγραφο 2.

Η παράγραφος 3 περιγράφει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει η Επιτροπή προτού αλλάξει την υφιστάμενη κατηγορία κινδύνου για μια χώρα ή τμήματα αυτής. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής η χώρα καλείται να απαντήσει εντός επαρκούς χρόνου και να παράσχει τις πληροφορίες που κρίνονται χρήσιμες, μεταξύ άλλων και σχετικά με τα μέτρα που έλαβε η χώρα για να διορθώσει την κατάσταση.

Η Επιτροπή δημοσιοποιεί την κατηγοριοποίηση κινδύνου της χώρας με την έκδοση εκτελεστικών πράξεων της Επιτροπής και επικαιροποιεί τον σχετικό κατάλογο κατά περίπτωση, όταν το επιβάλλουν νέα επιστημονικά στοιχεία που προκύπτουν. Οι υποχρεώσεις για τους φορείς εκμετάλλευσης και τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών διαφοροποιούνται ανάλογα με το επίπεδο κινδύνου της χώρας παραγωγής ή τμημάτων αυτής, καθώς προβλέπονται καθήκοντα απλουστευμένης δέουσας επιμέλειας για τους φορείς εκμετάλλευσης που εφοδιάζονται από χώρες χαμηλού κινδύνου ή τμήματα αυτών (άρθρο 12) και ενισχυμένος έλεγχος για τις αρμόδιες αρχές που διενεργούν ελέγχους σε σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που παράγονται σε χώρες υψηλού κινδύνου ή τμήματα αυτών (άρθρο 20).

- *Άρθρο 29: Βάσιμες ανησυχίες φυσικών ή νομικών προσώπων*

Σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16, μια αρμόδια αρχή μπορεί να διενεργεί ελέγχους σε φορείς εκμετάλλευσης και εμπόρους όταν διαθέτει σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων βάσιμων ανησυχιών που εγείρονται από τρίτους. Σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 21), ως «βάσιμη ανησυχία» νοείται ο «*τεκμηριωμένος ισχυρισμός που βασίζεται σε αντικειμενικές και*

επαληθεύσιμες πληροφορίες σχετικά με μη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό και ο οποίος ενδέχεται να καθιστά αναγκαία την παρέμβαση των αρμόδιων αρχών».

Οι βάσιμες ανησυχίες μπορεί να αφορούν συγκεκριμένες αποστολές, προμηθευτές, φορείς εκμετάλλευσης, εμπόρους ή οποιαδήποτε κατάσταση σε συγκεκριμένες χώρες παραγωγής που εγκυμονούν τον κίνδυνο να διατεθεί στην αγορά σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν και οι οποίες, ως εκ τούτου, ενδέχεται να καθιστούν αναγκαία την παρέμβαση των αρμόδιων αρχών. Οι βάσιμες ανησυχίες αποτελούσαν επίσης μέρος του συστήματος που θεσπίστηκε με τον κανονισμό EUTR (άρθρο 10 παράγραφος 2). Το άρθρο 29 βασίζεται στις εν λόγω εμπειρίες και διευκρινίζει τις υποχρεώσεις της αρμόδιας αρχής να αξιολογεί τις βάσιμες ανησυχίες και να λαμβάνει τα αναγκαία επιχειρησιακά μέτρα που απαιτούνται για τον εντοπισμό παραβιάσεων και την αποτροπή της περαιτέρω διάθεσης και κυκλοφορίας στην εσωτερική αγορά.

Οι βάσιμες ανησυχίες αφορούν επίσης τους φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους. Το άρθρο 4 παράγραφος 6 του παρόντος κανονισμού ορίζει την υποχρέωση ενός φορέα που ενημερώνεται, μέσω βάσιμης ανησυχίας, για τη μη συμμόρφωση του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος, να ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή της χώρας στην αγορά της οποίας έχει διατεθεί το προϊόν ή από την οποία έχει εξαχθεί. Η ίδια υποχρέωση ισχύει και για τους εμπόρους, ανεξάρτητα από το μέγεθός τους (άρθρο 6 παράγραφοι 4 και 5). Το άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχείο θ) προβλέπει επίσης ότι η ύπαρξη βάσιμης ανησυχίας θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ως κριτήριο αξιολόγησης κινδύνου.

- *Άρθρο 31: Σύστημα πληροφοριών «Μητρώο»*

Το άρθρο 31 προβλέπει ότι η Επιτροπή θα πρέπει να δημιουργήσει σύστημα πληροφοριών μέσω του οποίου οι δηλώσεις δέουσας επιμέλειας που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 θα υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές.

Η παράγραφος 2 ορίζει τις ελάχιστες απαιτούμενες λειτουργίες του συστήματος, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της σύνδεσής του με τα τελωνεία μέσω του περιβάλλοντος ενιαίας θυρίδας της ΕΕ για τα τελωνεία. Η παράγραφος 3 αναθέτει στην Επιτροπή το καθήκον να θεσπίσει τους κανόνες για τη λειτουργία του συστήματος μέσω εκτελεστικής πράξης.

Οι παράγραφοι 4 και 5 αφορούν την πρόσβαση στο σύστημα πληροφοριών. Δεδομένου ότι αποτελεί την κεντρική βάση δεδομένων για την εφαρμογή του κανονισμού, πρόσβαση σε αυτή θα έχουν οι φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι, καθώς και οι αρμόδιες αρχές, ενώ ο βαθμός της πρόσβασης θα εξαρτάται από τις υποχρεώσεις τους. Πρόσβαση στα δεδομένα θα έχει και ένα ευρύτερο κοινό, με ανώνυμο τρόπο.

- *Άρθρο 32: Επανεξέταση*

Το άρθρο 32 θεσπίζει τους κανόνες που διέπουν την αναθεώρηση του κανονισμού. Η παράγραφος 1 προβλέπει μια πρώτη διαδικασία επανεξέτασης που θα πραγματοποιηθεί το αργότερο δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος, η οποία καταλήγει σε έκθεση και πιθανές νομοθετικές προτάσεις για την τροποποίηση του κανονισμού. Αυτή η πρώτη επανεξέταση θα επικεντρωθεί στην αναγκαιότητα και τη σκοπιμότητα επέκτασης του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού και σε άλλα οικοσυστήματα πέρα από τα δάση και σε περαιτέρω βασικά προϊόντα.

Η γενική επανεξέταση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 θα πραγματοποιηθεί πέντε έτη μετά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 32 παράγραφος 2, δηλ. 12 μήνες από την έναρξη ισχύος. Η διάταξη αυτή προβλέπει επίσης το περιεχόμενο της πρώτης αυτής γενικής επανεξέτασης, η οποία θα περιλαμβάνει αξιολόγηση της δυνατότητας θέσπισης περαιτέρω

εργαλείων διευκόλυνσης του εμπορίου και των επιπτώσεων των πρώτων ετών εφαρμογής του παρόντος κανονισμού στους αγρότες.

Τέλος, η παράγραφος 3 εστιάζει στην επανεξέταση των σχετικών παράγωγων προϊόντων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος 1. Η επανεξέταση αυτή θα πραγματοποιηθεί δύο έτη από την έναρξη ισχύος του κανονισμού και, στη συνέχεια, θα πραγματοποιείται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, επιτρέποντας έτσι ένα προοδευτικό πεδίο εφαρμογής παράγωγων προϊόντων. Η τροποποίηση του καταλόγου των παράγωγων προϊόντων που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 θα πραγματοποιηθεί με κατ' εξουσιοδότηση πράξη (παράγραφος 4).

- *Άρθρο 36: Έναρξη ισχύος και ημερομηνία εφαρμογής*

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του. Ωστόσο, η παράγραφος 2 ορίζει ότι τα άρθρα 3 έως 12, 14 έως 22, 24, 29 και 30 εφαρμόζονται 12 μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. Εντούτοις, η παράγραφος 3 ορίζει ότι τα άρθρα αυτά εφαρμόζονται 24 μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού για τους φορείς εκμετάλλευσης που είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις οι οποίες ιδρύθηκαν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, με εξαίρεση τα προϊόντα που καλύπτονται από το παράρτημα του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 995/2010 (EUTR).

Αυτές οι καθυστερήσεις στην εφαρμογή δημιουργούν μεταβατική περίοδο κατά την οποία δεν ισχύουν οι υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων, ούτε και οι υποχρεώσεις των αρμόδιων αρχών να διενεργούν ελέγχους. Η εν λόγω μεταβατική περίοδος, η οποία είναι μεγαλύτερη για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, θα δώσει στους φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους επαρκή χρόνο για να προσαρμοστούν στις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τον κανονισμό.

2021/0366 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη διαθεσιμότητα στην αγορά της Ένωσης και την εξαγωγή από την Ένωση ορισμένων βασικών και παράγωγων προϊόντων που συνδέονται με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 995/2010

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[1],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών[2],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Τα δάση προσφέρουν ένα ευρύ φάσμα περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών οφελών, συμπεριλαμβανομένης της ξυλείας και μη ξυλωδών δασικών προϊόντων, καθώς και περιβαλλοντικών υπηρεσιών που είναι απαραίτητες για την ανθρωπότητα, καθώς φιλοξενούν το μεγαλύτερο μέρος της χερσαίας βιοποικιλότητας του πλανήτη. Διατηρούν τις λειτουργίες του οικοσυστήματος, συμβάλλουν στην προστασία του κλιματικού συστήματος, παρέχουν καθαρό αέρα και διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο για τον καθαρισμό των υδάτων και του εδάφους, καθώς και για τη συγκράτηση του νερού. Επιπλέον, τα δάση εξασφαλίζουν μέσα διαβίωσης και εισόδημα για το ένα τρίτο περίπου του παγκόσμιου πληθυσμού και η καταστροφή τους έχει σοβαρές συνέπειες για την επιβίωση των πλέον ευάλωτων ατόμων, συμπεριλαμβανομένων των αυτόχθονων πληθυσμών και των τοπικών κοινοτήτων που εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τα δασικά οικοσυστήματα[3]. Επιπροσθέτως, η αποψίλωση και η υποβάθμιση των δασών μειώνουν τις βασικές καταβόθρες διοξειδίου του άνθρακα και αυξάνουν την πιθανότητα εξάπλωσης νέων ασθενειών από τα ζώα στον άνθρωπο.

(2) Η αποψίλωση και η υποβάθμιση των δασών συντελούνται με ανησυχητικό ρυθμό. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, την περίοδο μεταξύ 1990 και 2020 χάθηκαν παγκοσμίως 420 εκατομμύρια εκτάρια δάσους, αριθμός που αντιστοιχεί περίπου στο 10 % των εναπομεινάντων

[1] ΕΕ C της , σ. .

[2] ΕΕ C της , σ. .

[3] Ανακοίνωση της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2019, με τίτλο «Εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη» [COM(2019) 352 final].

δασών του πλανήτη και σε έκταση μεγαλύτερη από την Ευρωπαϊκή Ένωση[4]. Η αποψίλωση και η υποβάθμιση των δασών αποτελούν, με τη σειρά τους, σημαντικούς παράγοντες υπερθέρμανσης του πλανήτη και απώλειας της βιοποικιλότητας —των δύο σημαντικότερων περιβαλλοντικών προκλήσεων της εποχής μας. Ωστόσο, κάθε χρόνο ο πλανήτης συνεχίζει να χάνει 10 εκατομμύρια εκτάρια δάσους.

(3) Η αποψίλωση και η υποβάθμιση των δασών συμβάλλουν στην παγκόσμια κλιματική κρίση με πολλούς τρόπους. Το σημαντικότερο είναι ότι αυξάνουν τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου μέσω των συναφών δασικών πυρκαγιών, εξαλείφοντας μόνιμα δυνατότητες απορρόφησης του διοξειδίου του άνθρακα μέσω καταβοθρών, μειώνοντας την ανθεκτικότητα της πληγείσας περιοχής στην κλιματική αλλαγή και περιορίζοντας σημαντικά τη βιοποικιλότητά της. Η αποψίλωση των δασών από μόνη της ευθύνεται για το 11 % των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου[5].

(4) Η κλιματική κατάρρευση προκαλεί την απώλεια βιοποικιλότητας παγκοσμίως και η απώλεια βιοποικιλότητας επιδεινώνει την κλιματική αλλαγή, είναι δηλαδή άρρηκτα συνδεδεμένες, όπως επιβεβαίωσαν πρόσφατες μελέτες. Η βιοποικιλότητα συμβάλλει στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής. Τα έντομα, τα πτηνά και τα θηλαστικά δρουν ως επικονιαστές, διασπείρουν σπόρους και μπορούν να βοηθήσουν αποτελεσματικότερα στην αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα, άμεσα ή έμμεσα. Τα δάση διασφαλίζουν επίσης τη συνεχή ανανέωση των υδάτινων πόρων και την πρόληψη της ξηρασίας και των καταστροφικών επιπτώσεών της στις τοπικές κοινότητες, συμπεριλαμβανομένων των αυτόχθονων πληθυσμών. Η δραστική μείωση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών και η συστημική αποκατάσταση των δασών και άλλων οικοσυστημάτων αποτελεί τη μεγαλύτερη ευκαιρία παρέμβασης στη φύση για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής.

(5) Η βιοποικιλότητα είναι απαραίτητη για την ανθεκτικότητα των οικοσυστημάτων και των υπηρεσιών τους, τόσο σε τοπικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Πάνω από το ήμισυ του παγκόσμιου ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος εξαρτάται από τη φύση και τις υπηρεσίες που παρέχει. Τρεις κύριοι οικονομικοί τομείς —οι κατασκευές, η γεωργία και τα τρόφιμα και ποτά— εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τη φύση. Η απώλεια βιοποικιλότητας απειλεί τους βιώσιμους υδρολογικούς κύκλους και τα συστήματα τροφίμων μας, θέτοντας σε κίνδυνο την επισιτιστική ασφάλεια και τη διατροφή μας. Περισσότερο από το 75 % των παγκόσμιων ειδών καλλιεργειών τροφίμων εξαρτώνται από την επικονίαση των ζώων. Επιπλέον, αρκετοί βιομηχανικοί τομείς βασίζονται στη γενετική πολυμορφία και τις υπηρεσίες οικοσυστήματος ως κρίσιμης σημασίας εισροές για την παραγωγή, ιδίως φαρμάκων.

(6) Η κλιματική αλλαγή, η απώλεια βιοποικιλότητας και η αποψίλωση των δασών αποτελούν ζητήματα ύψιστης παγκόσμιας σημασίας, που επηρεάζουν την επιβίωση της ανθρωπότητας και τις βιώσιμες συνθήκες διαβίωσης στον πλανήτη. Η επιτάχυνση της κλιματικής αλλαγής, η απώλεια βιοποικιλότητας και η υποβάθμιση του περιβάλλοντος, που αποτυπώνονται σε απτά παραδείγματα των καταστροφικών συνεπειών τους στη φύση, στις ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης και στις τοπικές οικονομίες, είχαν ως αποτέλεσμα την αναγνώριση της πράσινης μετάβασης ως εμβληματικού στόχου της εποχής μας και ζητήματος διαγενεακής δικαιοσύνης.

---

4 FAO, Global Forest Resource Assessment 2020, σ. XII, https://www.fao.org/documents/card/en/c/ca9825en.

5 IPCC, Climate Change and Land: an IPCC special report on climate change, desertification, land degradation, sustainable land management, food security, and greenhouse gas fluxes in terrestrial ecosystems, https://www.ipcc.ch/srccl/.

(7) Η κατανάλωση της Ένωσης αποτελεί σημαντικό παράγοντα αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών σε παγκόσμια κλίμακα. Με βάση την εκτίμηση επιπτώσεων της πρωτοβουλίας, εκτιμάται ότι, χωρίς την κατάλληλη κανονιστική παρέμβαση, η κατανάλωση και η παραγωγή στην ΕΕ των έξι βασικών προϊόντων που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής (ξυλεία, βοοειδή, σόγια, φοινικέλαιο, κακάο και καφές) θα έχουν ως αποτέλεσμα την αποψίλωση περίπου 248 000 εκταρίων δάσους ετησίως έως το 2030.

(8) Όσον αφορά την κατάσταση των δασών εντός της ΕΕ, η έκθεση για την κατάσταση των δασών της Ευρώπης του 2020[6] αναφέρει ότι, μεταξύ 1990 και 2020, η έκταση των δασών στην Ευρώπη αυξήθηκε κατά 9 %, ο άνθρακας που αποθηκεύεται στη βιομάζα αυξήθηκε κατά 50 % και η προσφορά ξυλείας αυξήθηκε κατά 40 %. Ωστόσο, λιγότερο από το 5 % των ευρωπαϊκών δασικών εκτάσεων θεωρούνται αδιατάρακτες ή φυσικές, σύμφωνα με την έκθεση για την κατάσταση του περιβάλλοντος του 2020 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος[7].

(9) Το 2019 η Επιτροπή έλαβε διάφορες πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση των παγκόσμιων περιβαλλοντικών κρίσεων, συμπεριλαμβανομένων ειδικών δράσεων για την αποψίλωση των δασών. Στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη»[8], η Επιτροπή προσδιόρισε ως προτεραιότητα τη μείωση του αποτυπώματος της κατανάλωσης της ΕΕ στη γη και την προώθηση της κατανάλωσης προϊόντων από αλυσίδες εφοδιασμού μηδενικής αποψίλωσης στην Ένωση. Στην ανακοίνωση που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2019 με τίτλο «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία»[9], η Επιτροπή παρουσίασε νέα αναπτυξιακή στρατηγική, η οποία αποσκοπεί στον μετασχηματισμό της Ένωσης σε μια δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία που διαθέτει σύγχρονη, ανταγωνιστική και αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων οικονομία, στην οποία έως το 2050 θα έχουν μηδενιστεί οι καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, η οικονομική ανάπτυξη θα έχει αποσυνδεθεί από τη χρήση των πόρων, και κανένα πρόσωπο ή περιοχή δεν θα μένει στο περιθώριο. Η εν λόγω στρατηγική αποσκοπεί επίσης στην προστασία, τη διατήρηση και την ενίσχυση του φυσικού κεφαλαίου της Ένωσης, καθώς και στην προστασία της υγείας και της ευημερίας των πολιτών και των μελλοντικών γενεών από κινδύνους και επιπτώσεις που σχετίζονται με το περιβάλλον. Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία έχει ως στόχο να εξασφαλίσει στους πολίτες και τις μελλοντικές γενιές, μεταξύ άλλων, καθαρό αέρα, καθαρό νερό, υγιές έδαφος και βιοποικιλότητα. Για τον σκοπό αυτόν, η στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030[10], η στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο»[11], η δασική στρατηγική της ΕΕ[12], το σχέδιο δράσης της ΕΕ για

---

6 Forest Europe — Υπουργική διάσκεψη για την προστασία των δασών στην Ευρώπη, State of Europe's Forests 2020, https://foresteurope.org/state-europes-forests-2020/.

7 Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος, Η κατάσταση του περιβάλλοντος 2020, https://www.eea.europa.eu/soer/publications/soer-2020.

8 COM(2019) 352 final.

9 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία» [COM(2019) 640 final].

10 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 — Επαναφορά της φύσης στη ζωή μας» [COM(2020) 380 final].

11 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Από το αγρόκτημα στο πιάτο — Μια στρατηγική για ένα δίκαιο, υγιές και φιλικό προς το περιβάλλον σύστημα τροφίμων» [COM(2020) 381 final].

μηδενική ρύπανση[13] και άλλες σχετικές στρατηγικές[14] που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας υπογραμμίζουν περαιτέρω τη σημασία της ανάληψης δράσης για την προστασία και την ανθεκτικότητα των δασών. Ειδικότερα, η στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα αποσκοπεί στην προστασία της φύσης και στην αναστροφή της υποβάθμισης των οικοσυστημάτων. Τέλος, η στρατηγική της ΕΕ για τη βιοοικονομία[15] ενισχύει την προστασία του περιβάλλοντος και των οικοσυστημάτων και, παράλληλα, συμβάλλει στην αντιμετώπιση της αυξανόμενης ζήτησης για τρόφιμα, ζωοτροφές, ενέργεια, υλικά και προϊόντα, αναζητώντας νέους τρόπους παραγωγής και κατανάλωσης.

(10) Τα κράτη μέλη έχουν εκφράσει επανειλημμένα την ανησυχία τους για τη συνεχή αποψίλωση των δασών. Τόνισαν ότι, δεδομένου ότι οι τρέχουσες πολιτικές και η δράση σε παγκόσμιο επίπεδο για τη διατήρηση, την αποκατάσταση και τη βιώσιμη διαχείριση των δασών δεν επαρκούν για την ανάσχεση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών, απαιτείται ενισχυμένη δράση της Ένωσης προκειμένου να συμβάλει αποτελεσματικότερα στην επίτευξη των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ) στο πλαίσιο της Ατζέντας του 2030 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη, η οποία εγκρίθηκε από όλα τα κράτη μέλη των Ηνωμένων Εθνών το 2015. Το Συμβούλιο υποστήριξε ιδιαίτερα την εξαγγελία της Επιτροπής στην ανακοίνωση με τίτλο «Εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη» ότι θα αξιολογήσει πρόσθετα κανονιστικά και μη κανονιστικά μέτρα και ότι θα υποβάλει τις αντίστοιχες προτάσεις[16].

(11) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τόνισε ότι η συνεχιζόμενη καταστροφή των δασών του πλανήτη συνδέεται, σε μεγάλο βαθμό, με την επέκταση της γεωργικής παραγωγής — ιδίως με τη μετατροπή των δασών σε γεωργική γη που προορίζεται για την παραγωγή ορισμένων βασικών και παράγωγων προϊόντων υψηλής ζήτησης. Το Κοινοβούλιο ενέκρινε στις 22 Οκτωβρίου 2020 ψήφισμα[17] σύμφωνα με το άρθρο 225 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) με το οποίο ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει, βάσει του άρθρου 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, πρόταση για ένα «νομικό πλαίσιο της ΕΕ για την ανάσχεση και την αντιστροφή της αποψίλωσης των δασών για την οποία φέρει ευθύνη η ΕΕ σε παγκόσμια κλίμακα».

(12) Η καταπολέμηση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών συνιστά σημαντικό μέρος της δέσμης μέτρων που απαιτούνται για τη μείωση των εκπομπών

---

12 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Μια νέα δασική στρατηγική της ΕΕ: για τα δάση και τον δασικό τομέα» [COM(2013) 659 final].

13 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Πορεία προς έναν υγιή πλανήτη για όλους — Σχέδιο δράσης της ΕΕ για μηδενική ρύπανση των υδάτων, του αέρα, και του εδάφους» [COM(2021) 400 final].

14 π.χ. Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Ένα μακρόπνοο όραμα για τις αγροτικές περιοχές της ΕΕ — Προς ισχυρότερες, συνδεδεμένες, ανθεκτικές και ευημερούσες αγροτικές περιοχές με ορίζοντα το 2040» [COM(2021) 345 final].

15 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή Περιφερειών, «Βιώσιμη βιοοικονομία για την Ευρώπη: ενίσχυση της σύνδεσης οικονομίας, κοινωνίας και περιβάλλοντος, επικαιροποιημένη στρατηγική για τη βιοοικονομία» [COM(2018) 273 final].

16 Συμπεράσματα του Συμβουλίου για την ανακοίνωση σχετικά με την εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη (16 Δεκεμβρίου 2019) 15151/19. Διατίθεται στη διεύθυνση: https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15151-2019-INIT/el/pdf.

17 Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2020, με συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με ένα νομικό πλαίσιο της ΕΕ για την ανάσχεση και την αντιστροφή της αποψίλωσης των δασών για την οποία φέρει ευθύνη η ΕΕ σε παγκόσμια κλίμακα [2020/2006(INL)]. Διατίθεται στη διεύθυνση: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0285_EL.html.

αερίων του θερμοκηπίου και τη συμμόρφωση με τη δέσμευση της Ένωσης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, καθώς και με τη συμφωνία του Παρισιού του 2015 για την κλιματική αλλαγή[18], αλλά και με τη νομική δέσμευση βάσει του νομοθετήματος της ΕΕ για το κλίμα για επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050 και για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 55 % κάτω από τα επίπεδα του 1990 έως το 2030.

(13) Η επέκταση της γεωργίας ευθύνεται για το 90 % σχεδόν της αποψίλωσης των δασών σε παγκόσμια κλίμακα, με πάνω από το ήμισυ της απώλειας δασών να οφείλεται στη μετατροπή δασών σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις, ενώ η βοσκή ζώων ευθύνεται για το 40 % σχεδόν της απώλειας δασών[19].

(14) Μεταξύ 1990 και 2008 η Ένωση εισήγαγε και κατανάλωσε το ένα τρίτο των παγκόσμιων συναλλαγών σε γεωργικά προϊόντα που συνδέονται με την αποψίλωση των δασών. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η κατανάλωση της Ένωσης ευθυνόταν για το 10 % της αποψίλωσης των δασών που συνδέεται με την παραγωγή αγαθών ή υπηρεσιών σε παγκόσμια κλίμακα. Ακόμη και αν το σχετικό μερίδιο της κατανάλωσης της ΕΕ μειώνεται, η ενωσιακή κατανάλωση αποτελεί δυσανάλογα μεγάλο παράγοντα αποψίλωσης των δασών. Ως εκ τούτου, η Ένωση θα πρέπει να λάβει μέτρα για να ελαχιστοποιήσει την αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών σε παγκόσμιο επίπεδο που προκαλούνται από την κατανάλωση ορισμένων βασικών και παράγωγων προϊόντων στην Ένωση και, με τον τρόπο αυτό, να επιδιώξει να ελαττώσει τη συμβολή της στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και στην απώλεια βιοποικιλότητας σε παγκόσμιο επίπεδο, καθώς και να προωθήσει βιώσιμα πρότυπα παραγωγής και κατανάλωσης στην Ένωση, αλλά και σε παγκόσμια κλίμακα. Για να έχει τον μεγαλύτερο αντίκτυπο, η πολιτική της Ένωσης θα πρέπει να αποσκοπεί στον επηρεασμό της παγκόσμιας αγοράς, και όχι μόνο των αλυσίδων εφοδιασμού της Ένωσης. Θεμελιώδεις από την άποψη αυτή είναι οι εταιρικές σχέσεις και η αποτελεσματική διεθνής συνεργασία με τις χώρες παραγωγής και κατανάλωσης.

(15) Η ανάσχεση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών αποτελεί ουσιώδες στοιχείο των ΣΒΑ. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να συμβάλει ιδίως στην επίτευξη των στόχων σχετικά με τη ζωή στην ξηρά (ΣΒΑ 15), τη δράση για το κλίμα (ΣΒΑ 13), την υπεύθυνη κατανάλωση και παραγωγή (ΣΒΑ 12), την εξάλειψη της πείνας (ΣΒΑ 2) και την καλή υγεία και ευημερία (ΣΒΑ 3). Ο σχετικός επιμέρους στόχος 15.2 για την ανάσχεση της αποψίλωσης των δασών έως το 2020 δεν έχει επιτευχθεί, γεγονός που υπογραμμίζει τον επείγοντα χαρακτήρα της ανάληψης φιλόδοξης και αποτελεσματικής δράσης.

(16) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να ανταποκρίνεται στη διακήρυξη της Νέας Υόρκης σχετικά με τα δάση[20], μια μη νομικά δεσμευτική πολιτική διακήρυξη με την οποία εγκρίνεται ένα παγκόσμιο χρονοδιάγραμμα για τη μείωση στο μισό της απώλειας φυσικών δασών έως το 2020 και την προσπάθεια τερματισμού της έως το 2030. Η διακήρυξη εγκρίθηκε από δεκάδες κυβερνήσεις, πολλές από τις μεγαλύτερες εταιρείες του κόσμου, αλλά και από οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών με μεγάλη επιρροή και οργανώσεις αυτόχθονων πληθυσμών. Η διακήρυξη καλούσε επίσης τον ιδιωτικό τομέα να επιτύχει τον στόχο της εξάλειψης της αποψίλωσης των δασών λόγω της παραγωγής βασικών γεωργικών προϊόντων, όπως το φοινικέλαιο, η σόγια, το χαρτί και τα προϊόντα με βάση το βόειο κρέας, το αργότερο έως το 2020,

---

18 Επικυρώθηκε από την ΕΕ στις 5 Οκτωβρίου 2016 και τέθηκε σε ισχύ στις 4 Νοεμβρίου 2016.

19 Νέα παγκόσμια έρευνα τηλεπισκόπησης του FAO, 6 Νοεμβρίου 2021 — «FAO Remote Sensing Survey reveals tropical rainforests under pressure as agricultural expansion drives global deforestation».

20 https://unfccc.int/news/new-york-declaration-on-forests.

στόχος ο οποίος δεν επιτεύχθηκε. Ο κανονισμός θα πρέπει επιπλέον να συμβάλει στο στρατηγικό σχέδιο των Ηνωμένων Εθνών για τα δάση για την περίοδο 2017-2030[21], ο παγκόσμιος δασικός στόχος 1 του οποίου είναι η αναστροφή της απώλειας δασικής κάλυψης παγκοσμίως μέσω της αειφόρου διαχείρισης των δασών, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας, της αποκατάστασης, της δάσωσης και της αναδάσωσης, καθώς και η ενίσχυση των προσπαθειών για την πρόληψη της υποβάθμισης των δασών και την προαγωγή της συμβολής των δασών στην κλιματική αλλαγή.

(17) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να ανταποκρίνεται στη διακήρυξη των ηγετών στη Γλασκώβη το 2021 για τα δάση και τη χρήση γης[22], η οποία αναγνωρίζει ότι «για την επίτευξη των στόχων μας για τη χρήση γης, το κλίμα, τη βιοποικιλότητα και τη βιώσιμη ανάπτυξη, τόσο σε παγκόσμιο όσο και σε εθνικό επίπεδο, θα απαιτηθεί περαιτέρω μετασχηματιστική δράση στους διασυνδεδεμένους τομείς της βιώσιμης παραγωγής και κατανάλωσης, της ανάπτυξης υποδομών, του εμπορίου, της χρηματοδότησης και των επενδύσεων, καθώς και της στήριξης των μικροκαλλιεργητών, των αυτόχθονων πληθυσμών και των τοπικών κοινοτήτων». Οι υπογράφοντες τόνισαν επίσης σε αυτή τη διακήρυξη ότι θα ενισχύσουν τις κοινές τους προσπάθειες για τη διευκόλυνση των εμπορικών και αναπτυξιακών πολιτικών, διεθνώς και εγχώρια, που προάγουν τη βιώσιμη ανάπτυξη και τη βιώσιμη παραγωγή και κατανάλωση βασικών προϊόντων, λειτουργούν προς αμοιβαίο όφελος των χωρών και δεν οδηγούν σε αποψίλωση των δασών και υποβάθμιση της γης.

(18) Ως μέλος του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), η Ένωση έχει δεσμευτεί να προωθήσει ένα οικουμενικό, βασισμένο σε κανόνες, ανοικτό, διαφανές, προβλέψιμο, χωρίς αποκλεισμούς, αμερόληπτο και δίκαιο πολυμερές εμπορικό σύστημα στο πλαίσιο του ΠΟΕ, καθώς και μια ανοικτή, βιώσιμη και δυναμική εμπορική πολιτική. Ως εκ τούτου, το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνει, αφενός, βασικά και παράγωγα προϊόντα που παράγονται εντός της Ένωσης και, αφετέρου, βασικά και παράγωγα προϊόντα που εισάγονται στην Ένωση.

(19) Ο παρών κανονισμός ακολουθεί επίσης την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Μια ανοικτή, βιώσιμη και δυναμική εμπορική πολιτική»[23] , στην οποία αναφέρεται ότι, δεδομένων των νέων εσωτερικών και εξωτερικών προκλήσεων και, ειδικότερα, του νέου και πιο βιώσιμου μοντέλου ανάπτυξης που καθορίζεται από την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία και την ευρωπαϊκή ψηφιακή στρατηγική, η ΕΕ χρειάζεται νέα στρατηγική εμπορικής πολιτικής, η οποία να στηρίζει την επίτευξη των στόχων εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής της και να προωθεί εντονότερα τη βιωσιμότητα, σύμφωνα με τη δέσμευση που έχει αναλάβει για πλήρη εφαρμογή των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών. Η εμπορική πολιτική πρέπει να αξιοποιηθεί πλήρως τόσο για την ανάκαμψη μετά την πανδημία COVID-19 όσο και για τον πράσινο και τον ψηφιακό μετασχηματισμό της οικονομίας, καθώς και για την οικοδόμηση μιας ανθεκτικότερης Ευρώπης στον κόσμο.

(20) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να είναι συμπληρωματικός προς άλλα μέτρα που προτείνονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη»[24], και

---

21 https://www.un.org/esa/forests/wp-content/uploads/2016/12/UNSPF_AdvUnedited.pdf.

22 https://ukcop26.org/glasgow-leaders-declaration-on-forests-and-land-use/.

23 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Επανεξέταση της εμπορικής πολιτικής — Μια ανοικτή, βιώσιμη και δυναμική εμπορική πολιτική» [COM(2021) 66 final της 18ης Φεβρουαρίου 2021].

24 COM(2019) 352 final.

ιδίως: 1) τη συνεργασία με χώρες παραγωγής για την υποστήριξή τους στην αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτιών της αποψίλωσης των δασών, όπως η αδύναμη διακυβέρνηση, η αναποτελεσματική επιβολή του νόμου και η διαφθορά, και 2) την ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας με σημαντικές χώρες κατανάλωσης για την προώθηση της υιοθέτησης παρόμοιων μέτρων με στόχο την αποφυγή της διάθεσης στην αγορά τους προϊόντων που προέρχονται από αλυσίδες εφοδιασμού οι οποίες σχετίζονται με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών.

(21) Η Επιτροπή θα πρέπει να συνεχίσει να συνεργάζεται με τις χώρες παραγωγής και, γενικότερα, με διεθνείς οργανισμούς και φορείς, και να ενισχύσει την υποστήριξη και τα κίνητρά της όσον αφορά την προστασία των δασών και τη μετάβαση σε παραγωγή μηδενικής αποψίλωσης, αναγνωρίζοντας τον ρόλο των αυτόχθονων πληθυσμών, βελτιώνοντας τη διακυβέρνηση και τη γαιοκτησία, ενισχύοντας την επιβολή του νόμου και προωθώντας την αειφόρο διαχείριση των δασών, την ανθεκτική στις κλιματικές αλλαγές γεωργία, τη βιώσιμη εντατικοποίηση και διαφοροποίηση, την αγροοικολογία και τη γεωργοδασοκομία. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να αναγνωρίζει τον ρόλο των αυτόχθονων πληθυσμών στην προστασία των δασών. Με βάση την εμπειρία και τα διδάγματα που αντλήθηκαν στο πλαίσιο των υφιστάμενων πρωτοβουλιών, η Ένωση και τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργαστούν με τις χώρες παραγωγής, κατόπιν αιτήματός τους, προκειμένου να εκμεταλλευτούν τις πολλαπλές λειτουργικές δυνατότητες του δάσους, να τις υποστηρίξουν στη μετάβαση προς τη βιώσιμη διαχείριση των δασών και να αντιμετωπίσουν τις παγκόσμιες προκλήσεις, καλύπτοντας παράλληλα τις τοπικές ανάγκες και δίνοντας προσοχή στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι μικροκαλλιεργητές, σύμφωνα με την ανακοίνωση για την εντατικοποίηση της δράσης για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη. Η εταιρική προσέγγιση θα πρέπει να βοηθά τις χώρες παραγωγής στην προστασία, την αποκατάσταση και τη βιώσιμη χρήση των δασών, συμβάλλοντας έτσι στον στόχο του παρόντος κανονισμού για μείωση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών.

(22) Μια άλλη σημαντική δράση που αναγγέλθηκε στην ανακοίνωση είναι η δημιουργία παρατηρητηρίου της ΕΕ για την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών, τις αλλαγές στην παγκόσμια δασική κάλυψη και τους συναφείς ενοχοποιητικούς παράγοντες (στο εξής: παρατηρητήριο της ΕΕ), το οποίο δρομολόγησε η Επιτροπή με στόχο την καλύτερη παρακολούθηση των αλλαγών στην παγκόσμια δασική κάλυψη και των συναφών ενοχοποιητικών παραγόντων. Επιπλέον, βασιζόμενο σε ήδη υπάρχοντα εργαλεία παρακολούθησης, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων Copernicus, το παρατηρητήριο της ΕΕ θα διευκολύνει την πρόσβαση σε πληροφορίες για τις αλυσίδες εφοδιασμού που απευθύνονται στους δημόσιους φορείς, τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις, παρέχοντας εύκολα κατανοητά δεδομένα και πληροφορίες που συνδέουν την αποψίλωση των δασών, την υποβάθμιση των δασών και τις αλλαγές στην παγκόσμια δασική κάλυψη με τη ζήτηση και το εμπόριο της ΕΕ όσον αφορά βασικά και παράγωγα προϊόντα. Το παρατηρητήριο της ΕΕ θα υποστηρίξει έτσι άμεσα την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, παρέχοντας επιστημονικά στοιχεία σχετικά με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών σε παγκόσμιο επίπεδο και το συναφές εμπόριο. Θα συνεργάζεται στενά με σχετικούς διεθνείς οργανισμούς, ερευνητικά ιδρύματα και τρίτες χώρες.

(23) Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο της ΕΕ επικεντρώνεται στην αντιμετώπιση της παράνομης υλοτομίας και του συναφούς εμπορίου και δεν αντιμετωπίζει άμεσα την αποψίλωση των δασών. Το πλαίσιο αυτό αποτελείται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 995/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση

των υποχρεώσεων των φορέων εκμετάλλευσης που διαθέτουν ξυλεία και προϊόντα ξυλείας στην αγορά[25] και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2173/2005 του Συμβουλίου περί δημιουργίας εθελοντικού συστήματος αδειών FLEGT για τις εισαγωγές ξυλείας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα[26]. Και οι δύο αυτοί κανονισμοί αξιολογήθηκαν στο πλαίσιο ελέγχου καταλληλότητας ο οποίος διαπίστωσε ότι, ενώ η νομοθεσία είχε θετικό αντίκτυπο στη δασική διακυβέρνηση, οι στόχοι των δύο κανονισμών —ήτοι ο περιορισμός της παράνομης υλοτομίας και του συναφούς εμπορίου και η μείωση της κατανάλωσης παράνομα υλοτομημένης ξυλείας στην ΕΕ— δεν έχουν επιτευχθεί[27], συνήχθη δε το συμπέρασμα ότι η εστίαση αποκλειστικά στη νομιμότητα της ξυλείας δεν επαρκεί για την επίτευξη των τεθέντων στόχων.

(24) Διαθέσιμες εκθέσεις επιβεβαιώνουν ότι σημαντικό μέρος της συνεχιζόμενης αποψίλωσης των δασών είναι νόμιμο σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας παραγωγής. Πρόσφατη έκθεση[28] εκτιμά ότι, μεταξύ 2013 και 2019, το 30 % περίπου της αποψίλωσης των δασών που προοριζόταν για εμπορική γεωργία σε τροπικές χώρες ήταν νόμιμο. Τα διαθέσιμα δεδομένα τείνουν να εστιάζουν σε χώρες με αδύναμη διακυβέρνηση —το παγκόσμιο μερίδιο παράνομης αποψίλωσης δασών ενδέχεται να είναι χαμηλότερο, υπάρχουν όμως ήδη σαφή δεδομένα που υποδεικνύουν ότι η μη συμπερίληψη της αποψίλωσης που είναι νόμιμη στη χώρα παραγωγής υπονομεύει την αποτελεσματικότητα των μέτρων πολιτικής.

(25) Η εκτίμηση επιπτώσεων των πιθανών μέτρων πολιτικής για την αντιμετώπιση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών που προκαλούνται από την Ένωση, τα συμπεράσματα του Συμβουλίου και το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του 2020 προσδιορίζουν ρητά την ανάγκη να αναχθεί η αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών σε καθοριστικό κριτήριο για τα μελλοντικά μέτρα της Ένωσης. Ως εκ τούτου, το νέο νομικό πλαίσιο της Ένωσης θα πρέπει να καλύπτει τόσο τη νομιμότητα όσο και το κατά πόσον η παραγωγή των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων είναι μηδενικής αποψίλωσης.

(26) Ο ορισμός της «μηδενικής αποψίλωσης» θα πρέπει να είναι αρκετά ευρύς ώστε να καλύπτει τόσο την αποψίλωση όσο και την υποβάθμιση των δασών, θα πρέπει να παρέχει νομική σαφήνεια και να είναι μετρήσιμος με βάση ποσοτικά, αντικειμενικά και διεθνώς αναγνωρισμένα δεδομένα.

(27) Ο κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει τα βασικά προϊόντα των οποίων η κατανάλωση στην Ένωση έχει τις σημαντικότερες συνέπειες όσον αφορά την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών σε παγκόσμιο επίπεδο και για τα οποία η παρέμβαση πολιτικής της Ένωσης θα μπορούσε να αποφέρει τα υψηλότερα οφέλη ανά μοναδιαία αξία εμπορίου. Στο πλαίσιο της υποστηρικτικής μελέτης για την εκτίμηση επιπτώσεων πραγματοποιήθηκε εκτενής ανασκόπηση της επιστημονικής βιβλιογραφίας, και συγκεκριμένα των πρωτογενών πηγών μέσω των οποίων εκτιμάται ο αντίκτυπος της κατανάλωσης της ΕΕ στην αποψίλωση των δασών σε παγκόσμιο επίπεδο και συνδέεται το εν λόγω αποτύπωμα με συγκεκριμένα βασικά προϊόντα, η οποία και διασταυρώθηκε μέσω εκτεταμένης διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Από τη διαδικασία αυτή προέκυψε ένας αρχικός κατάλογος οκτώ βασικών προϊόντων. Η ξυλεία συμπεριλήφθηκε απευθείας στο πεδίο εφαρμογής, καθώς καλυπτόταν ήδη από τον κανονισμό EUTR. Στη συνέχεια, ο κατάλογος των βασικών προϊόντων μειώθηκε

25 ΕΕ L 295 της 12.11.2010, σ. 23.

26 ΕΕ L 347 της 30.12.2005, σ. 1.

27 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/11630-Illegal-logging-evaluation-of-EU-rules-fitness-check-_el

28 https://www.forest-trends.org/wp-content/uploads/2021/05/Illicit-Harvest-Complicit-Goods_rev.pdf

περαιτέρω μέσω ανάλυσης αποτελεσματικότητας στην εκτίμηση επιπτώσεων. Αυτή η ανάλυση αποτελεσματικότητας συνέκρινε τα εκτάρια αποψίλωσης των δασών που συνδέονται με την κατανάλωση της ΕΕ, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις πρόσφατου ερευνητικού εγγράφου[29], για καθένα από αυτά τα βασικά προϊόντα με τη μέση αξία των εισαγωγών στην ΕΕ. Σύμφωνα με το ερευνητικό έγγραφο που χρησιμοποιήθηκε για την ανάλυση αποτελεσματικότητας, μεταξύ των οκτώ συνολικά βασικών προϊόντων που αναλύθηκαν στο εν λόγω έγγραφο, έξι βασικά προϊόντα αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο μερίδιο αποψίλωσης των δασών που προκαλείται από την ΕΕ: φοινικέλαιο (33,95 %), σόγια (32,83 %), ξυλεία (8,62 %), κακάο (7,54 %), καφές (7,01 %) και βοοειδή (5,01 %).

(28) Έχοντας υπόψη ότι η χρήση ανακυκλωμένων σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων θα πρέπει να ενθαρρύνεται και ότι η υπαγωγή αυτών των βασικών και παράγωγων προϊόντων στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θα επιβάρυνε δυσανάλογα τους φορείς εκμετάλλευσης, τα χρησιμοποιημένα βασικά και παράγωγα προϊόντα που έχουν συμπληρώσει τον κύκλο ζωής τους και διαφορετικά θα απορρίπτονταν ως απόβλητα θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(29) Στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να θεσπίζονται υποχρεώσεις όσον αφορά τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα, με στόχο την αποτελεσματική καταπολέμηση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών και την προώθηση των αλυσίδων εφοδιασμού μηδενικής αποψίλωσης.

(30) Πολλοί διεθνείς οργανισμοί και φορείς (π.χ. ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, η Διακυβερνητική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή, το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον, η συμφωνία του Παρισιού, η Διεθνής Ένωση για τη Διατήρηση της Φύσης, η Σύμβαση για τη βιολογική ποικιλότητα) έχουν εκπονήσει εργασίες στον τομέα της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών και οι ορισμοί του παρόντος κανονισμού βασίζονται στις εργασίες τους.

(31) Θα πρέπει να οριστεί καταληκτική ημερομηνία που θα παρέχει βάση για την αξιολόγηση τού κατά πόσον η υπό εξέταση γη έχει υποστεί αποψίλωση ή υποβάθμιση των δασών, κάτι που σημαίνει ότι κανένα βασικό ή παράγωγο προϊόν που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού δεν θα επιτρέπεται να εισέλθει στην αγορά της Ένωσης ή να εξαχθεί εάν έχει παραχθεί σε γη που υπόκειται σε αποψίλωση ή υποβάθμιση δασών μετά την ημερομηνία αυτή. Θα πρέπει να επιτρέπει την κατάλληλη επαλήθευση και παρακολούθηση και να ανταποκρίνεται στις υφιστάμενες διεθνείς δεσμεύσεις, όπως οι ΣΒΑ και η διακήρυξη της Νέας Υόρκης για τα δάση, ελαχιστοποιώντας έτσι την αιφνίδια διαταραχή των αλυσίδων εφοδιασμού, ενώ παράλληλα θα αφαιρεί κάθε κίνητρο για επιτάχυνση δραστηριοτήτων που οδηγούν σε αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών ενόψει της έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

(32) Για να ενισχυθεί η συμβολή της Ένωσης στην ανάσχεση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών και να διασφαλιστεί ότι δεν θα διατίθενται στην αγορά της Ένωσης βασικά και παράγωγα προϊόντα από αλυσίδες εφοδιασμού που σχετίζονται με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών, τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα δεν θα πρέπει να διατίθενται ή να καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά της Ένωσης, ούτε να εξάγονται από την αγορά της, εάν δεν είναι μηδενικής αποψίλωσης και δεν έχουν παραχθεί σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της χώρας παραγωγής. Για

[29] Pendrill F., Persson U. M., Kastner, T. 2020.

να επιβεβαιωθεί ότι όντως συμβαίνει αυτό, θα πρέπει να συνοδεύονται πάντα από δήλωση δέουσας επιμέλειας.

(33) Με βάση συστημική προσέγγιση, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να βεβαιώνονται ότι τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που σκοπεύουν να διαθέσουν στην αγορά της Ένωσης συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις μηδενικής αποψίλωσης και νομιμότητας του παρόντος κανονισμού. Για τον σκοπό αυτό, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να θεσπίσουν και να εφαρμόζουν διαδικασίες δέουσας επιμέλειας. Η διαδικασία δέουσας επιμέλειας που απαιτείται από τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να περιλαμβάνει τρία στοιχεία: απαιτήσεις πληροφοριών, αξιολόγηση κινδύνου και μέτρα μετριασμού του κινδύνου. Οι διαδικασίες δέουσας επιμέλειας θα πρέπει να είναι σχεδιασμένες ώστε να παρέχουν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τις πηγές και τους προμηθευτές των βασικών και παράγωγων προϊόντων που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών που καταδεικνύουν ότι πληρούνται οι απαιτήσεις για τη μη αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών και για τη νομιμότητα, μεταξύ άλλων με τον προσδιορισμό της χώρας και της περιοχής παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων των συντεταγμένων γεωεντοπισμού των σχετικών γεωτεμαχίων. Οι εν λόγω συντεταγμένες γεωεντοπισμού που βασίζονται στον χρονισμό, τον εντοπισμό θέσης και/ή τη γεωσκόπηση θα μπορούσαν να κάνουν χρήση των διαστημικών δεδομένων και υπηρεσιών που παρέχονται στο πλαίσιο του διαστημικού προγράμματος της Ένωσης (EGNOS/Galileo και Copernicus). Βάσει των πληροφοριών αυτών, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να διενεργούν αξιολόγηση κινδύνου. Όταν εντοπίζεται κίνδυνος, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να μετριάζουν τον εν λόγω κίνδυνο, ώστε να επιτυγχάνουν μηδενικό ή αμελητέο κίνδυνο. Μόνο μετά την ολοκλήρωση των απαιτούμενων βημάτων της διαδικασίας δέουσας επιμέλειας και την εξαγωγή συμπεράσματος ότι συντρέχει μηδενικός ή αμελητέος μόνο κίνδυνος μη συμμόρφωσης του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος με τον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να επιτρέπεται στον φορέα εκμετάλλευσης να διαθέσει το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν στην αγορά της Ένωσης ή να το εξαγάγει.

(34) Οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να αναλαμβάνουν επίσημα την ευθύνη για τη συμμόρφωση των σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων που σκοπεύουν να διαθέσουν στην αγορά της Ένωσης ή να εξαγάγουν, καθιστώντας διαθέσιμες δηλώσεις δέουσας επιμέλειας. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να παρέχει υπόδειγμα των εν λόγω δηλώσεων. Αυτό αναμένεται να διευκολύνει την επιβολή του παρόντος κανονισμού μέσω των αρμόδιων αρχών και δικαστηρίων, καθώς και να αυξήσει τη συμμόρφωση των φορέων εκμετάλλευσης.

(35) Προκειμένου να αναγνωριστεί η ορθή πρακτική, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν συστήματα πιστοποίησης ή άλλα συστήματα επαληθευμένα από τρίτους κατά τη διαδικασία αξιολόγησης κινδύνου, τα οποία ωστόσο δεν θα πρέπει να υποκαθιστούν την ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης όσον αφορά τη δέουσα επιμέλεια.

(36) Οι έμποροι θα πρέπει να είναι υπεύθυνοι για τη συλλογή και την τήρηση πληροφοριών που διασφαλίζουν τη διαφάνεια της αλυσίδας εφοδιασμού των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που καθιστούν διαθέσιμα στην αγορά. Οι μεγάλοι έμποροι που δεν είναι μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) έχουν σημαντική επιρροή στις αλυσίδες εφοδιασμού και διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διασφάλιση μηδενικής αποψίλωσης και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις με τους φορείς εκμετάλλευσης.

(37) Για να ενισχυθεί η διαφάνεια και να διευκολυνθεί η επιβολή, οι φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ θα πρέπει, σε ετήσια βάση, να υποβάλλουν δημόσια έκθεση σχετικά με το σύστημα δέουσας επιμέλειάς τους, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που έχουν ληφθεί για την υλοποίηση των υποχρεώσεών τους.

(38) Θα πρέπει να εφαρμόζονται και άλλα νομοθετικά μέσα της ΕΕ που ορίζουν απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας στην αλυσίδα αξίας όσον αφορά δυσμενείς επιπτώσεις στα ανθρώπινα δικαιώματα ή το περιβάλλον στον βαθμό που δεν υπάρχουν ειδικές διατάξεις με τον ίδιο στόχο, χαρακτήρα και αποτέλεσμα στον παρόντα κανονισμό, τα οποία μπορούν να προσαρμόζονται υπό το πρίσμα των μελλοντικών νομοθετικών τροποποιήσεων. Η ύπαρξη του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να αποκλείει την εφαρμογή άλλων νομοθετικών πράξεων της ΕΕ που θεσπίζουν απαιτήσεις σχετικά με τη δέουσα επιμέλεια στην αξιακή αλυσίδα. Όταν οι άλλες αυτές νομοθετικές πράξεις της ΕΕ προβλέπουν πιο ειδικές διατάξεις ή προσθέτουν απαιτήσεις στις διατάξεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, οι διατάξεις αυτές θα πρέπει να εφαρμόζονται σε συνδυασμό με αυτές του παρόντος κανονισμού. Επιπλέον, όταν ο παρών κανονισμός προβλέπει πιο συγκεκριμένες διατάξεις, αυτές δεν θα πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπο που υπονομεύει την αποτελεσματική εφαρμογή άλλων νομοθετικών πράξεων της ΕΕ για τη δέουσα επιμέλεια, ή την επίτευξη του γενικού τους στόχου.

(39) Οι φορείς εκμετάλλευσης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής άλλων νομοθετικών πράξεων της ΕΕ που ορίζουν απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας στην αξιακή αλυσίδα όσον αφορά τις δυσμενείς επιπτώσεις στα ανθρώπινα δικαιώματα ή το περιβάλλον θα πρέπει να είναι σε θέση να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων βάσει του παρόντος κανονισμού συμπεριλαμβάνοντας τις απαιτούμενες πληροφορίες κατά την υποβολή εκθέσεων δυνάμει του άλλου νομοθετικού μέσου της ΕΕ.

(40) Επιφορτισμένα με την ευθύνη της επιβολής του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι τα κράτη μέλη, των οποίων οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να είναι υποχρεωμένες να διασφαλίζουν την πλήρη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό. Η ομοιόμορφη επιβολή του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω της συστηματικής ανταλλαγής πληροφοριών και της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών, των τελωνειακών αρχών και της Επιτροπής.

(41) Η αποτελεσματική και αποδοτική εφαρμογή και επιβολή του παρόντος κανονισμού είναι ουσιαστικής σημασίας για την επίτευξη των στόχων του. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή θα πρέπει να θεσπίσει και να διαχειρίζεται σύστημα πληροφοριών που θα υποστηρίζει τους φορείς εκμετάλλευσης και τις αρμόδιες αρχές κατά την υποβολή των αναγκαίων πληροφοριών όσον αφορά τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά, καθώς και την πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες. Οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να υποβάλλουν τις δηλώσεις δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών. Στο σύστημα αυτό θα πρέπει να έχουν πρόσβαση οι αρμόδιες αρχές και οι τελωνειακές αρχές, ώστε να διευκολύνεται η εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους βάσει του παρόντος κανονισμού. Το σύστημα πληροφοριών θα πρέπει επίσης να είναι προσβάσιμο σε ευρύτερο κοινό και τα ανωνυμοποιημένα δεδομένα να παρέχονται σε ανοικτό και μηχαναγνώσιμο μορφότυπο σύμφωνα με την πολιτική ανοικτών δεδομένων της Ένωσης.

(42) Για τα σχετικά βασικά προϊόντα που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης, οι αρμόδιες αρχές είναι επιφορτισμένες με την επαλήθευση της συμμόρφωσης των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων με τις υποχρεώσεις

βάσει του παρόντος κανονισμού, ενώ ο ρόλος των τελωνείων είναι να διασφαλίζουν ότι στην τελωνειακή διασάφηση γίνεται αναφορά στη δήλωση δέουσας επιμέλειας, κατά περίπτωση, και, επιπλέον, αφού τεθεί σε εφαρμογή η ηλεκτρονική διεπαφή για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των τελωνειακών και των αρμόδιων αρχών, να ελέγχουν την κατάσταση της δήλωσης δέουσας επιμέλειας έπειτα από την αρχική ανάλυση κινδύνου που διενεργείται από τις αρμόδιες αρχές στο σύστημα πληροφοριών και να ενεργούν αναλόγως (δηλ. να αναστέλλουν ή να αρνούνται ένα βασικό ή παράγωγο προϊόν, εάν αυτό τους ζητηθεί μέσω της κατάστασης στο σύστημα πληροφοριών). Η συγκεκριμένη οργάνωση ελέγχων απορρίπτει την εφαρμογή του κεφαλαίου VII του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 όσον αφορά την εφαρμογή και επιβολή του παρόντος κανονισμού.

(43) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν τη συνεχή διάθεση επαρκών οικονομικών πόρων για την κατάλληλη στελέχωση και τον εξοπλισμό των αρμόδιων αρχών. Προκειμένου οι έλεγχοι να είναι αποδοτικοί, απαιτούνται πόροι σταθεροί και σε επίπεδο που θα ανταποκρίνεται ανά πάσα στιγμή στις ανάγκες επιβολής. Θα πρέπει τα κράτη μέλη να έχουν τη δυνατότητα να συμπληρώνουν τη δημόσια χρηματοδότηση μέσω της ανάκτησης από τους σχετικούς οικονομικούς φορείς των δαπανών στις οποίες υποβάλλονται κατά τη διενέργεια ελέγχων όσον αφορά σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που διαπιστώνεται ότι είναι μη συμμορφούμενα.

(44) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει άλλη νομοθεσία της Ένωσης για αγαθά και προϊόντα που εισέρχονται ή εξέρχονται από την ενωσιακή αγορά, ιδίως τις διατάξεις του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα όσον αφορά τις εξουσίες των τελωνειακών αρχών και τους τελωνειακούς ελέγχους. Θα πρέπει να υπενθυμίζεται στους εισαγωγείς ότι τα άρθρα 220, 254, 256, 257 και 258 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου προβλέπουν ότι τα προϊόντα που εισέρχονται στην αγορά της Ένωσης και απαιτούν περαιτέρω επεξεργασία υπόκεινται στο κατάλληλο τελωνειακό καθεστώς που επιτρέπει την εν λόγω τελειοποίηση. Γενικά, η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή εξαγωγή δεν θα πρέπει να θεωρείται απόδειξη της συμμόρφωσης με το ενωσιακό δίκαιο, δεδομένου ότι δεν περιλαμβάνει απαραίτητα τον πλήρη έλεγχο συμμόρφωσης.

(45) Προκειμένου να βελτιστοποιηθεί και να αποφορτιστεί η διαδικασία ελέγχου των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης, είναι αναγκαίο να δημιουργηθούν ηλεκτρονικές διεπαφές που να επιτρέπουν την αυτόματη μεταφορά δεδομένων μεταξύ των τελωνειακών συστημάτων και του συστήματος πληροφοριών των αρμόδιων αρχών. Το περιβάλλον ενιαίας θυρίδας της ΕΕ για τα τελωνεία είναι ο φυσικός υποψήφιος για την υποστήριξη τέτοιου είδους μεταφορών δεδομένων. Οι διεπαφές θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα αυτοματοποιημένες και εύχρηστες, ενώ θα πρέπει να περιοριστεί ο πρόσθετος φόρτος για τις τελωνειακές αρχές. Επιπλέον, ενόψει των περιορισμένων διαφορών μεταξύ των δεδομένων που πρέπει να δηλωθούν στην τελωνειακή διασάφηση και στη δήλωση δέουσας επιμέλειας, αντίστοιχα, είναι σκόπιμο να προταθεί επίσης μια προσέγγιση «από τις επιχειρήσεις προς το κράτος», σύμφωνα με την οποία οι έμποροι και οι οικονομικοί φορείς θα κοινοποιούν τη δήλωση δέουσας επιμέλειας σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος μέσω του εθνικού περιβάλλοντος ενιαίας θυρίδας για τα τελωνεία και η δήλωση αυτή θα διαβιβάζεται αυτόματα στο σύστημα πληροφοριών που χρησιμοποιείται από τις αρμόδιες αρχές. Οι τελωνειακές και οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να συμβάλλουν στον καθορισμό των δεδομένων που διαβιβάζονται, καθώς και οποιασδήποτε άλλης τεχνικής απαίτησης.

(46) Ο κίνδυνος διάθεσης στην αγορά της Ένωσης μη συμμορφούμενων βασικών και παράγωγων προϊόντων ποικίλλει ανάλογα με το εκάστοτε βασικό και παράγωγο προϊόν, καθώς και με τη χώρα προέλευσης και παραγωγής του. Οι φορείς εκμετάλλευσης που προμηθεύονται βασικά και παράγωγα προϊόντα από χώρες ή τμήματα αυτών που παρουσιάζουν χαμηλό κίνδυνο καλλιέργειας, υλοτόμησης ή παραγωγής σχετικών βασικών προϊόντων, κατά παράβαση του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να υπόκεινται σε λιγότερες υποχρεώσεις, κάτι που θα μείωνε το κόστος συμμόρφωσης και τον διοικητικό φόρτο. Τα βασικά και παράγωγα προϊόντα από χώρες υψηλού κινδύνου, ή τμήματα αυτών, θα πρέπει να υπόκεινται σε ενισχυμένο έλεγχο από τις αρμόδιες αρχές.

(47) Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει τον κίνδυνο αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών σε επίπεδο χώρας ή τμημάτων αυτής με βάση μια σειρά κριτηρίων που αντικατοπτρίζουν τόσο ποσοτικά, αντικειμενικά και διεθνώς αναγνωρισμένα δεδομένα, όσο και ενδείξεις ότι οι χώρες συμμετέχουν ενεργά στη καταπολέμηση της αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών. Αυτές οι πληροφορίες συγκριτικής αξιολόγησης αναμένεται ότι θα διευκολύνουν τους φορείς εκμετάλλευσης στην Ένωση να επιδεικνύουν δέουσα επιμέλεια και τις αρμόδιες αρχές να παρακολουθούν και να επιβάλλουν τη συμμόρφωση, παρέχοντας παράλληλα κίνητρο στις χώρες παραγωγής να ενισχύσουν τη βιωσιμότητα των συστημάτων γεωργικής παραγωγής τους και να μειώσουν τον αντίκτυπό τους στην αποψίλωση των δασών. Αυτό θα βοηθήσει να καταστούν οι αλυσίδες εφοδιασμού πιο διαφανείς και βιώσιμες. Το εν λόγω σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης θα πρέπει να βασίζεται στην ταξινόμηση των χωρών σε τρία επίπεδα: χαμηλού, συνήθους ή υψηλού κινδύνου. Για να διασφαλιστεί η κατάλληλη διαφάνεια και σαφήνεια, η Επιτροπή θα πρέπει ιδίως να δημοσιοποιεί τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τη συγκριτική αξιολόγηση, τους λόγους για την προτεινόμενη αλλαγή ταξινόμησης και την απάντηση της οικείας χώρας. Για τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα από χώρες χαμηλού κινδύνου ή τμήματα χωρών που προσδιορίζονται ως χαμηλού κινδύνου, θα πρέπει να επιτρέπεται στους φορείς εκμετάλλευσης να εφαρμόζουν απλουστευμένη δέουσα επιμέλεια, ενώ οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να υποχρεούνται να εφαρμόζουν ενισχυμένο έλεγχο στα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα από χώρες υψηλού κινδύνου ή τμήματα χωρών που χαρακτηρίζονται ως υψηλού κινδύνου. Θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα για τον καθορισμό των χωρών ή τμημάτων αυτών που παρουσιάζουν χαμηλό ή υψηλό κίνδυνο παραγωγής σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που δεν συμμορφώνονται με τον παρόντα κανονισμό.

(48) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διεξάγουν τακτικούς ελέγχους των φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων για να διαπιστώνουν κατά πόσον όντως εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να διεξάγουν ελέγχους μετά την παραλαβή ή βάσει σχετικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων βάσιμων ανησυχιών από τρίτα μέρη. Για την ολοκληρωμένη κάλυψη των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων, των αντίστοιχων φορέων εκμετάλλευσης και εμπόρων και του όγκου του μεριδίου τους σε βασικά και παράγωγα προϊόντα, θα πρέπει να εφαρμόζεται διττή προσέγγιση. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να υποχρεούνται να ελέγχουν ένα ορισμένο ποσοστό φορέων εκμετάλλευσης και εμπόρων και, παράλληλα, να καλύπτουν ένα συγκεκριμένο ποσοστό σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων. Τα ποσοστά αυτά θα πρέπει να είναι υψηλότερα για τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα από χώρες υψηλού κινδύνου ή τμήματα αυτών.

(49) Οι έλεγχοι των φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων από τις αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καλύπτουν τα συστήματα δέουσας επιμέλειας και τη συμμόρφωση των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Οι έλεγχοι θα πρέπει να βασίζονται σε σχέδιο ελέγχων βάσει κινδύνου. Το σχέδιο θα πρέπει να περιέχει κριτήρια κινδύνου που επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές να διενεργούν ανάλυση κινδύνου των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας που υποβάλλονται από φορείς εκμετάλλευσης και εμπόρους. Τα κριτήρια κινδύνου θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον κίνδυνο αποψίλωσης των δασών που συνδέεται με σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα στη χώρα παραγωγής, το ιστορικό συμμόρφωσης των φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων με τις υποχρεώσεις του παρόντος κανονισμού, καθώς και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που διαθέτουν οι αρμόδιες αρχές. Η ανάλυση κινδύνου των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας θα πρέπει να παρέχει στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα προσδιορισμού της ταυτότητας των φορέων εκμετάλλευσης, των εμπόρων και των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που πρέπει να ελεγχθούν και θα πρέπει να πραγματοποιείται με τη χρήση ηλεκτρονικών τεχνικών επεξεργασίας δεδομένων στο σύστημα πληροφοριών που συλλέγει τις δηλώσεις δέουσας επιμέλειας.

(50) Σε περίπτωση που από την ανάλυση κινδύνου των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας προκύπτει υψηλός κίνδυνος μη συμμόρφωσης συγκεκριμένων σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν άμεσα προσωρινά μέτρα για να αποτρέπουν τη διάθεση ή τη διαθεσιμότητά τους στην αγορά της Ένωσης. Στην περίπτωση που τα εν λόγω σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ζητούν από τις τελωνειακές αρχές την αναστολή της θέσης τους σε ελεύθερη κυκλοφορία ή της εξαγωγής τους, ώστε οι αρμόδιες αρχές να μπορούν διενεργήσουν τους απαραίτητους ελέγχους. Το αίτημα αυτό θα πρέπει να κοινοποιείται μέσω του συστήματος διεπαφής μεταξύ τελωνειακών και αρμόδιων αρχών. Η αναστολή της διάθεσης ή της διαθεσιμότητας στην αγορά της Ένωσης, της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία ή της εξαγωγής θα πρέπει να περιορίζεται σε τρεις εργάσιμες ημέρες, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές χρειάζονται επιπλέον χρόνο για να αξιολογήσουν τη συμμόρφωση των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων με τον παρόντα κανονισμό. Στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν πρόσθετα προσωρινά μέτρα για την παράταση της περιόδου αναστολής ή να ζητούν την παράταση αυτή από τις τελωνειακές αρχές στην περίπτωση σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης.

(51) Το σχέδιο ελέγχων θα πρέπει να επικαιροποιείται τακτικά βάσει των αποτελεσμάτων της εφαρμογής του. Όσοι φορείς εκμετάλλευσης παρουσιάζουν σταθερό ιστορικό συμμόρφωσης, θα πρέπει να υπόκεινται σε μειωμένη συχνότητα ελέγχων.

(52) Για να διασφαλιστεί η εφαρμογή και η αποτελεσματική επιβολή του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την εξουσία να αποσύρουν και να ανακαλούν μη συμμορφούμενα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα και να λαμβάνουν τα κατάλληλα διορθωτικά μέτρα. Θα πρέπει επίσης να εξασφαλίζουν ότι τυχόν παραβάσεις του παρόντος κανονισμού από φορείς εκμετάλλευσης και εμπόρους θα επισύρουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις.

(53) Λαμβάνοντας υπόψη τον διεθνή χαρακτήρα της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών και του συναφούς εμπορίου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους, με τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών, με την Επιτροπή, καθώς και με τις διοικητικές αρχές τρίτων χωρών. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές για την εποπτεία και την

επιβολή άλλων νομοθετικών πράξεων της ΕΕ που ορίζουν απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας στην αξιακή αλυσίδα όσον αφορά τις δυσμενείς επιπτώσεις στα ανθρώπινα δικαιώματα ή στο περιβάλλον.

(54) Αν και ο παρών κανονισμός αφορά την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών, όπως προβλέπεται στην ανακοίνωση του 2019 με τίτλο «Εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη», η προστασία των δασών δεν θα πρέπει να οδηγεί σε μετατροπή ή υποβάθμιση άλλων φυσικών οικοσυστημάτων. Τα οικοσυστήματα όπως οι υγρότοποι, οι σαβάνες και οι τυρφώνες είναι εξαιρετικά σημαντικά για τις παγκόσμιες προσπάθειες καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής, καθώς και για άλλους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης, και η μετατροπή ή η υποβάθμισή τους απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή. Για να αντιμετωπιστεί το ζήτημα αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει την ανάγκη και τη σκοπιμότητα επέκτασης του πεδίου εφαρμογής σε άλλα οικοσυστήματα και σε περαιτέρω βασικά προϊόντα δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να προβεί σε επανεξέταση των σχετικών προϊόντων όπως παρατίθενται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξης.

(55) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι απαιτήσεις πληροφόρησης με τις οποίες πρέπει να συμμορφώνονται οι φορείς εκμετάλλευσης και οι οποίες ορίζονται στον παρόντα κανονισμό παραμένουν σχετικές και συνάδουν με τις επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τη συμπλήρωση των απαιτήσεων παροχής πληροφοριών που είναι αναγκαίες για τη διαδικασία δέουσας επιμέλειας, τις πληροφορίες και τα κριτήρια αξιολόγησης και μετριασμού του κινδύνου με τα οποία οφείλουν να συμμορφώνονται οι φορείς εκμετάλλευσης και ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, καθώς και τον κατάλογο των αγαθών που ορίζονται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων, και οι διαβουλεύσεις αυτές να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία, της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους θα πρέπει να έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

(56) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 995/2010 απαγορεύει τη διάθεση παράνομα υλοτομημένης ξυλείας και προϊόντων ξυλείας στην αγορά της Ένωσης. Καθορίζει για τους μεν φορείς εκμετάλλευσης που διαθέτουν ξυλεία στην αγορά για πρώτη φορά την υποχρέωση να ασκούν δέουσα επιμέλεια, για τους δε εμπόρους, την υποχρέωση να τηρούν ανιχνεύσιμο αρχείο των προμηθευτών και πελατών τους. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διατηρήσει την υποχρέωση διασφάλισης της νομιμότητας των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων της ξυλείας και των προϊόντων ξυλείας που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης, και να τη συμπληρώσει με την απαίτηση βιωσιμότητας. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός αυτός και ο σχετικός εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 607/2012 της Επιτροπής καθίστανται περιττοί από τον παρόντα κανονισμό και θα πρέπει να καταργηθούν.

(57) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2173/2005 καθορίζει τις διαδικασίες της Ένωσης για την εφαρμογή ενός συστήματος αδειών FLEGT μέσω διμερών συμφωνιών εθελοντικής εταιρικής σχέσης (VPA) με χώρες που παράγουν ξυλεία. Για την τήρηση των διμερών δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση και για τη διατήρηση της προόδου που έχει επιτευχθεί με χώρες-εταίρους που διαθέτουν σύστημα εν λειτουργία (στάδιο αδειών FLEGT), ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει διάταξη βάσει της οποίας η ξυλεία και τα προϊόντα με βάση το ξύλο που καλύπτονται από έγκυρη άδεια FLEGT θεωρείται ότι πληρούν την απαίτηση νομιμότητας βάσει του παρόντος κανονισμού.

(58) Αν και ο παρών κανονισμός αφορά την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών, όπως προβλέπεται στην ανακοίνωση του 2019 με τίτλο «Εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη», η προστασία των δασών δεν θα πρέπει να οδηγεί σε μετατροπή ή υποβάθμιση άλλων φυσικών οικοσυστημάτων. Τα οικοσυστήματα όπως οι υγρότοποι, οι σαβάνες και οι τυρφώνες είναι εξαιρετικά σημαντικά για τις παγκόσμιες προσπάθειες καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής, καθώς και για άλλους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης, και η μετατροπή ή η υποβάθμισή τους απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή. Συνεπώς, θα πρέπει να αξιολογηθούν η ανάγκη και η σκοπιμότητα επέκτασης του πεδίου εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σε άλλα οικοσυστήματα πλην των δασών εντός 2 ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

(59) Αν, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, κριθεί αναγκαία η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η επεξεργασία αυτή θα πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει του παρόντος κανονισμού υπόκειται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[30] και στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[31], κατά περίπτωση.

(60) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η καταπολέμηση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών μέσω της ελάττωσης της συμβολής που έχει η κατανάλωση της Ένωσης στο φαινόμενο αυτό, δεν μπορεί να επιτευχθεί από τα μεμονωμένα κράτη μέλη και, επομένως, λόγω της κλίμακάς του, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη αυτού του στόχου.

(61) Θα πρέπει να δοθεί στους φορείς εκμετάλλευσης, στους εμπόρους και στις αρμόδιες αρχές εύλογο χρονικό διάστημα, ώστε να μπορέσουν να προετοιμαστούν για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού,

---

30 Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

31 Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Κεφάλαιο 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες σχετικά με τη διάθεση και διαθεσιμότητα στην αγορά της Ένωσης, καθώς και την εξαγωγή από την αγορά της Ένωσης, βοοειδών, κακάου, καφέ, φοινικέλαιου, σόγιας και ξυλείας (στο εξής: σχετικά βασικά προϊόντα) και προϊόντων, όπως αναφέρονται στο παράρτημα I, που περιέχουν, έχουν τραφεί ή έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί χρησιμοποιώντας σχετικά βασικά προϊόντα (στο εξής: σχετικά παράγωγα προϊόντα), με σκοπό:

α) την ελαχιστοποίηση της συμβολής της Ένωσης στην αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών παγκοσμίως·

β) την ελάττωση της συμβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και στην απώλεια βιοποικιλότητας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ο κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης τα οποία έχουν παραχθεί πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 36 παράγραφος 1.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «αποψίλωση δασών»: η ανθρωπογενής ή μη ανθρωπογενής μετατροπή δασών σε γεωργική χρήση·

2) «δάσος»: περιοχή εκτεινόμενη σε έκταση μεγαλύτερη του 0,5 εκταρίου με δένδρα υψηλότερα των 5 μέτρων και συγκόμωση μεγαλύτερη του 10 %, ή δένδρα που μπορούν να φθάσουν τα όρια αυτά επί τόπου, εξαιρουμένων των γεωργικών φυτειών και γης που προορίζεται κατά κύριο λόγο για χρήσεις γεωργικής ή αστικής γης·

3) «γεωργικές φυτείες»: συστάδες δέντρων σε συστήματα γεωργικής παραγωγής, όπως φυτείες οπωροφόρων δένδρων, φυτείες ελαιοφοίνικα, ελαιώνες και αγροδασικά συστήματα καλλιεργειών υπό δενδροκάλυψη. Σε αυτές περιλαμβάνονται όλες οι φυτείες βασικών προϊόντων του παραρτήματος I εκτός της ξυλείας·

4) «δασική φυτεία»: φυτευμένο δάσος που υπόκειται σε εντατική διαχείριση και πληροί, κατά τη φύτευση και την ωριμότητα των ειδών, όλα τα ακόλουθα κριτήρια: ένα ή δύο είδη, πληθυσμός όμοιας ηλικίας και τακτική απόσταση μεταξύ των δένδρων. Περιλαμβάνει φυτείες βραχυχρόνιας αμειψισποράς για ξυλεία, φυτικές ίνες και ενέργεια και δεν περιλαμβάνει δάση που φυτεύονται για προστασία ή αποκατάσταση οικοσυστημάτων, καθώς και δάση που δημιουργούνται με φύτευση ή σπορά, τα οποία κατά την ωριμότητα των ειδών μοιάζουν ή θα μοιάζουν με φυσικά αναγεννημένα δάση·

5) «φυτευμένο δάσος»: δάσος που αποτελείται κυρίως από δέντρα που έχουν δημιουργηθεί με φύτευση και/ή σκόπιμη σπορά, υπό την προϋπόθεση ότι τα φυτευμένα ή σπαρμένα δέντρα αναμένεται να αποτελούν περισσότερο από το πενήντα τοις εκατό του αναπτυσσόμενου αποθέματος στην ωριμότητα· περιλαμβάνονται τα πρεμνοφυή δάση από δέντρα που αρχικά φυτεύτηκαν ή σπάρθηκαν·

6) «υποβάθμιση δασών»: εργασίες υλοτόμησης που δεν είναι βιώσιμες και προκαλούν μείωση ή απώλεια της βιολογικής ή οικονομικής παραγωγικότητας και πολυπλοκότητας των δασικών οικοσυστημάτων, με αποτέλεσμα τη μακροπρόθεσμη μείωση της συνολικής παροχής οφελών από το δάσος, συμπεριλαμβανομένης της ξυλείας, της βιοποικιλότητας και άλλων προϊόντων ή υπηρεσιών·

7) «βιώσιμες εργασίες υλοτόμησης»: υλοτόμηση η οποία εκτελείται με γνώμονα τη διατήρηση της ποιότητας του εδάφους και της βιοποικιλότητας με στόχο την ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων, κατά τρόπον ώστε να αποφεύγονται η συγκομιδή πρέμνων και ριζών, η υποβάθμιση των πρωτογενών δασών ή η μετατροπή τους σε δασική φυτεία και η υλοτόμηση σε ευάλωτα εδάφη· ελαχιστοποιεί την εκτεταμένη αποψιλωτική υλοτομία και εξασφαλίζει τοπικά κατάλληλα όρια για την εξαγωγή νεκρού ξύλου από τα δάση και τις απαιτήσεις για τη χρήση συστημάτων υλοτόμησης που ελαχιστοποιούν τις επιπτώσεις στην ποιότητα του εδάφους, συμπεριλαμβανομένης της συμπύκνωσης του εδάφους, και στα χαρακτηριστικά και στους βιοτόπους της βιοποικιλότητας·

8) «μηδενικής αποψίλωσης»:

α) τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων όσων χρησιμοποιούνται ή περιέχονται σε σχετικά παράγωγα προϊόντα, που έχουν παραχθεί σε γη η οποία δεν έχει υποστεί αποψίλωση δασών μετά την 31η Δεκεμβρίου 2020· και

β) η ξυλεία που έχει υλοτομηθεί χωρίς να προκληθεί υποβάθμιση δασών μετά την 31η Δεκεμβρίου 2020·

9) «παράγεται»: οτιδήποτε καλλιεργείται, υλοτομείται, εκτρέφεται, τρέφεται ή συλλέγεται σε σχετικό γεωτεμάχιο·

10) «διάθεση στην αγορά»: η πρώτη φορά κατά την οποία ένα σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν καθίσταται διαθέσιμο στην αγορά της Ένωσης·

11) «διαθεσιμότητα στην αγορά»: κάθε προσφορά σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος για διανομή, κατανάλωση ή χρήση στην αγορά της Ένωσης στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, είτε έναντι αντιτίμου είτε δωρεάν·

12) «φορέας εκμετάλλευσης»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που, στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, διαθέτει στην αγορά της Ένωσης σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα ή τα εξάγει από την αγορά της Ένωσης·

13) «έμπορος»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην αλυσίδα εφοδιασμού, διαφορετικό από τον φορέα εκμετάλλευσης, το οποίο, στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, καθιστά διαθέσιμα στην αγορά της Ένωσης σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα·

14) «χώρα προέλευσης»: χώρα ή έδαφος όπως ορίζεται στο άρθρο 60 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[32]·

[32] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 269 της 10.10.2013, σ. 1).

15) «χώρα παραγωγής»: χώρα ή έδαφος όπου έχει παραχθεί το σχετικό βασικό προϊόν ή το σχετικό βασικό προϊόν το οποίο χρησιμοποιήθηκε για την παραγωγή παράγωγου προϊόντος ή το οποίο περιέχεται σε παράγωγο προϊόν·

16) «αμελητέος κίνδυνος»: πλήρης αξιολόγηση τόσο των πληροφοριών για το συγκεκριμένο προϊόν όσο και των γενικών πληροφοριών σχετικά με τη συμμόρφωση με το άρθρο 3 στοιχεία α) και β) των σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων βάσει της οποίας δεν προκύπτει λόγος ανησυχίας·

17) «εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην Ένωση που έχει λάβει γραπτή εντολή από φορέα εκμετάλλευσης να ενεργεί για λογαριασμό του για την εκτέλεση συγκεκριμένων καθηκόντων σχετικών με τις υποχρεώσεις που υπέχει ο φορέας εκμετάλλευσης βάσει του παρόντος κανονισμού·

18) «μη συμμορφούμενα προϊόντα»: σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που δεν έχουν παραχθεί με «μηδενική αποψίλωση», ή δεν έχουν παραχθεί σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της χώρας παραγωγής, ή και τα δύο·

19) «γεωτεμάχιο»: έκταση γης εντός ενιαίου ακινήτου, όπως αναγνωρίζεται από τη νομοθεσία της χώρας παραγωγής, όπου οι συνθήκες είναι επαρκώς ομοιογενείς ώστε να είναι δυνατή η αξιολόγηση σε συνολικό επίπεδο του κινδύνου αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών που συνδέεται με τα βασικά προϊόντα τα οποία παράγονται στην εν λόγω έκταση γης·

20) «ΜΜΕ»: πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, όπως ορίζονται στην οδηγία 2013/34/ΕΕ[33]·

21) «βάσιμη ανησυχία»: τεκμηριωμένος ισχυρισμός που βασίζεται σε αντικειμενικές και επαληθεύσιμες πληροφορίες σχετικά με μη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό και ο οποίος ενδέχεται να καθιστά αναγκαία την παρέμβαση των αρμόδιων αρχών·

22) «αρμόδιες αρχές»: οι αρχές που ορίζονται βάσει του άρθρου 13 παράγραφος 1·

23) «τελωνειακές αρχές»: οι τελωνειακές αρχές που ορίζονται στο άρθρο 5 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013·

24) «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία»: η διαδικασία που θεσπίζεται στο άρθρο 201 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013·

25) «εξαγωγή» η διαδικασία που θεσπίζεται στο άρθρο 269 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013·

26) «σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που εισέρχονται στην αγορά της Ένωσης»: σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα από τρίτες χώρες που υπάγονται στο τελωνειακό καθεστώς «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία» και τα οποία προορίζονται να διατεθούν στην αγορά της Ένωσης ή προορίζονται για εμπορική χρήση ή κατανάλωση εκτός της ιδιωτικής, εντός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης·

27) «σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης»: σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που υπάγονται στο τελωνειακό καθεστώς «εξαγωγή»·

---

[33] Οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 19).

28) «σχετική νομοθεσία της χώρας παραγωγής»: οι κανόνες που ισχύουν στη χώρα παραγωγής σχετικά με το νομικό καθεστώς της περιοχής παραγωγής όσον αφορά τα δικαιώματα χρήσης γης, την προστασία του περιβάλλοντος, τα δικαιώματα τρίτων και τους σχετικούς εμπορικούς και τελωνειακούς κανονισμούς βάσει του νομοθετικού πλαισίου που ισχύει στη χώρα παραγωγής.

Άρθρο 3

Απαγόρευση

Σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα μπορούν να διατεθούν ή να καταστούν διαθέσιμα στην αγορά της Ένωσης ή να εξαχθούν από την αγορά της Ένωσης μόνο εάν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) είναι μηδενικής αποψίλωσης·

β) έχουν παραχθεί σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της χώρας παραγωγής· και

γ) καλύπτονται από δήλωση δέουσας επιμέλειας όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2.

Κεφάλαιο 2

Υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων

Άρθρο 4

Υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης ασκούν δέουσα επιμέλεια πριν από τη διάθεση σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων στην αγορά της Ένωσης ή πριν από την εξαγωγή τους από την αγορά της Ένωσης, προκειμένου να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση των προϊόντων με το άρθρο 3 στοιχεία α) και β). Προς τούτο, χρησιμοποιούν πλαίσιο διαδικασιών και μέτρων, καλούμενο στο εξής «δέουσα επιμέλεια», όπως ορίζεται στο άρθρο 8.

2. Οι φορείς εκμετάλλευσης οι οποίοι, ασκώντας τη δέουσα επιμέλεια κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 8, καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, υποβάλλουν στις αρμόδιες αρχές μέσω του συστήματος πληροφοριών που αναφέρεται στο άρθρο 31 δήλωση δέουσας επιμέλειας πριν από τη διάθεση στην αγορά της Ένωσης ή την εξαγωγή των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων. Η δήλωση αυτή επιβεβαιώνει ότι ασκήθηκε η δέουσα επιμέλεια και διαπιστώθηκε μηδενικός ή μόνο αμελητέος κίνδυνος, και περιέχει τις πληροφορίες που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙ για τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα.

3. Με την υποβολή της δήλωσης δέουσας επιμέλειας, ο φορέας εκμετάλλευσης αναλαμβάνει την ευθύνη για τη συμμόρφωση του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Οι φορείς εκμετάλλευσης τηρούν αρχείο των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας επί 5 έτη από την ημερομηνία διάθεσης μέσω του συστήματος πληροφοριών που αναφέρεται στο άρθρο 31.

4. Οι φορείς εκμετάλλευσης δεν μπορούν να διαθέτουν σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα στην αγορά της Ένωσης, ούτε να τα εξάγουν, χωρίς προηγούμενη υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας.

5. Ο φορέας εκμετάλλευσης δεν διαθέτει τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα στην αγορά, ούτε τα εξάγει, εάν ισχύει μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

   α) τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα δεν συμμορφώνονται με το άρθρο 3 στοιχείο α) ή β)·

   β) από την άσκηση της δέουσας επιμέλειας προέκυψε ότι ο κίνδυνος μη συμμόρφωσης των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων με το άρθρο 3 στοιχείο α) ή β) δεν είναι αμελητέος·

   γ) ο φορέας εκμετάλλευσης δεν ήταν σε θέση να ολοκληρώσει διαδικασία δέουσας επιμέλειας σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2.

6. Φορείς εκμετάλλευσης οι οποίοι γίνονται αποδέκτες νέων πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων βάσιμων ανησυχιών, σύμφωνα με τις οποίες το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν που έχουν ήδη διαθέσει στην αγορά δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού ενημερώνουν αμέσως τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στην αγορά των οποίων διέθεσαν το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν. Στην περίπτωση εξαγωγών από την αγορά της Ένωσης, οι φορείς εκμετάλλευσης ενημερώνουν την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που είναι η χώρα παραγωγής.

7. Οι φορείς εκμετάλλευσης παρέχουν κάθε είδους βοήθεια στις αρμόδιες αρχές για να διευκολύνουν τη διενέργεια των ελέγχων βάσει του άρθρου 15, μεταξύ άλλων όσον αφορά την πρόσβαση σε χώρους και την υποβολή τεκμηρίωσης ή αρχείων.

Άρθρο 5

Εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης ή οι έμποροι είναι δυνατόν να αναθέσουν σε εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο να υποβάλει τη δήλωση δέουσας επιμέλειας του άρθρου 4 παράγραφος 2 για λογαριασμό τους. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος διατηρεί στην περίπτωση αυτή την ευθύνη για τη συμμόρφωση του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

2. Ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος προσκομίζει στις αρμόδιες αρχές, μετά από σχετικό αίτημα, αντίγραφο της εντολής σε επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις των εμπόρων

1. Οι έμποροι που είναι ΜΜΕ μπορούν να καθιστούν διαθέσιμα στην αγορά σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα μόνο αν διαθέτουν τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. Οι έμποροι που είναι ΜΜΕ συλλέγουν και τηρούν τις ακόλουθες πληροφορίες για τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα τα οποία σκοπεύουν να καταστήσουν διαθέσιμα στην αγορά:

α) όνομα/επωνυμία, καταχωρισμένη εμπορική ονομασία ή καταχωρισμένο εμπορικό σήμα, ταχυδρομική διεύθυνση, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και, εάν υπάρχει, διαδικτυακή διεύθυνση των φορέων εκμετάλλευσης ή των εμπόρων που τους προμήθευσαν τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα·

β) όνομα/επωνυμία, καταχωρισμένη εμπορική ονομασία ή καταχωρισμένο εμπορικό σήμα, ταχυδρομική διεύθυνση, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και, εάν υπάρχει, διαδικτυακή διεύθυνση των εμπόρων στους οποίους προμήθευσαν τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα.

3. Οι έμποροι που είναι ΜΜΕ τηρούν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο παρόν άρθρο για τουλάχιστον 5 έτη και παρέχουν τις πληροφορίες αυτές στις αρμόδιες αρχές μετά από σχετικό αίτημα.

4. Έμποροι που είναι ΜΜΕ οι οποίοι γίνονται αποδέκτες νέων πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων βάσιμων ανησυχιών, που αναφέρουν ότι το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν που έχουν ήδη καταστήσει διαθέσιμο στην αγορά δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού ενημερώνουν αμέσως τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στην αγορά των οποίων κατέστησαν διαθέσιμο το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν.

5. Οι έμποροι που δεν είναι ΜΜΕ θεωρούνται φορείς εκμετάλλευσης και υπόκεινται στις υποχρεώσεις και τις διατάξεις των άρθρων 3, 4, 5 και 8 έως 12, του άρθρου 14 παράγραφος 9, και των άρθρων 15 και 20 του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που καθιστούν διαθέσιμα στην αγορά της Ένωσης.

6. Οι έμποροι παρέχουν κάθε είδους βοήθεια στις αρμόδιες αρχές για να διευκολύνουν τη διενέργεια των ελέγχων βάσει του άρθρου 16, μεταξύ άλλων όσον αφορά την πρόσβαση σε χώρους και την υποβολή τεκμηρίωσης ή αρχείων.

Άρθρο 7

Διάθεση στην αγορά από φορείς εκμετάλλευσης εγκατεστημένους σε τρίτες χώρες

Σε περίπτωση που ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο εκτός της Ένωσης διαθέτει στην αγορά της Ένωσης σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα, το πρώτο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο στην Ένωση και το οποίο αγοράζει ή στην κατοχή του οποίου περιέρχονται τα εν λόγω σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα θεωρείται φορέας εκμετάλλευσης κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 8

Δέουσα επιμέλεια

1. Πριν από τη διάθεση των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων στην αγορά ή πριν από την εξαγωγή τους, οι φορείς εκμετάλλευσης ασκούν δέουσα επιμέλεια για όλα τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που προμηθεύει κάθε προμηθευτής.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η δέουσα επιμέλεια περιλαμβάνει τα εξής:

α) τη συλλογή των πληροφοριών και εγγράφων που απαιτούνται για την εκπλήρωση των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 9·

β) τα μέτρα αξιολόγησης κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 10·

γ) τα μέτρα μετριασμού του κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 10.

Άρθρο 9

Απαιτήσεις παροχής πληροφοριών

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης συλλέγουν πληροφορίες, έγγραφα και δεδομένα που καταδεικνύουν ότι τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα συμμορφώνονται με το άρθρο 3. Για τον σκοπό αυτό, ο φορέας εκμετάλλευσης συλλέγει, οργανώνει και τηρεί επί 5 έτη τις ακόλουθες πληροφορίες για τα σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα, συνοδευόμενες από αποδεικτικά στοιχεία:

α) περιγραφή, συμπεριλαμβανομένης της εμπορικής ονομασίας και του τύπου των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων καθώς και, κατά περίπτωση, της κοινής ονομασίας του είδους και της πλήρους επιστημονικής του ονομασίας·

β) ποσότητα (εκφρασμένη σε καθαρή μάζα και όγκο ή αριθμό μονάδων) των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων·

γ) προσδιορισμό της χώρας παραγωγής·

δ) συντεταγμένες γεωεντοπισμού, γεωγραφικό πλάτος και μήκος όλων των γεωτεμαχίων όπου έχουν παραχθεί τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα, καθώς και το εύρος ημερομηνίας ή ώρας παραγωγής·

ε) όνομα/επωνυμία, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και διεύθυνση της επιχείρησης ή του προσώπου από το οποίο προμηθεύτηκε τα σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα·

στ) όνομα/επωνυμία, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και διεύθυνση της επιχείρησης ή του προσώπου στο οποίο προμήθευσε τα σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα·

ζ) επαρκείς και επαληθεύσιμες πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα είναι μηδενικής αποψίλωσης·

η) επαρκείς και επαληθεύσιμες πληροφορίες με βάση τις οποίες η παραγωγή πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της χώρας παραγωγής, συμπεριλαμβανομένης κάθε διευθέτησης που παρέχει το δικαίωμα χρήσης της αντίστοιχης περιοχής για τους σκοπούς της παραγωγής του σχετικού βασικού προϊόντος.

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει στις αρμόδιες αρχές, μετά από σχετικό αίτημα, τις πληροφορίες, τα έγγραφα και τα δεδομένα που συλλέγει δυνάμει του παρόντος άρθρου.

3. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατ’ εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 33 για τη συμπλήρωση της παραγράφου 1 όσον αφορά περαιτέρω σχετικές πληροφορίες που πρέπει να λαμβάνονται και οι οποίες απαιτούνται προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του συστήματος δέουσας επιμέλειας.

Άρθρο 10

Αξιολόγηση και μετριασμός του κινδύνου

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης επαληθεύουν και αναλύουν τις πληροφορίες που συλλέγουν σύμφωνα με το άρθρο 9 και οποιαδήποτε άλλη σχετική τεκμηρίωση και, σε αυτήν τη βάση, διενεργούν αξιολόγηση κινδύνου για να διαπιστώσουν εάν υπάρχει κίνδυνος τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που πρόκειται να διατεθούν ή να εξαχθούν από την αγορά της Ένωσης να μην συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Εάν οι φορείς εκμετάλλευσης δεν μπορούν να αποδείξουν ότι ο κίνδυνος μη συμμόρφωσης είναι αμελητέος, δεν διαθέτουν το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν στην αγορά της Ένωσης ούτε το εξάγουν.

2. Η αξιολόγηση κινδύνου λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια αξιολόγησης κινδύνου:

α) το κατά πόσον αποδίδεται κίνδυνος στην ενδιαφερόμενη χώρα ή τμήματα αυτής σύμφωνα με το άρθρο 27·

β) την παρουσία δασών στη χώρα και στην περιοχή παραγωγής του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος·

γ) τη διάδοση της αποψίλωσης ή της υποβάθμισης των δασών στη χώρα, στην περιφέρεια και στην περιοχή παραγωγής του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος·

δ) την πηγή, την αξιοπιστία και την εγκυρότητα των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 και τις συνδέσεις τους με άλλη διαθέσιμη τεκμηρίωση·

ε) ανησυχίες σε σχέση με τη χώρα παραγωγής και προέλευσης, όπως το επίπεδο διαφθοράς, η έκταση των φαινομένων παραποίησης εγγράφων και δεδομένων, η ανεπαρκής επιβολή του νόμου, οι ένοπλες συγκρούσεις ή η επιβολή κυρώσεων από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

στ) την πολυπλοκότητα της σχετικής αλυσίδας εφοδιασμού, ιδίως τις δυσκολίες σύνδεσης βασικών προϊόντων και/ή παράγωγων προϊόντων με το γεωτεμάχιο όπου έχουν παραχθεί·

ζ) τον κίνδυνο ανάμειξης με προϊόντα άγνωστης προέλευσης ή που παράγονται σε περιοχές όπου έχει λάβει ή λαμβάνει χώρα αποψίλωση ή υποβάθμιση των δασών·

η) τα συμπεράσματα των συνεδριάσεων της αρμόδιας ομάδας εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής που δημοσιεύονται στο μητρώο της ομάδας εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής·

θ) βάσιμες ανησυχίες που υποβάλλονται βάσει του άρθρου 29·

ι) συμπληρωματικές πληροφορίες για τη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν πληροφορίες που παρέχονται από καθεστώτα πιστοποίησης ή άλλα επαληθευμένα από τρίτους καθεστώτα, συμπεριλαμβανομένων των εθελοντικών καθεστώτων που αναγνωρίζονται από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 30 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001[34], υπό την προϋπόθεση ότι οι πληροφορίες πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 9.

[34] Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82).

3. Τα προϊόντα ξυλείας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2173/2005 του Συμβουλίου και καλύπτονται από έγκυρη άδεια FLEGT στο πλαίσιο εν λειτουργία συστήματος αδειών θεωρείται ότι συμμορφώνονται με το άρθρο 3 στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού.

4. Με εξαίρεση την περίπτωση όπου η ανάλυση που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 δίνει τη δυνατότητα στον φορέα εκμετάλλευσης να επιβεβαιώσει ότι ο κίνδυνος τα σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα να μην συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού είναι μηδενικός ή αμελητέος, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει, πριν από τη διάθεση των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων στην αγορά της Ένωσης ή την εξαγωγή τους, διαδικασίες και μέτρα μετριασμού του κινδύνου επαρκή για την επίτευξη μηδενικού ή αμελητέου κινδύνου. Στα παραπάνω είναι δυνατόν να περιλαμβάνεται η απαίτηση πρόσθετων πληροφοριών, δεδομένων ή εγγράφων, η διενέργεια ανεξάρτητων ερευνών ή ελέγχων, ή άλλα μέτρα που σχετίζονται με τις απαιτήσεις πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 9.

5. Οι φορείς εκμετάλλευσης οφείλουν να είναι σε θέση να αποδεικνύουν τον τρόπο με τον οποίο ελέγχονται οι συλλεγόμενες πληροφορίες έναντι των κριτηρίων αξιολόγησης κινδύνου που ορίζονται στην παράγραφο 2, τον τρόπο με τον οποίο λαμβάνονται αποφάσεις για μέτρα μετριασμού του κινδύνου και τον τρόπο με τον οποίο ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τον βαθμό κινδύνου.

6. Οι φορείς εκμετάλλευσης εφαρμόζουν επαρκείς και αναλογικές πολιτικές, ελέγχους και διαδικασίες για τον μετριασμό και την αποτελεσματική διαχείριση των εντοπισθέντων κινδύνων μη συμμόρφωσης των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων. Τα παραπάνω περιλαμβάνουν τα εξής:

   α) μοντέλα πρακτικών διαχείρισης κινδύνου, υποβολή εκθέσεων, τήρηση αρχείων, διαχείριση εσωτερικού ελέγχου και συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένου, για τους φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ, του διορισμού υπευθύνου συμμόρφωσης σε επίπεδο διοίκησης·

   β) ανεξάρτητη ελεγκτική υπηρεσία για τον έλεγχο των εσωτερικών πολιτικών, ελέγχων και διαδικασιών που αναφέρονται στο στοιχείο α) για όλους τους φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ.

7. Οι αξιολογήσεις κινδύνου τεκμηριώνονται, επανεξετάζονται τουλάχιστον σε ετήσια βάση και υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές μετά από σχετικό αίτημα.

8. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 33 για τη συμπλήρωση των παραγράφων 2, 4 και 6 όσον αφορά σχετικές πληροφορίες που πρέπει να λαμβάνονται, κριτήρια αξιολόγησης κινδύνου και μέτρα μετριασμού του κινδύνου, τα οποία απαιτούνται σε συμπλήρωση όσων αναφέρονται στο παρόν άρθρο, προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του συστήματος δέουσας επιμέλειας.

Άρθρο 11

Τήρηση συστημάτων δέουσας επιμέλειας και τήρηση αρχείων

1. Για να ασκούν τη δέουσα επιμέλεια σύμφωνα με το άρθρο 8, οι φορείς εκμετάλλευσης δημιουργούν και επικαιροποιούν σύστημα δέουσας επιμέλειας ώστε να διασφαλίζεται ότι είναι σε θέση να εγγυηθούν τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του άρθρου 3 στοιχεία α) και β). Το σύστημα δέουσας επιμέλειας επανεξετάζεται

τουλάχιστον μία φορά ετησίως και, εάν είναι απαραίτητο, προσαρμόζεται και λαμβάνει υπόψη νέες εξελίξεις που ενδέχεται να επηρεάζουν την άσκηση της δέουσας επιμέλειας. Οι φορείς εκμετάλλευσης τηρούν αρχείο των επικαιροποιήσεων των συστημάτων δέουσας επιμέλειας για 5 έτη.

2. Εάν δεν προβλέπεται διαφορετικά από άλλες νομοθετικές πράξεις της ΕΕ οι οποίες θεσπίζουν απαιτήσεις σχετικά με τη δέουσα επιμέλεια ως προς τη βιωσιμότητα της αξιακής αλυσίδας, οι φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ δημοσιοποιούν σε ετήσια βάση όσον το δυνατόν ευρύτερα, μεταξύ άλλων και στο διαδίκτυο, πληροφορίες σχετικά με το σύστημα δέουσας επιμέλειάς τους, μεταξύ άλλων σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν για την υλοποίηση των υποχρεώσεών τους όπως ορίζονται στο άρθρο 8. Οι φορείς εκμετάλλευσης που εμπίπτουν επίσης στο πεδίο εφαρμογής άλλων νομοθετικών πράξεων της ΕΕ οι οποίες θεσπίζουν απαιτήσεις σχετικά με τη δέουσα επιμέλεια στην αξιακή αλυσίδα μπορούν να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις δημοσιοποίησης πληροφοριών βάσει της παρούσας παραγράφου συμπεριλαμβάνοντας τις απαιτούμενες πληροφορίες κατά τη δημοσιοποίηση πληροφοριών στο πλαίσιο άλλων νομοθετικών πράξεων της ΕΕ.

3. Οι φορείς εκμετάλλευσης τηρούν για τουλάχιστον 5 έτη το σύνολο της τεκμηρίωσης που σχετίζεται με τη δέουσα επιμέλεια, όπως κάθε σχετικό αρχείο, μέτρο και διαδικασία δυνάμει του άρθρου 8. Παρέχουν τις πληροφορίες αυτές στις αρμόδιες αρχές μετά από σχετικό αίτημα.

Άρθρο 12

Απλουστευμένη δέουσα επιμέλεια

1. Κατά τη διάθεση σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων στην αγορά της Ένωσης ή κατά την εξαγωγή τους από αυτήν, οι φορείς εκμετάλλευσης δεν οφείλουν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις βάσει του άρθρου 10 όταν είναι σε θέση να επιβεβαιώσουν ότι όλα τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα έχουν παραχθεί σε χώρες ή τμήματα αυτών που έχουν προσδιοριστεί ως χαμηλού κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 27.

2. Ωστόσο, εάν περιέλθει στην κατοχή ή στη γνώση του φορέα εκμετάλλευσης οποιαδήποτε πληροφορία βάσει της οποίας συνάγεται ότι τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα ενδέχεται να μην πληρούν τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, πρέπει να πληρούνται όλες οι υποχρεώσεις των άρθρων 9 και 10.

Κεφάλαιο 3

Υποχρεώσεις των κρατών μελών και των αρμόδιων αρχών τους

Άρθρο 13

Αρμόδια αρχή

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές που φέρουν την ευθύνη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό.

2. Έως τις [τρεις μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις ονομασίες, τις

διευθύνσεις και τα στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, για τυχόν αλλαγές στις πληροφορίες αυτές.

3. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί στον ιστότοπό της τον κατάλογο των αρμόδιων αρχών. Η Επιτροπή επικαιροποιεί τακτικά τον κατάλογο με βάση τις σχετικές επικαιροποιήσεις που λαμβάνει από τα κράτη μέλη.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν επαρκείς εξουσίες και πόρους για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που ορίζονται στο κεφάλαιο 3 του παρόντος κανονισμού.

5. Με την επιφύλαξη της υποχρέωσης των φορέων εκμετάλλευσης να ασκούν τη δέουσα επιμέλεια όπως ορίζεται στο άρθρο 8, τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν τεχνική και άλλη συνδρομή και καθοδήγηση στους φορείς εκμετάλλευσης, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις των ΜΜΕ, προκειμένου να διευκολύνουν τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να διευκολύνουν την ανταλλαγή και τη διάδοση πληροφοριών, προκειμένου ιδιαίτερα να διευκολυνθούν οι φορείς εκμετάλλευσης στην αξιολόγηση κινδύνου όπως καθορίζεται στο άρθρο 9, καθώς και σχετικά με βέλτιστες πρακτικές σε σχέση με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

7. Η συνδρομή παρέχεται κατά τρόπο που δεν θέτει σε κίνδυνο την ανεξαρτησία, τις νομικές υποχρεώσεις και τις ευθύνες των αρμόδιων αρχών κατά την επιβολή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 14

Υποχρέωση διενέργειας ελέγχων

1. Οι αρμόδιες αρχές διενεργούν ελέγχους για να διαπιστώσουν κατά πόσον οι φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις τους βάσει του παρόντος κανονισμού και κατά πόσον τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που διατίθενται ή καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά της Ένωσης ή εξάγονται από αυτήν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

2. Οι έλεγχοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διενεργούνται σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16.

3. Για τη διενέργεια των ελέγχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές καταρτίζουν σχέδιο που βασίζεται σε προσέγγιση βάσει κινδύνου. Το σχέδιο περιέχει, κατ' ελάχιστο, κριτήρια κινδύνου για τη διεξαγωγή της ανάλυσης κινδύνου σύμφωνα με την παράγραφο 4 και, συνακόλουθα, τη διαμόρφωση των αποφάσεων που αφορούν τους ελέγχους. Κατά τον καθορισμό και την επανεξέταση των κριτηρίων κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν ιδίως υπόψη το κατά πόσον αποδίδεται κίνδυνος στις χώρες ή τμήματα αυτών σύμφωνα με το άρθρο 27, το ιστορικό συμμόρφωσης του φορέα εκμετάλλευσης ή του εμπόρου με τον παρόντα κανονισμό, και κάθε άλλη σχετική πληροφορία. Με βάση τα αποτελέσματα των ελέγχων και την εμπειρία από την εφαρμογή των σχεδίων, οι αρμόδιες αρχές επανεξετάζουν τα εν λόγω σχέδια και τα κριτήρια κινδύνου σε τακτική βάση, προκειμένου να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητά τους. Κατά την επανεξέταση των σχεδίων, οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν μειωμένη συχνότητα ελέγχων για όσους φορείς εκμετάλλευσης και εμπόρους έχουν επιδείξει ιστορικό συνεχούς και πλήρους συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

4. Για την εφαρμογή των σχεδίων ελέγχων βάσει κινδύνου που καταρτίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3, οι αρμόδιες αρχές διενεργούν ανάλυση κινδύνου των πληροφοριών που περιέχονται στις δηλώσεις δέουσας επιμέλειας που τους υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2. Η ανάλυση κινδύνου βασίζεται στα κριτήρια κινδύνου τα οποία περιλαμβάνονται στα σχέδια που καταρτίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 και διενεργείται με τη χρήση ηλεκτρονικών τεχνικών επεξεργασίας δεδομένων που είναι ενσωματωμένες στο σύστημα πληροφοριών που ορίζεται στο άρθρο 31.

5. Με βάση την ανάλυση κινδύνου της παραγράφου 4 και κάθε άλλη σχετική πληροφορία, οι αρμόδιες αρχές προσδιορίζουν τους φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους που πρέπει να ελεγχθούν σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16.

6. Με βάση την ανάλυση κινδύνου της παραγράφου 4, οι αρμόδιες αρχές προσδιορίζουν επίσης τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα για τα οποία πρέπει να αναληφθεί άμεση δράση για τον λόγο ότι ο κίνδυνος μη συμμόρφωσης με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού που παρουσιάζουν είναι τόσο υψηλός, ώστε να κρίνεται επιβεβλημένος ο έλεγχός τους προτού διατεθούν ή καταστούν διαθέσιμα στην αγορά της Ένωσης ή εξαχθούν. Ο προσδιορισμός των εν λόγω προϊόντων καταχωρίζεται στο σύστημα πληροφοριών που δημιουργείται βάσει του άρθρου 31 και έχει ως αποτέλεσμα οι αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν άμεσα προσωρινά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 21 για την αναστολή της διάθεσης ή διαθεσιμότητας στην αγορά της Ένωσης των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων ή, στην περίπτωση σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης, και αφού τεθεί σε λειτουργία η ηλεκτρονική διεπαφή που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1, να υποβάλλουν αίτημα προς τις τελωνειακές αρχές για αναστολή της θέσης τους σε ελεύθερη κυκλοφορία ή της εξαγωγής τους βάσει του άρθρου 24 παράγραφος 6.

7. Οι αναστολές που αναφέρονται στην παράγραφο 6 λήγουν εντός 3 εργάσιμων ημερών, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές, βάσει των αποτελεσμάτων των ελέγχων που διενεργούνται εντός της περιόδου αυτής, καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι απαιτείται επιπλέον χρόνος για να διαπιστωθεί αν τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές παρατείνουν την περίοδο αναστολής με πρόσθετα προσωρινά μέτρα που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 21 ή, στην περίπτωση σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης, κοινοποιώντας στις τελωνειακές αρχές την ανάγκη διατήρησης της αναστολής βάσει του άρθρου 24 παράγραφος 6.

8. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν πληροφορίες και συντονίζουν την εκπόνηση και την εφαρμογή των κριτηρίων κινδύνου που αναφέρονται στην παράγραφο 3 με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών και με την Επιτροπή, προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της επιβολής του παρόντος κανονισμού.

9. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε οι ετήσιοι έλεγχοι που διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές του να καλύπτουν τουλάχιστον το 5 % των φορέων εκμετάλλευσης που διαθέτουν, καθιστούν διαθέσιμα στην αγορά της Ένωσης ή εξάγουν από την αγορά της Ένωσης καθένα από τα σχετικά βασικά προϊόντα στην αγορά τους, καθώς και το 5 % της ποσότητας καθενός από τα σχετικά βασικά προϊόντα που διατίθενται ή καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά τους ή εξάγονται από την αγορά τους.

10. Σε περιπτώσεις βασικών και παράγωγων προϊόντων τα οποία παράγονται σε χώρες ή τμήματα αυτών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο υψηλού κινδύνου σύμφωνα με

το άρθρο 27, ή αν υπάρχει κίνδυνος σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα που παράγονται σε αυτές τις χώρες ή τμήματα αυτών να εισέλθουν στη σχετική αλυσίδα εφοδιασμού, η αρμόδια αρχή διενεργεί τον ενισχυμένο έλεγχο που ορίζεται στο άρθρο 20.

11. Με την επιφύλαξη των ελέγχων των παραγράφων 5 και 6, οι αρμόδιες αρχές διενεργούν τους ελέγχους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 όταν διαθέτουν αποδεικτικά στοιχεία ή άλλες σχετικές πληροφορίες, μεταξύ αυτών και στοιχείων ή πληροφοριών που βασίζονται σε βάσιμες ανησυχίες που υποβάλλονται από τρίτους σύμφωνα με το άρθρο 29, σχετικά με πιθανή μη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό.

12. Οι έλεγχοι διενεργούνται χωρίς προειδοποίηση του φορέα εκμετάλλευσης ή του εμπόρου, εκτός εάν είναι αναγκαία η εκ των προτέρων γνωστοποίηση προς τον φορέα εκμετάλλευσης ή τον έμπορο προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των ελέγχων.

13. Οι αρμόδιες αρχές τηρούν αρχεία των ελέγχων στα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία στη φύση και τα αποτελέσματα των ελέγχων, καθώς και στα μέτρα που λαμβάνονται σε περίπτωση μη συμμόρφωσης. Τα αρχεία όλων των ελέγχων φυλάσσονται τουλάχιστον για 5 έτη.

Άρθρο 15

Έλεγχοι σε φορείς εκμετάλλευσης

1. Οι έλεγχοι στους φορείς εκμετάλλευσης περιλαμβάνουν τα εξής:

α) εξέταση του συστήματος δέουσας επιμέλειας, συμπεριλαμβανομένων της αξιολόγησης κινδύνου και των διαδικασιών μετριασμού του κινδύνου·

β) εξέταση της τεκμηρίωσης και των αρχείων που αποδεικνύουν την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος δέουσας επιμέλειας·

γ) εξέταση της τεκμηρίωσης και των αρχείων που καταδεικνύουν τη συμμόρφωση συγκεκριμένου βασικού ή παράγωγου προϊόντος το οποίο ο φορέας εκμετάλλευσης έχει διαθέσει ή προτίθεται να διαθέσει στην αγορά της Ένωσης ή να εξαγάγει από την αγορά της Ένωσης, με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού·

δ) εξέταση των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας·

και, ανάλογα με την περίπτωση,

ε) επί τόπου εξέταση των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων με σκοπό να επιβεβαιωθεί η συμμόρφωσή τους με την τεκμηρίωση που χρησιμοποιείται για την άσκηση της δέουσας επιμέλειας·

στ) κάθε τεχνικό και επιστημονικό μέσο που είναι κατάλληλο για τον προσδιορισμό του ακριβούς τόπου παραγωγής του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος, συμπεριλαμβανομένων δοκιμών ισοτόπων·

ζ) κάθε τεχνικό και επιστημονικό μέσο που είναι κατάλληλο για να προσδιοριστεί κατά πόσον το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν είναι μηδενικής αποψίλωσης, συμπεριλαμβανομένων δεδομένων γεωσκόπησης, όπως από το πρόγραμμα και τα εργαλεία Copernicus· και

η) αιφνίδιους ελέγχους, συμπεριλαμβανομένων των επιτόπιων, μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση, σε τρίτες χώρες μέσω συνεργασίας με τις διοικητικές αρχές των τρίτων χωρών.

Άρθρο 16

Έλεγχοι σε εμπόρους

1. Οι έλεγχοι στους εμπόρους περιλαμβάνουν τα εξής:

α) εξέταση της τεκμηρίωσης και των αρχείων που καταδεικνύουν τη συμμόρφωση με το άρθρο 6 παράγραφος 2·

β) κατά περίπτωση, αιφνίδιους ελέγχους, συμπεριλαμβανομένων των επιτόπιων.

Άρθρο 17

Ανάκτηση των εξόδων από τις αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να απαιτήσουν από τους φορείς εκμετάλλευσης ή τους εμπόρους το σύνολο των εξόδων για τις ενέργειες στις οποίες προέβησαν στις περιπτώσεις μη συμμόρφωσης.

2. Στα έξοδα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορεί να περιλαμβάνεται το κόστος διενέργειας δοκιμών, το κόστος αποθήκευσης και το κόστος ενεργειών σε σχέση με προϊόντα που διαπιστώνεται ότι είναι μη συμμορφούμενα και υποκείμενα σε διορθωτικά μέτρα προτού τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία, διατεθούν στην αγορά ή εξαχθούν από την αγορά της Ένωσης.

Άρθρο 18

Συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους, με αρχές από άλλα κράτη μέλη, με την Επιτροπή και, εάν χρειάζεται, με διοικητικές αρχές τρίτων χωρών, προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό.

2. Για την εφαρμογή και επιβολή του παρόντος κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές συνομολογούν διοικητικές ρυθμίσεις με την Επιτροπή σχετικά με τη διαβίβαση πληροφοριών και τη διεξαγωγή ερευνών.

3. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την επιβολή του παρόντος κανονισμού. Μεταξύ άλλων, παρέχουν πρόσβαση και ανταλλάσσουν δεδομένα σχετικά με τους φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους, συμπεριλαμβανομένων των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας, με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών προς διευκόλυνση της επιβολής του παρόντος κανονισμού.

4. Οι αρμόδιες αρχές ειδοποιούν αμέσως τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή όταν διαπιστώνουν παραβίαση του παρόντος κανονισμού και σοβαρές ελλείψεις που ενδέχεται να επηρεάζουν περισσότερα από ένα κράτη μέλη. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν ιδίως τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών όταν εντοπίζουν σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν στην αγορά που δεν συμμορφώνεται με τον παρόντα κανονισμό, ώστε να καταστεί δυνατή η απόσυρση ή η ανάκληση των πωλήσεων του εν λόγω βασικού ή παράγωγου προϊόντος σε όλα τα κράτη μέλη.

5. Μετά από σχετικό αίτημα αρμόδιας αρχής, τα κράτη μέλη τής παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 19

Υποβολή εκθέσεων

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στο κοινό και στην Επιτροπή, το αργότερο έως τις 30 Απριλίου κάθε έτους, πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν τα σχέδιά τους για ελέγχους, τον αριθμό και τα αποτελέσματα των ελέγχων που διενεργήθηκαν σε φορείς εκμετάλλευσης και εμπόρους, συμπεριλαμβανομένου του περιεχομένου των εν λόγω ελέγχων, του όγκου των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που ελέγχθηκαν σε σχέση με τη συνολική ποσότητα των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που διατίθενται στην αγορά, των χωρών προέλευσης και παραγωγής των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων, καθώς και των μέτρων που λαμβάνονται σε περίπτωση μη συμμόρφωσης και του κόστους των ελέγχων που ανακτάται.
2. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής δημοσιοποιούν, σε ετήσια βάση, επισκόπηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σε επίπεδο Ένωσης βάσει των δεδομένων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 20

Ενισχυμένος έλεγχος

Όταν σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα έχουν παραχθεί σε χώρες ή τμήματα αυτών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο υψηλού κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 27, ή υπάρχει κίνδυνος σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα που παράγονται στις χώρες αυτές ή τμήματα αυτών να εισέλθουν στη σχετική αλυσίδα εφοδιασμού, κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε οι ετήσιοι έλεγχοι που διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές του να καλύπτουν τουλάχιστον το 15 % των φορέων εκμετάλλευσης που διαθέτουν, καθιστούν διαθέσιμο ή εξάγουν από την αγορά της Ένωσης καθένα από τα σχετικά βασικά προϊόντα στην αγορά τους, καθώς και το 15 % της ποσότητας καθενός από τα σχετικά βασικά προϊόντα που διατίθενται ή καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά τους ή εξάγονται από την αγορά τους τα οποία προέρχονται από χώρες υψηλού κινδύνου ή τμήματα αυτών.

Άρθρο 21

Προσωρινά μέτρα

Όταν, κατόπιν των ελέγχων που αναφέρονται στα άρθρα 15 και 16, εντοπιστούν πιθανές σοβαρές ελλείψεις ή διαπιστωθούν κίνδυνοι σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 6, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν άμεσα προσωρινά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της κατάσχεσης ή της αναστολής της διάθεσης ή διαθεσιμότητας και εξαγωγής από την αγορά της Ένωσης των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων.

Άρθρο 22

Μέτρα εποπτείας της αγοράς

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 23, αν οι αρμόδιες αρχές διαπιστώσουν ότι φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του δυνάμει του παρόντος κανονισμού ή ότι σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν δεν συμμορφώνεται με τον παρόντα κανονισμό, απαιτούν αμελλητί από τον σχετικό φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο να λάβει κατάλληλα και αναλογικά διορθωτικά για να παύσει τη μη συμμόρφωση.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα διορθωτικά μέτρα που απαιτείται να ληφθούν από τον φορέα εκμετάλλευσης ή τον έμπορο περιλαμβάνουν τουλάχιστον ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:

   α) διόρθωση κάθε τυπικής μη συμμόρφωσης, ιδίως με τις απαιτήσεις του κεφαλαίου 2 του παρόντος κανονισμού·

   β) αποτροπή της διάθεσης ή διαθεσιμότητας του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος στην αγορά της Ένωσης ή της εξαγωγής του από την αγορά της Ένωσης·

   γ) άμεση απόσυρση ή ανάκληση του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος·

   δ) καταστροφή του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος ή δωρεά του για φιλανθρωπικούς σκοπούς ή σκοπούς δημοσίου συμφέροντος.

3. Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος παραλείψει να λάβει τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 διορθωτικά μέτρα ή εάν η μη συμμόρφωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 παραμένει, οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε το προϊόν να αποσυρθεί ή να ανακληθεί, ή να απαγορευτεί ή να περιοριστεί η διαθεσιμότητά του στην αγορά της Ένωσης ή η εξαγωγή του από την αγορά της Ένωσης.

Άρθρο 23

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβιάσεων των διατάξεων του παρόντος κανονισμού από φορείς εκμετάλλευσης και εμπόρους και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή και την ενημερώνουν αμελλητί σχετικά με κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους.

2. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Στις κυρώσεις περιλαμβάνονται τουλάχιστον:

   α) πρόστιμα αναλογικά προς την οικολογική ζημία και προς την αξία των επίμαχων σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων· το επίπεδο των προστίμων υπολογίζεται κατά τρόπο ώστε οι παραβάτες να στερούνται πραγματικά τα οικονομικά πλεονεκτήματα που απορρέουν από τις παραβάσεις τις οποίες διέπραξαν· στην περίπτωση επανάληψης της παράβασης, το επίπεδο των προστίμων αυξάνεται κλιμακωτά· το μέγιστο ύψος των προστίμων αυτών ανέρχεται στο 4 % τουλάχιστον του ετήσιου κύκλου εργασιών των φορέων εκμετάλλευσης ή του εμπόρου στο ενδιαφερόμενο ή στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη·

   β) δήμευση των επίμαχων σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων από τον φορέα εκμετάλλευσης και/ή τον έμπορο·

γ) δήμευση εσόδων που προσπορίζεται ο φορέας εκμετάλλευσης και/ή ο έμπορος από συναλλαγή με τα επίμαχα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα·

δ) προσωρινός αποκλεισμός από διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων.

Κεφάλαιο 4

Διαδικασίες για σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης

Άρθρο 24

Έλεγχοι

1. Τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που υπάγονται στο τελωνειακό καθεστώς «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία» ή «εξαγωγή» υπόκεινται στους ελέγχους και τα μέτρα που ορίζονται στο παρόν κεφάλαιο. Η εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου δεν θίγει άλλες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, καθώς και άλλη νομοθεσία της Ένωσης που διέπει τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή την εξαγωγή αγαθών, ιδίως τον ενωσιακό τελωνειακό κώδικα και τα άρθρα 46, 47, 134 και 267 αυτού. Ωστόσο, το κεφάλαιο VII του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[35] δεν εφαρμόζεται στους ελέγχους των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που εισέρχονται στην αγορά της Ένωσης, όσον αφορά την εφαρμογή και επιβολή του παρόντος κανονισμού.

2. Υπεύθυνες για τη συνολική επιβολή του παρόντος κανονισμού όσον αφορά σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν που εισέρχεται ή εξέρχεται από την αγορά της Ένωσης είναι οι αρμόδιες αρχές. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές είναι υπεύθυνες να διαπιστώνουν, μέσω των ελέγχων του άρθρου 14 παράγραφος 1, εάν κάθε τέτοιο σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Οι αρμόδιες αρχές ασκούν τα καθήκοντα αυτά σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του κεφαλαίου 3 του παρόντος κανονισμού.

3. Οι τελωνειακές αρχές ελέγχουν την ορθή δήλωση των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης. Οι έλεγχοι αυτοί βασίζονται κυρίως στην ανάλυση κινδύνου, με σκοπό τον εντοπισμό και την αξιολόγηση των κινδύνων και την ανάπτυξη των απαραίτητων αντιμέτρων, και διεξάγονται εντός κοινού πλαισίου διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο Ένωσης.

4. Ο αριθμός αναφοράς της δήλωσης δέουσας επιμέλειας που αποδίδεται από το σύστημα πληροφοριών το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 31 όσον αφορά σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν που εισέρχεται ή εξέρχεται από την Ένωση γνωστοποιείται στις τελωνειακές αρχές κατά την υποβολή της τελωνειακής διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή εξαγωγή του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος, εκτός εάν η δήλωση δέουσας επιμέλειας υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 2.

5. Μετά τη λήψη τελωνειακής διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή εξαγωγή σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος που εισέρχεται ή εξέρχεται από

[35] Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την εποπτεία της αγοράς και τη συμμόρφωση των προϊόντων και για την τροποποίηση της οδηγίας 2004/42/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και (ΕΕ) αριθ. 305/2011.

την αγορά της Ένωσης, οι τελωνειακές αρχές επαληθεύουν την κατάσταση της δήλωσης δέουσας επιμέλειας χρησιμοποιώντας την ηλεκτρονική διεπαφή που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1. Η τυχόν αλλαγή κατάστασης στο σύστημα πληροφοριών που αναφέρεται στο άρθρο 31, η οποία λαμβάνει χώρα πριν από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή την εξαγωγή του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος, κοινοποιείται αυτόματα στις τελωνειακές αρχές που εποπτεύουν το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν.

6. Όταν, κατόπιν της ανάλυσης κινδύνου βάσει του άρθρου 14 παράγραφος 4, από την κατάσταση της αντίστοιχης δήλωσης δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών που δημιουργείται βάσει του άρθρου 31 προκύπτει ότι ένα σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν πρέπει να ελεγχθεί προτού διατεθεί ή καταστεί διαθέσιμο στην αγορά της ΕΕ ή εξαχθεί, οι τελωνειακές αρχές αναστέλλουν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή την εξαγωγή του εν λόγω σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος.

7. Όταν πληρούνται όλες οι άλλες απαιτήσεις και διατυπώσεις βάσει της ενωσιακής ή εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή την εξαγωγή, οι τελωνειακές αρχές επιτρέπουν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή την εξαγωγή σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν, κατόπιν της ανάλυσης κινδύνου βάσει του άρθρου 14 παράγραφος 4, οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν αναφέρει στο σύστημα πληροφοριών που δημιουργείται βάσει του άρθρου 31 ότι για το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν απαιτείται αναστολή της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία ή της εξαγωγής σύμφωνα με την παράγραφο 6·

β) όταν, σε περίπτωση που η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή η εξαγωγή έχει ανασταλεί σύμφωνα με την παράγραφο 6, οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν επικαλεστεί, εντός των 3 εργάσιμων ημερών που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 7, την ανάγκη να διατηρηθεί η αναστολή της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία ή εξαγωγής του εν λόγω σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος·

γ) όταν οι αρμόδιες αρχές έχουν ενημερώσει τις τελωνειακές αρχές μέσω του συστήματος πληροφοριών που δημιουργείται βάσει του άρθρου 31 ότι μπορεί να αρθεί η αναστολή της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία ή της εξαγωγής των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων.

Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή η εξαγωγή δεν θεωρείται απόδειξη συμμόρφωσης με το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, με τον παρόντα κανονισμό.

8. Εάν οι αρμόδιες αρχές καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν που εισέρχεται ή εξέρχεται από την αγορά της Ένωσης δεν συμμορφώνεται με τον παρόντα κανονισμό, ενημερώνουν σχετικά τις τελωνειακές αρχές μέσω του συστήματος πληροφοριών που δημιουργείται βάσει του άρθρου 31. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να αναφέρουν στο σύστημα πληροφοριών ότι αντιτίθενται στην υπαγωγή του σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος σε άλλα ειδικά τελωνειακά καθεστώτα.

Μετά την κοινοποίηση της εν λόγω κατάστασης, οι τελωνειακές αρχές δεν επιτρέπουν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή την εξαγωγή του εν λόγω σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος. Επίσης, συμπεριλαμβάνουν στο τελωνειακό σύστημα επεξεργασίας δεδομένων και, όπου είναι δυνατόν, στο εμπορικό τιμολόγιο που συνοδεύει το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν και σε κάθε άλλο σχετικό

συνοδευτικό έγγραφο, την ακόλουθη ένδειξη: «Μη συμμορφούμενο βασικό ή παράγωγο προϊόν — Δεν επιτρέπεται η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία/εξαγωγή — Κανονισμός (ΕΕ) 2021/XXXX». *[Υπηρεσία Εκδόσεων: Να αναγραφούν τα στοιχεία αναφοράς του παρόντος κανονισμού]*

Εάν για το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν υποβληθεί εν συνεχεία διασάφηση για υπαγωγή σε άλλα τελωνειακά καθεστώτα, και εφόσον οι αρμόδιες αρχές δεν αντιτίθενται στην εν λόγω υπαγωγή, η ένδειξη περιλαμβάνεται επίσης από τον φορέα εκμετάλλευσης στις τελωνειακές διασαφήσεις και καταχωρίζεται, υπό τους ίδιους όρους, στο τελωνειακό σύστημα επεξεργασίας δεδομένων και, όπου είναι δυνατόν, στα συνοδευτικά έγγραφα τα οποία αφορούν τα εν λόγω καθεστώτα.

9. Οι κοινοποιήσεις και τα αιτήματα σύμφωνα με τις παραγράφους 5 έως 8 του παρόντος άρθρου πραγματοποιούνται μέσω της ηλεκτρονικής διεπαφής που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1. Οι παράγραφοι 5 έως 8 εφαρμόζονται αφότου τεθεί σε λειτουργία η ηλεκτρονική διεπαφή που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1.

10. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να καταστρέφουν μη συμμορφούμενο σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν μετά από σχετικό αίτημα των αρμοδίων αρχών, ή όταν το κρίνουν απαραίτητο και αναλογικό. Το κόστος του μέτρου αυτού βαρύνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατέχει το σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν. Εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 197 και 198 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013. Μετά από σχετικό αίτημα των αρμόδιων αρχών, τα μη συμμορφούμενα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα μπορούν εναλλακτικά να κατασχεθούν και να τεθούν από το τελωνείο στη διάθεση των αρμόδιων αρχών.

Άρθρο 25

Ανταλλαγή πληροφοριών και συνεργασία μεταξύ των αρχών

1. Για να καταστεί δυνατή η προσέγγιση βάσει κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 3 για τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης και για να διασφαλιστεί ότι οι έλεγχοι είναι αποτελεσματικοί και διενεργούνται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή, οι αρμόδιες αρχές και οι τελωνειακές αρχές συνεργάζονται στενά και ανταλλάσσουν πληροφορίες.

2. Οι τελωνειακές αρχές και οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 και ανταλλάσσουν πληροφορίες αναγκαίες για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους βάσει του παρόντος κανονισμού, μεταξύ άλλων με ηλεκτρονικά μέσα.

3. Πληροφορίες που σχετίζονται με τον κίνδυνο ανταλλάσσουν:

   α) οι τελωνειακές αρχές σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013· και

   β) οι τελωνειακές αρχές με την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013.

4. Όσον αφορά σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό και τα οποία βρίσκονται σε προσωρινή εναπόθεση ή υπάγονται σε τελωνειακή διαδικασία άλλη από τη «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία», οι τελωνειακές αρχές του πρώτου σημείου εισόδου, αν έχουν λόγο να πιστεύουν ότι τα εν λόγω σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα δεν συμμορφώνονται με τον παρόντα

κανονισμό, διαβιβάζουν όλες τις συναφείς πληροφορίες στο αρμόδιο τελωνειακό γραφείο προορισμού.

Άρθρο 26

Ηλεκτρονικές διεπαφές

1. Η Επιτροπή αναπτύσσει ηλεκτρονική διεπαφή που βασίζεται στο περιβάλλον ενιαίας θυρίδας της ΕΕ για τα τελωνεία, ώστε να είναι δυνατή η διαβίβαση δεδομένων, ιδίως των κοινοποιήσεων και των αιτημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφοι 5 έως 8, μεταξύ των εθνικών τελωνειακών συστημάτων και του συστήματος πληροφοριών που αναφέρεται στο άρθρο 31. Η ηλεκτρονική αυτή διεπαφή τίθεται σε λειτουργία το αργότερο τέσσερα έτη από την ημερομηνία έκδοσης της σχετικής εκτελεστικής πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο 3.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αναπτύξει ηλεκτρονική διεπαφή που βασίζεται στο περιβάλλον ενιαίας θυρίδας της ΕΕ για τα τελωνεία, ώστε να καθίσταται δυνατόν:

   α) οι έμποροι και οι φορείς εκμετάλλευσης να κοινοποιούν τη δήλωση δέουσας επιμέλειας σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος μέσω του εθνικού περιβάλλοντος ενιαίας θυρίδας για τα τελωνεία που αναφέρεται στο άρθρο 8 του κανονισμού [*Υπηρεσία Εκδόσεων: Να ελεγχθεί ο αριθμός αναφοράς και ο αριθμός του άρθρου μετά την έγκριση της πρότασης*] και να λαμβάνουν σχετικές παρατηρήσεις από τις αρμόδιες αρχές· και

   β) να διαβιβάζεται η εν λόγω δήλωση δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών που αναφέρεται στο άρθρο 31 του παρόντος κανονισμού.

3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για να προσδιοριστούν οι λεπτομέρειες των ρυθμίσεων εφαρμογής για τις παραγράφους 1 και 2 και, ειδικότερα, για να καθοριστούν τα δεδομένα, συμπεριλαμβανομένου του μορφότυπού τους, που πρέπει να διαβιβάζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2. Οι εκτελεστικές πράξεις μπορούν επίσης να ορίζουν ότι ορισμένα συγκεκριμένα δεδομένα τα οποία είναι διαθέσιμα στη δήλωση δέουσας επιμέλειας και είναι απαραίτητα για τις δραστηριότητες των τελωνειακών αρχών, μεταξύ άλλων για την επιτήρηση και την καταπολέμηση της απάτης, διαβιβάζονται και καταχωρίζονται στα ενωσιακά και εθνικά τελωνειακά συστήματα. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 34 παράγραφος 2.

Κεφάλαιο 5

Σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης χωρών και συνεργασία με τρίτες χώρες

Άρθρο 27

Αξιολόγηση χωρών

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει σύστημα τριών βαθμίδων για την αξιολόγηση χωρών ή τμημάτων αυτών. Οι χώρες θεωρείται ότι παρουσιάζουν συνήθη κίνδυνο, εκτός εάν προσδιοριστεί, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, ότι παρουσιάζουν χαμηλό ή υψηλό

κίνδυνο. Η Επιτροπή μπορεί να προσδιορίζει χώρες ή τμήματα αυτών που παρουσιάζουν χαμηλό ή υψηλό κίνδυνο παραγωγής σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων που δεν συμμορφώνονται με το άρθρο 3 στοιχείο α). Ο κατάλογος των χωρών ή των τμημάτων αυτών που παρουσιάζουν χαμηλό ή υψηλό κίνδυνο δημοσιεύεται μέσω εκτελεστικής πράξης ή πράξεων που εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης η οποία αναφέρεται στο άρθρο 34 παράγραφος 2. Ο κατάλογος αυτός επικαιροποιείται, όπως απαιτείται, υπό το πρίσμα νέων αποδεικτικών στοιχείων.

2. Για τον προσδιορισμό των χωρών ή τμημάτων αυτών που παρουσιάζουν χαμηλό ή υψηλό κίνδυνο σύμφωνα με την παράγραφο 1 λαμβάνονται υπόψη πληροφορίες που παρέχει η ενδιαφερόμενη χώρα και βασίζεται στα ακόλουθα κριτήρια αξιολόγησης:

α) ρυθμός αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών·

β) ρυθμός επέκτασης της γεωργικής γης για σχετικά βασικά προϊόντα·

γ) τάσεις παραγωγής των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων·

δ) κατά πόσον η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά στη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή καλύπτει τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τη γεωργία, τη δασοκομία και τη χρήση γης και διασφαλίζει ότι οι εκπομπές από την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών προσμετρούνται στη δέσμευση της χώρας για μείωση ή περιορισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με την εθνικά καθορισμένη συνεισφορά·

ε) συμφωνίες και άλλες πράξεις που έχουν συναφθεί μεταξύ της ενδιαφερόμενης χώρας και της Ένωσης, οι οποίες καλύπτουν την αποψίλωση ή την υποβάθμιση των δασών και διευκολύνουν τη συμμόρφωση των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού και την αποτελεσματική εφαρμογή τους·

στ) κατά πόσον η ενδιαφερόμενη χώρα διαθέτει εθνικούς ή υποεθνικούς νόμους, μεταξύ άλλων σύμφωνα με το άρθρο 5 της συμφωνίας του Παρισιού, και λαμβάνει αποτελεσματικά μέτρα επιβολής για την αποφυγή δραστηριοτήτων που οδηγούν σε αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών και την επιβολή κυρώσεων για αυτές, και ειδικότερα κατά πόσον επιβάλλονται επαρκώς αυστηρές κυρώσεις ώστε να εξασφαλίζεται η στέρηση των οφελών που προκύπτουν από την αποψίλωση ή την υποβάθμιση των δασών.

3. Η Επιτροπή κοινοποιεί στις ενδιαφερόμενες χώρες την πρόθεσή της να προβεί σε αλλαγή της υφιστάμενης κατηγορίας κινδύνου και τις καλεί να παράσχουν κάθε πληροφορία που κρίνεται χρήσιμη από την άποψη αυτή. Η Επιτροπή δίνει στις χώρες επαρκή χρόνο για να παράσχουν απάντηση, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με μέτρα που λαμβάνει η χώρα για να διορθώσει την κατάσταση στην περίπτωση ενδεχόμενης μετάταξης της χώρας ή τμήματος αυτής σε κατηγορία υψηλότερου κινδύνου.

Η Επιτροπή περιλαμβάνει στην κοινοποίηση τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τον λόγο ή τους λόγους για τους οποίους προτίθεται να προβεί σε αλλαγή της κατηγορίας κινδύνου της χώρας ή τμημάτων αυτής·

β) πρόσκληση για την υποβολή γραπτής απάντησης στην Επιτροπή σχετικά με την πρόθεση αλλαγής της κατηγορίας κινδύνου της χώρας ή τμημάτων αυτής·

γ) τις συνέπειες του προσδιορισμού της ως χώρας υψηλού ή χαμηλού κινδύνου.

4. Η Επιτροπή κοινοποιεί αμελλητί στις αρμόδιες αρχές τη συμπερίληψη ή αφαίρεση μιας χώρας από τον κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 28

Συνεργασία με τρίτες χώρες

1. Η Επιτροπή συνεργάζεται με τις χώρες παραγωγής που αφορά ο παρών κανονισμός για την ανάπτυξη εταιρικών σχέσεων και συνεργασίας με στόχο την από κοινού αντιμετώπιση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών. Οι εν λόγω εταιρικές σχέσεις και οι μηχανισμοί συνεργασίας επικεντρώνονται στη διατήρηση, την αποκατάσταση και βιώσιμη χρήση των δασών, την αποψίλωση των δασών, την υποβάθμιση των δασών και τη μετάβαση σε βιώσιμες μεθόδους παραγωγής, επεξεργασίας, κατανάλωσης και εμπορίας των βασικών προϊόντων. Οι εταιρικές σχέσεις και οι μηχανισμοί συνεργασίας μπορεί να περιλαμβάνουν δομημένους διαλόγους, προγράμματα και δράσεις υποστήριξης, διοικητικές ρυθμίσεις και διατάξεις σε υφιστάμενες συμφωνίες που παρέχουν στις χώρες παραγωγής τη δυνατότητα μετάβασης σε γεωργική παραγωγή που διευκολύνει τη συμμόρφωση των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω συμφωνίες και η αποτελεσματική τους εφαρμογή λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της συγκριτικής αξιολόγησης βάσει του άρθρου 27 του παρόντος κανονισμού.

2. Οι εταιρικές σχέσεις και η συνεργασία θα πρέπει να επιτρέπουν την πλήρη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων, όπως, μεταξύ άλλων, της κοινωνίας των πολιτών, των αυτόχθονων πληθυσμών, των τοπικών κοινοτήτων και του ιδιωτικού τομέα, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ και των μικροκαλλιεργητών.

3. Οι εταιρικές σχέσεις και η συνεργασία προωθούν την ανάπτυξη ολοκληρωμένων διαδικασιών χωροταξικού σχεδιασμού, σχετικής νομοθεσίας, φορολογικών κινήτρων και άλλων συναφών εργαλείων για τη βελτίωση της διατήρησης των δασών και της βιοποικιλότητας, της αειφόρου διαχείρισης και της αποκατάστασης των δασών, την αντιμετώπιση της μετατροπής των δασών και των ευάλωτων οικοσυστημάτων σε άλλες χρήσεις γης, τη βελτιστοποίηση των κερδών για το τοπίο, της ασφάλειας της γαιοκτησίας, της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας της γεωργίας, την εξασφάλιση διαφανών αλυσίδων εφοδιασμού, την ενίσχυση των δικαιωμάτων των κοινοτήτων που εξαρτώνται από τα δάση, συμπεριλαμβανομένων των μικροκαλλιεργητών, των αυτόχθονων πληθυσμών και των τοπικών κοινοτήτων, αλλά και τη διασφάλιση της πρόσβασης του κοινού σε έγγραφα που αφορούν τη διαχείριση των δασών και άλλες σχετικές πληροφορίες.

4. Η Επιτροπή συμμετέχει σε διεθνείς διμερείς και πολυμερείς συζητήσεις σχετικά με πολιτικές και δράσεις για την ανάσχεση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών, μεταξύ άλλων σε πολυμερή φόρουμ όπως η σύμβαση για τη βιολογική ποικιλότητα, ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της απερήμωσης, η Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον, το φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών για τα δάση, η σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, οι ομάδες των G7 και G20. Η συμμετοχή αυτή περιλαμβάνει την προώθηση της μετάβασης στη βιώσιμη γεωργική παραγωγή και βιώσιμη διαχείριση των δασών, καθώς και την ανάπτυξη διαφανών και βιώσιμων αλυσίδων εφοδιασμού, αλλά και τη συνέχιση των προσπαθειών για

τον προσδιορισμό και τη συνομολόγηση αυστηρών προτύπων και ορισμών που διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας των δασικών οικοσυστημάτων.

Κεφάλαιο 6

Βάσιμες ανησυχίες

Άρθρο 29

Βάσιμες ανησυχίες φυσικών ή νομικών προσώπων

1. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δικαιούνται να υποβάλλουν βάσιμες ανησυχίες στις αρμόδιες αρχές όταν κρίνουν, βάσει αντικειμενικών συνθηκών, ότι ένας ή περισσότεροι φορείς εκμετάλλευσης ή έμποροι δεν συμμορφώνονται με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

2. Οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν επιμελώς και αμερόληπτα τις βάσιμες ανησυχίες και λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων ελέγχων και ακροάσεων φορέων εκμετάλλευσης και εμπόρων, με σκοπό τον εντοπισμό πιθανών παραβιάσεων των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και, κατά περίπτωση, προσωρινών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 21 για την αποτροπή της διάθεσης, διαθεσιμότητας και εξαγωγής από την αγορά της Ένωσης των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο έρευνας.

3. Η αρμόδια αρχή, το ταχύτερο δυνατόν και σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου, ενημερώνει τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα οποία της υπέβαλαν παρατηρήσεις, σχετικά με την απόφασή της να δεχθεί ή να απορρίψει το αίτημα για ανάληψη δράσης, και αιτιολογεί δεόντως την απόφασή της.

Άρθρο 30

Πρόσβαση στη δικαιοσύνη

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει επαρκές συμφέρον, συμπεριλαμβανομένων προσώπων που έχουν υποβάλει βάσιμες ανησυχίες σύμφωνα με το άρθρο 29, έχει πρόσβαση σε δικαστήριο ή άλλο ανεξάρτητο και αμερόληπτο κρατικό όργανο αρμόδιο για τον έλεγχο, τόσο ως προς την διαδικασία όσο και ως προς την ουσία, της νομιμότητας των αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων της αρμόδιας αρχής δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων που ενδεχομένως απαιτούν να εξαντλούνται οι διαδικασίες διοικητικής προσφυγής προτού ασκηθεί προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου.

Κεφάλαιο 7

Σύστημα πληροφοριών

Άρθρο 31

Σύστημα πληροφοριών «Μητρώο»

1. Η Επιτροπή δημιουργεί και διατηρεί, έως την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2, σύστημα πληροφοριών («Μητρώο») το οποίο περιέχει τις δηλώσεις δέουσας επιμέλειας που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2.

2. Το σύστημα πληροφοριών παρέχει τουλάχιστον τις εξής λειτουργίες:

   α) καταχώριση των φορέων εκμετάλλευσης και εμπόρων και των εξουσιοδοτημένων αντιπροσώπων τους στην ΕΕ· ως προς τους φορείς εκμετάλλευσης των οποίων σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα υπάγονται στο τελωνειακό καθεστώς «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία» ή «εξαγωγή», στο προφίλ εγγραφής τους περιλαμβάνεται ο αριθμός καταχώρισης και αναγνώρισης οικονομικών φορέων (EORI) που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013·

   β) καταχώριση δηλώσεων δέουσας επιμέλειας, συμπεριλαμβανομένης της διαβίβασης αριθμού αναφοράς για κάθε δήλωση δέουσας επιμέλειας στον ενδιαφερόμενο φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο·

   γ) καταχώριση του αποτελέσματος των ελέγχων δηλώσεων δέουσας επιμέλειας·

   δ) διασύνδεση με τα τελωνεία μέσω του περιβάλλοντος ενιαίας θυρίδας της ΕΕ για τα τελωνεία* [όταν εγκριθεί ο κανονισμός, μπορεί να γίνει απευθείας αναφορά σε αυτόν], σύμφωνα με το άρθρο 26, μεταξύ άλλων για να καθίστανται δυνατές οι κοινοποιήσεις και τα αιτήματα βάσει του άρθρου 24 παράγραφοι 5 έως 8·

   ε) δυνατότητα προσδιορισμού του προφίλ κινδύνου των φορέων εκμετάλλευσης, των εμπόρων και των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων με σκοπό τον εντοπισμό αποστολών υψηλού κινδύνου σύμφωνα με την ανάλυση κινδύνου του άρθρου 14 παράγραφος 4·

   στ) δυνατότητα διοικητικής συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών και της Επιτροπής για την ανταλλαγή πληροφοριών και δεδομένων·

   ζ) δυνατότητα επικοινωνίας μεταξύ αρμόδιων αρχών και φορέων εκμετάλλευσης και εμπόρων για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει μέσω εκτελεστικών πράξεων κανόνες για τη λειτουργία του συστήματος πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων κανόνων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την ανταλλαγή δεδομένων με άλλα συστήματα ΤΠ. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

4. Η Επιτροπή παρέχει πρόσβαση στο εν λόγω σύστημα πληροφοριών σε τελωνειακές αρχές, αρμόδιες αρχές, φορείς εκμετάλλευσης και εμπόρους, σύμφωνα με τις αντίστοιχες υποχρεώσεις τους βάσει του παρόντος κανονισμού.

5. Σύμφωνα με την πολιτική ανοικτών δεδομένων της ΕΕ, και ειδικότερα την οδηγία (ΕΕ) 2019/1024[36], η Επιτροπή παρέχει στο ευρύτερο κοινό πρόσβαση στα πλήρη ανωνυμοποιημένα σύνολα δεδομένων του συστήματος πληροφοριών σε ανοιχτή μορφή η οποία είναι μηχαναγνώσιμη και διασφαλίζει διαλειτουργικότητα, επαναχρησιμοποίηση και προσβασιμότητα.

Κεφάλαιο 8

Επανεξέταση

Άρθρο 32

Επανεξέταση

1. Το αργότερο δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος, η Επιτροπή προβαίνει σε μια πρώτη επανεξέταση του παρόντος κανονισμού και υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση, συνοδευόμενη ενδεχομένως από νομοθετική πρόταση. Η έκθεση επικεντρώνεται ιδίως στην αξιολόγηση της αναγκαιότητας και της σκοπιμότητας επέκτασης του πεδίου εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και σε άλλα οικοσυστήματα, συμπεριλαμβανομένων εκτάσεων με υψηλά αποθέματα άνθρακα και εκτάσεων με υψηλή αξία βιοποικιλότητας, όπως λιβάδια, τυρφώνες και υγρότοποι, καθώς και σε περαιτέρω βασικά προϊόντα.

2. Το αργότερο πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος και στη συνέχεια ανά τουλάχιστον πέντε έτη η Επιτροπή προβαίνει σε γενική επανεξέταση του παρόντος κανονισμού και υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση, συνοδευόμενη ενδεχομένως από νομοθετική πρόταση. Στο πλαίσιο της πρώτης έκθεσης θα αξιολογηθούν ειδικότερα, βάσει ειδικών μελετών, τα εξής:

   α) η αναγκαιότητα και η σκοπιμότητα πρόσθετων εργαλείων διευκόλυνσης του εμπορίου που θα υποστηρίζουν την επίτευξη των στόχων του κανονισμού, μεταξύ άλλων μέσω της αναγνώρισης καθεστώτων πιστοποίησης·

   β) ο αντίκτυπος του κανονισμού στους αγρότες, ιδίως στους μικροκαλλιεργητές, στους αυτόχθονες πληθυσμούς και στις τοπικές κοινότητες, αλλά και η ενδεχόμενη αναγκαιότητα πρόσθετης υποστήριξης για τη μετάβαση σε βιώσιμες αλυσίδες εφοδιασμού.

3. Με την επιφύλαξη της γενικής επανεξέτασης βάσει της παραγράφου 1, η Επιτροπή προβαίνει σε μια πρώτη επανεξέταση του παραρτήματος Ι το αργότερο δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και στη συνέχεια ανά τακτά χρονικά διαστήματα, προκειμένου να αξιολογηθεί αν είναι σκόπιμο να τροποποιηθούν ή να επεκταθούν τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι ώστε να διασφαλιστεί ότι όλα τα παράγωγα προϊόντα που περιέχουν, έχουν τραφεί ή έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί με σχετικά βασικά προϊόντα περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτόν, εκτός εάν η ζήτηση για τα εν λόγω παράγωγα προϊόντα έχει αμελητέα επίδραση στην αποψίλωση των δασών. Οι επανεξετάσεις βασίζονται σε αξιολόγηση της επίδρασης των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων στην αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών και

[36] Οδηγία (ΕΕ) 2019/1024 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για τα ανοικτά δεδομένα και την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα (ΕΕ L 172 της 26.6.2019, σ. 56).

λαμβάνουν υπόψη αλλαγές στην κατανάλωση, όπως προκύπτει από επιστημονικά στοιχεία.

4. Μετά από επανεξέταση κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 33 για την τροποποίηση του παραρτήματος I ώστε να συμπεριλάβει σχετικά παράγωγα προϊόντα που περιέχουν ή έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί με τη χρήση σχετικών βασικών προϊόντων.

Κεφάλαιο 9

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 33

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 9 παράγραφος 3, στο άρθρο 10 παράγραφος 8 και στο άρθρο 32 παράγραφος 4 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο 5 ετών από τις ΗΗ/ΜΜ/ΕΕ. Η Επιτροπή καταρτίζει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο 6 μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των 5 ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 3, στο άρθρο 10 παράγραφος 8 και στο άρθρο 32 παράγραφος 4 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας, της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.

5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 3, του άρθρου 10 παράγραφος 8 και του άρθρου 32 παράγραφος 4 τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά [δύο μήνες] κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 34

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011[37].

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 11 του ίδιου κανονισμού.

Άρθρο 35

Καταργήσεις

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 995/2010 καταργείται από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού που ορίζεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2.

Άρθρο 36

Έναρξη ισχύος και ημερομηνία εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Τα άρθρα 3 έως 12, 14 έως 22, 24, 29 και 30 εφαρμόζονται 12 μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

3. Τα άρθρα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 εφαρμόζονται 24 μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού για τους φορείς εκμετάλλευσης που είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις[38] οι οποίες ιδρύθηκαν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, με την εξαίρεση των προϊόντων που καλύπτονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 995/2010.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*

[37] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή.

[38] Όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής

1.3. Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:

1.4. Στόχοι

1.4.1. Γενικοί στόχοι

1.4.2. Ειδικοί στόχοι

1.4.3. Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις

1.4.4. Δείκτες επιδόσεων

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

1.5.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.

1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

1.5.4. Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα

1.5.5. Αξιολόγηση των διάφορων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.7. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους

2.2.3. Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

3.2. Εκτιμώμενες δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης στις πιστώσεις

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επιχειρησιακές πιστώσεις

3.2.2. Εκτιμώμενο αποτέλεσμα που χρηματοδοτείται με επιχειρησιακές πιστώσεις

3.2.3. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις διοικητικές πιστώσεις

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που συνδέονται με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών

1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής

09 – Περιβάλλον και δράση για το κλίμα

1.3. Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:

☑ **νέα δράση**

☐ **νέα δράση έπειτα από δοκιμαστικό σχέδιο / προπαρασκευαστική ενέργεια**[1]

☐ **την παράταση υφιστάμενης δράσης**

☑ **συγχώνευση ή αναπροσανατολισμό μίας ή περισσότερων δράσεων προς άλλη/νέα δράση**

1.4. Στόχοι

1.4.1. Γενικοί στόχοι

Γενικός στόχος είναι να περιοριστεί η αποψίλωση και η υποβάθμιση των δασών που προκαλούνται από την κατανάλωση και την παραγωγή της ΕΕ. Αυτό, με τη σειρά του, αναμένεται να μειώσει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και την απώλεια βιοποικιλότητας που προκαλούνται από την ΕΕ.

1.4.2. Ειδικοί στόχοι

Ειδικός στόχος αριθ.

Περιορισμός της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών που προκαλούνται από την κατανάλωση και την παραγωγή της ΕΕ.

- Ελαχιστοποίηση της κατανάλωσης προϊόντων που προέρχονται από αλυσίδες εφοδιασμού οι οποίες συνδέονται με την αποψίλωση ή την υποβάθμιση των δασών.
- Αύξηση της ζήτησης και της εμπορίας νόμιμων και «μηδενικής αποψίλωσης» βασικών και παράγωγων προϊόντων στην ΕΕ.

1.4.3. Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που αναμένεται να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους/τις στοχευόμενους/-ες δικαιούχους/ομάδες.

Ο προτεινόμενος κανονισμός θα αποτρέψει την αποψίλωση των δασών που προκαλείται από την κατανάλωση και παραγωγή στην ΕΕ των έξι βασικών προϊόντων που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής, και τα οφέλη από την άποψη των εκτάσεων δάσους που θα επηρεάζονται λιγότερο από την αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών που προκαλούνται από την ΕΕ προβλέπεται ότι θα υπερβούν

[1] Όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

κατά πολύ τα 71 920 εκτάρια σε ετήσια βάση έως το 2030. Αυτό θα σήμαινε επίσης μείωση κατά τουλάχιστον 31,9 εκατ. μετρικούς τόνους των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα που εκλύονται στην ατμόσφαιρα κάθε χρόνο εξαιτίας της κατανάλωσης και της παραγωγής των σχετικών βασικών προϊόντων στην ΕΕ, κάτι που θα μπορούσε να οδηγήσει σε εξοικονόμηση τουλάχιστον 3,2 δισ. EUR ετησίως. Επιπλέον, ο κανονισμός αναμένεται να συμβάλει αποφασιστικά στην προστασία της βιοποικιλότητας, στη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού για τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην αγορά της ΕΕ, καθώς και στην επίτευξη των ειδικών στόχων του κανονισμού: ελαχιστοποίηση της κατανάλωσης προϊόντων που προέρχονται από αλυσίδες εφοδιασμού οι οποίες συνδέονται με την αποψίλωση ή την υποβάθμιση των δασών, και αύξηση της ζήτησης και της εμπορίας νόμιμων και «μηδενικής αποψίλωσης» βασικών και παράγωγων προϊόντων στην ΕΕ.

1.4.4. Δείκτες επιδόσεων

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της προόδου και των επιτευγμάτων.

1. Τουλάχιστον 71 920 εκτάρια δάσους λιγότερα ετησίως θα υφίστανται αποψίλωση ή υποβάθμιση των δασών εξαιτίας της κατανάλωσης ή της παραγωγής στην ΕΕ των βασικών προϊόντων που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής.

2. Τουλάχιστον 31,9 εκατομμύρια μετρικοί τόνοι άνθρακα ετησίως δεν θα εκπέμπονται στην ατμόσφαιρα εξαιτίας της κατανάλωσης ή της παραγωγής στην ΕΕ των βασικών προϊόντων που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής.

3. Λιγότερα είδη ζώων και φυτών θα απειλούνται με εξαφάνιση εξαιτίας της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών που προκαλούνται από την ΕΕ.

4. Οι φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι που ασχολούνται με τα σχετικά βασικά προϊόντα στην ΕΕ θα διαθέτουν σαφές και προβλέψιμο ενωσιακό νομικό πλαίσιο που θα προσφέρει ίσους όρους ανταγωνισμού όσον αφορά τις υποχρεώσεις για την πρόληψη της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών.

5. Θα μειωθεί η ποσότητα των προϊόντων που πωλούνται στην ΕΕ και προέρχονται από αλυσίδες εφοδιασμού οι οποίες συνδέονται με την αποψίλωση ή την υποβάθμιση των δασών.

6. Θα αυξηθεί η κατανάλωση και η παραγωγή στην ΕΕ βασικών και παράγωγων προϊόντων «μηδενικής αποψίλωσης».

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

Ο προτεινόμενος κανονισμός θα ισχύει άμεσα από την ημέρα έναρξης ισχύος του. Σε χρονικό ορίζοντα 5 ετών από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 36 παράγραφος 1 θα θεσπιστεί σειρά εκτελεστικών / κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, καθώς και διοικητικών καθηκόντων.

Κατωτέρω παρατίθεται αναλυτικός κατάλογος αυτών των σχεδιαζόμενων δράσεων:

1. Πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2:

α) Δημόσια προσφορά (ή διοικητική ρύθμιση) για σύμβαση με σκοπό την ανάπτυξη του συστήματος συγκριτικής αξιολόγησης χωρών σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στον κανονισμό.

β) Δημόσια προσφορά για τη διεξαγωγή εκτίμησης των επιπτώσεων όσον αφορά την κάλυψη περαιτέρω βασικών και παράγωγων προϊόντων, καθώς και άλλων ευάλωτων οικοσυστημάτων.

γ) Δημόσια προσφορά για σύμβαση με σκοπό την υποστήριξη της Επιτροπής όσον αφορά τα καθήκοντα που επιτάσσει ο κανονισμός.

δ) Σύμβαση ή διοικητική ρύθμιση για την ανάπτυξη του συστήματος πληροφοριών για την αποθήκευση και ανταλλαγή δεδομένων σχετικά με τους φορείς εκμετάλλευσης και τις υπεύθυνες δηλώσεις.

2. Εντός των πρώτων πέντε ετών μετά την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 36 παράγραφος 1:

α) Η Επιτροπή εκδίδει καταλόγους χωρών και τμημάτων αυτών χαμηλού και υψηλού κινδύνου μέσω κατ' εξουσιοδότηση/εκτελεστικής πράξης.

β) Η Επιτροπή θεσπίζει προσαρμοσμένο πεδίο εφαρμογής προϊόντων μέσω κατ' εξουσιοδότηση/εκτελεστικής πράξης.

γ) Δημόσια προσφορά για σύμβαση με σκοπό την υποστήριξη της πρώτης αξιολόγησης του κανονισμού.

δ) Η Επιτροπή διενεργεί και εκδίδει την πρώτη αξιολόγηση του κανονισμού, συνοδευόμενη, κατά περίπτωση, από νομοθετική πρόταση πιθανών τροποποιήσεων.

1.5.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.

Λόγοι για ανάληψη δράσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο (εκ των προτέρων)

Οι παράγοντες της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών συνδέονται με το ενωσιακό και το διεθνές εμπόριο. Είναι απαραίτητη η ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ ώστε να καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση θεμάτων σχετικών με το διεθνές εμπόριο κατά τρόπο συντονισμένο και εναρμονισμένο και, παράλληλα, να διασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού για τις εταιρείες όσον αφορά τις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται πριν από τη διάθεση ή τη διαθεσιμότητα προϊόντων στην αγορά της Ένωσης ή την εξαγωγή από αυτήν. Η δράση σε επίπεδο ΕΕ θα επωφεληθεί επίσης από την προηγούμενη εμπειρία της ΕΕ όσον αφορά την αντιμετώπιση πολύπλοκων αλυσίδων εφοδιασμού (π.χ. που απορρέουν από τη νομοθεσία σχετικά με την παράνομη υλοτομία).

Μόνο η ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ μπορεί να εγγυηθεί την αποτελεσματική επίτευξη των στόχων της παρέμβασης, δηλαδή τον περιορισμό της αποψίλωσης των δασών που προκαλείται από την ΕΕ και, συνεπώς, των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και της απώλειας βιοποικιλότητας που προκαλούνται από την κατανάλωση και την παραγωγή της ΕΕ, καθώς και την ελαχιστοποίηση της κατανάλωσης βασικών και παράγωγων προϊόντων που συνδέονται με την αποψίλωση των δασών.

Αναμενόμενη προστιθέμενη αξία της Ένωσης (εκ των υστέρων)

Η παρέμβαση της ΕΕ θα διασφαλίσει εναρμονισμένες απαιτήσεις για τα βασικά και παράγωγα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού και διατίθενται στην αγορά της ΕΕ, ανεξάρτητα από το αν παράγονται εντός ή εκτός της ΕΕ. Με τον τρόπο αυτό θα εξασφαλιστούν δίκαιοι όροι ανταγωνισμού για τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην ΕΕ, οι οποίες θα υπόκεινται στις ίδιες υποχρεώσεις, ανεξάρτητα από τη χώρα της ΕΕ στην οποία έχουν την έδρα τους. Η παρέμβαση θα μειώσει σημαντικά την αποψίλωση των δασών που προκαλείται από την ΕΕ (βλ. αναμενόμενα αποτελέσματα παραπάνω), τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και την απώλεια βιοποικιλότητας.

Η πρόταση αναμένεται να συμβάλει επίσης στην ελαχιστοποίηση της κατανάλωσης προϊόντων που προέρχονται από αλυσίδες εφοδιασμού που συνδέονται με την αποψίλωση ή την υποβάθμιση των δασών και στην αύξηση της ζήτησης και της εμπορίας νόμιμων και «μηδενικής αποψίλωσης» βασικών και παράγωγων προϊόντων στην ΕΕ.

1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η αξιολόγηση των κανονισμών EUTR και FLEGT, με επίκεντρο τη νομιμότητα της ξυλείας που διατίθεται στην αγορά της ΕΕ, επισημαίνει την ανάγκη εκσυγχρονισμού του νομοθετικού πλαισίου. Επί του παρόντος δεν υπάρχουν ενωσιακοί κανόνες που να αποσκοπούν στη μείωση των επιπτώσεων της κατανάλωσης της ΕΕ στην αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών. Η πρόταση βασίζεται στα διδάγματα που αντλήθηκαν από τον έλεγχο καταλληλότητας όσον αφορά τη βελτίωση του προτεινόμενου συστήματος δέουσας επιμέλειας (σε σύγκριση με αυτό του κανονισμού EUTR) και την έλλειψη αποτελεσματικότητας των ειδικών διμερών εμπορικών συνθηκών (των συμφωνιών εθελοντικής εταιρικής σχέσης FLEGT στον κλάδο της ξυλείας) όσον αφορά την αντιμετώπιση της αποψίλωσης των δασών που προκαλείται από την ΕΕ.

1.5.4. Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ενέκρινε ένα σημαντικό σχέδιο ανάκαμψης το οποίο βασίζεται σε έναν ενισχυμένο μακροπρόθεσμο προϋπολογισμό για το επόμενο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και σε ένα νέο μέσο ανάκαμψης, το NextGenerationEU.

Η πρωτοβουλία εντάσσεται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, η οποία καθοδηγεί τη στρατηγική ανάκαμψης της ΕΕ. Στόχος της είναι να καταστεί η ΕΕ κλιματικά ουδέτερη έως το 2050 και να περιοριστεί η απώλεια βιοποικιλότητας. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και ο στόχος για την προώθηση προϊόντων και αξιακών αλυσίδων που δεν συνεπάγονται την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών. Υποστηρίζονται επίσης περισσότερο βιώσιμες αλυσίδες εφοδιασμού τροφίμων, η δε ΕΕ ενθαρρύνεται να θέτει νέα πρότυπα για τη βιώσιμη ανάπτυξη και να χρησιμοποιεί το οικονομικό της βάρος για να διαμορφώνει διεθνή πρότυπα σύμφωνα με τις περιβαλλοντικές και κλιματικές φιλοδοξίες της ΕΕ. Η πρωτοβουλία αποτελεί επίσης μέρος των προτεραιοτήτων που καθορίζονται στη στρατηγική για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 και στη στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο».

Η πρωτοβουλία εμπίπτει στον τομέα 3 (Φυσικοί πόροι και περιβάλλον) τίτλος 9 (Περιβάλλον και δράση για το κλίμα) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου. Όπως περιγράφεται λεπτομερώς κατωτέρω, η εφαρμογή του νομοθετήματος αυτού θα απαιτήσει πρόσθετους ανθρώπινους πόρους, καθώς επίσης και ορισμένες

υποστηρικτικές δαπάνες. Οι υποστηρικτικές δαπάνες θα καλυφθούν από το πρόγραμμα της ΕΕ για το περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα (LIFE) 2021–2027.

1.5.5. Αξιολόγηση των διάφορων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής

Η εφαρμογή του κανονισμού θα έχει ως αποτέλεσμα να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του μεγάλος και ποικίλος αριθμός οικονομικών τομέων, κάτι το οποίο θα απαιτήσει πρόσθετους ανθρώπινους πόρους, πόρους για τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων με εξωτερικούς αναδόχους και διοικητικές ρυθμίσεις μεταξύ των υπηρεσιών της Επιτροπής.

Θα χρειαστούν πέντε επιπλέον ΙΠΑ εντός της ΓΔ ENV για την εφαρμογή του κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της διεθνούς συνεργασίας. Απαιτούνται δύο επιπλέον ΙΠΑ εντός της ΓΔ INTPA που θα εστιάζουν στη συνεργασία και την ανάπτυξη, καθώς και 1 επιπλέον ΙΠΑ για τη ΓΔ TAXUD για την εφαρμογή του κανονισμού, ιδίως των υποχρεώσεων που σχετίζονται με τα τελωνεία.

Οι ανάγκες βασίζονται σε υπολογισμούς των πόρων που διατίθενται στα νομοθετικά μέσα τα οποία αποσκοπούν στην καταπολέμηση της παράνομης υλοτομίας (κανονισμοί EUTR και FLEGT), το πρώτο εκ των οποίων θα αντικατασταθεί από την προτεινόμενη πρωτοβουλία. Το τρέχον διαθέσιμο προσωπικό στη ΓΔ ENV είναι 3,25 AD + 1 AST + 1 ελεύθερος SND + 0,5 ΙΠΑ συμβασιούχου υπαλλήλου. Αυτό καλύπτει: α) την εφαρμογή, παρακολούθηση και επανεξέταση δύο κανονισμών της ΕΕ (EUTR και FLEGT)· β) τη διαπραγμάτευση και εφαρμογή συμφωνιών εθελοντικής εταιρικής σχέσης με πέντε χώρες (Ινδονησία, Βιετνάμ, Λάος, Ταϊλάνδη και Μαλαισία) και τη συνεργασία με άλλες χώρες παραγωγής και κατανάλωσης, συμπεριλαμβανομένης μόνιμης δομής συνεργασίας με την Κίνα· γ) την εκπροσώπηση της ΕΕ σε πολυμερή φόρουμ: FAO, φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών για τα δάση (UNFF) και Διεθνής Οργανισμός Τροπικής Ξυλείας (ITTO)· δ) την εφαρμογή των πρόσθετων δράσεων που προβλέπονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη»[2].

Η νέα πρόταση δεν θα ενσωματώνει μόνο την ισχύουσα νομοθεσία της ΕΕ, αλλά και θα διευρύνει σημαντικά το πεδίο των δράσεων και την πολυπλοκότητα της εφαρμογής, γεγονός που συνεπάγεται την ανάγκη νέων πόρων. Η νέα πρόταση θα περιλαμβάνει την επέκταση του πεδίου εφαρμογής από ένα βασικό προϊόν (ξυλεία) σε έξι (προσθήκη των βοοειδών, του φοινικέλαιου, της σόγιας, του κακάου και του καφέ), καθώς και τα παράγωγα προϊόντα τους και, παράλληλα, θα επεκτείνει την κάλυψή του ώστε να υπερβαίνει τη νομιμότητα και να συμπεριλαμβάνει τη βιωσιμότητα. Αυτό, με τη σειρά του, αναμένεται να αυξήσει την αξία των σχετικών οικονομικών τομέων, καθώς και τον αριθμό των ενδιαφερόμενων μερών και τρίτων χωρών που επηρεάζονται άμεσα και σημαντικά από τον κανονισμό. Θα πραγματοποιούνται περισσότερες συνεδριάσεις της ομάδας εμπειρογνωμόνων (από πέντε σε έξι) και με περισσότερα μέλη στην ομάδα (από μόνο εκπροσώπους κρατών μελών, θα συμπεριλαμβάνονται και ενδιαφερόμενα μέρη και τρίτες χώρες). Θα υπάρξει νέο σύστημα πληροφοριών (βλ. κατωτέρω), πέραν αυτού που αφορά ειδικά τον κανονισμό FLEGT. Το σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης χωρών (βλ. κατωτέρω) αναμένεται να έχει ως αποτέλεσμα τη στενότερη συνεργασία με δεκάδες χώρες. Η πολιτική προβολή και η ευαισθησία του κανονισμού θα αυξηθούν σε

[2] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?qid=1565272554103&uri=CELEX:52019DC0352

σύγκριση με την προηγούμενη κατάσταση, που κάλυπτε μόνο την ξυλεία, καθώς θα επηρεάζει τομείς που είναι σημαντικοί για την οικονομία συγκεκριμένων χωρών (π.χ. κακάο στην Ακτή Ελεφαντοστού και την Γκάνα, φοινικέλαιο στην Ινδονησία και τη Μαλαισία, σόγια και βοοειδή στη Βραζιλία και την Αργεντινή), απαιτώντας ενισχυμένη διμερή σύμπραξη, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων. Τα καθήκοντα εκπροσώπησης της ΓΔ ENV στα διεθνή φόρουμ θα αυξηθούν επίσης. Τα καθήκοντα υποβολής εκθέσεων των κρατών μελών θα αυξηθούν κατ' αναλογία προς την αύξηση του πεδίου εφαρμογής των βασικών προϊόντων και της αξίας των εμπλεκόμενων οικονομικών τομέων. Η μετάβαση στον νέο κανονισμό, η κατάργηση του κανονισμού EUTR και η προσαρμογή του κανονισμού FLEGT συνεπάγονται πρόσθετα καθήκοντα κατά τα πρώτα πέντε έτη λειτουργίας.

Όλες αυτές οι νέες δραστηριότητες και τα καθήκοντα θα αυξήσουν σημαντικά τον φόρτο εργασίας της ΓΔ ENV. Η ενίσχυση της πολιτικής και οικονομικής βαρύτητας του νέου κανονισμού θα απαιτήσει μεγαλύτερη προετοιμασία και πιο αναλυτικό έργο για τη διαχείριση περισσότερων αλληλεπιδράσεων —τόσο σε πολιτικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο εργασίας— με άλλες υπηρεσίες της Επιτροπής, με το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με ενδιαφερόμενα μέρη, με τρίτες χώρες και με διεθνείς οργανισμούς. Η άσκηση πρόσθετων καθηκόντων υποβολής εκθέσεων και η διαχείριση πρόσθετων εργαλείων (του συστήματος πληροφοριών και του συστήματος συγκριτικής αξιολόγησης) από τη ΓΔ ENV θα απαιτήσουν πρόσθετη εποπτεία από την εν λόγω ΓΔ. Ο εξορθολογισμός και η βελτίωση της εφαρμογής σε σύγκριση με τους κανονισμούς EUTR και FLEGT, οι οποίοι, όπως αντικατοπτρίζεται στον έλεγχο καταλληλότητας, είχαν ορισμένες ελλείψεις, λαμβανομένου επίσης υπόψη του μεγαλύτερου πεδίου εφαρμογής, θα απαιτήσουν τη διάθεση περισσότερων πόρων από τη ΓΔ ENV για την παρακολούθηση της εφαρμογής στα κράτη μέλη.

Όλα αυτά τα καθήκοντα απαιτούν υψηλή ικανότητα πολιτικής κρίσης, γνώσεις πολιτικής, αναλυτικές δεξιότητες, ανεξαρτησία και ανθεκτικότητα που μπορούν να παρέχουν μόνο υπάλληλοι βαθμού AD. Οι πολύπλοκες αλυσίδες εφοδιασμού των εκάστοτε βασικών προϊόντων και οι γεωγραφικές διαφορές ανά τον κόσμο καθιστούν σκόπιμο να επιδιωχθεί ένας ορισμένος βαθμός εξειδίκευσης στην ομάδα της ΓΔ ENV που θα επιφορτιστεί με την εφαρμογή. Αυτό μπορεί να γίνει ανά βασικό προϊόν, ανά περιοχή ή ανά καθήκον, όμως θα απαιτηθούν οι πρόσθετοι πόροι προσωπικού όπως ορίζεται ανωτέρω. Θα χρησιμοποιηθεί όσο το δυνατόν περισσότερο ο εξωπορισμός (βλ. κατωτέρω), όμως και αυτός απαιτεί επίσης εποπτεία. Επιπλέον, υπάρχουν βασικά καθήκοντα που ενέχουν υψηλό βαθμό πολιτικής ευαισθησίας και πρέπει να εκτελούνται από την Επιτροπή.

Οι ανάγκες σε πόρους θα αυξηθούν για τις ΓΔ ENV, INTPA και TAXUD. Η ΓΔ ENV θα πρέπει να αναλάβει το σύνθετο έργο της συγκριτικής αξιολόγησης των χωρών (τόσο τεχνικά όσο και διπλωματικά), συνεχίζοντας ταυτόχρονα την εφαρμογή των προηγούμενων νομικών υποχρεώσεων στο νέο αυτό πλαίσιο, συμπεριλαμβανομένης της διεθνούς συνεργασίας (συνεχής συνεργασία με τις χώρες-εταίρους κατανάλωσης και παραγωγής, η οποία είναι ζωτικής σημασίας για την αποφυγή διαρροής). Η ΓΔ INTPA θα επικεντρωθεί ιδίως σε νέα προγράμματα συνεργασίας στο πλαίσιο εταιρικών σχέσεων για τα δάση, τα οποία θα αποσκοπούν, μεταξύ άλλων, στην υποστήριξη των χωρών παραγωγής ώστε να συμμορφώνονται με τον κανονισμό. Η δημιουργία εταιρικής σχέσης για τα δάση θα προταθεί σε όλες τις σχετικές χώρες, συμπεριλαμβανομένων όσων βρίσκονται επί του παρόντος σε διαπραγματεύσεις για τη σύναψη συμφωνίας εθελοντικής εταιρικής σχέσης ή

συμμετέχουν στην εφαρμογή τέτοιας συμφωνίας. Η ΓΔ TAXUD θα ασχοληθεί με τη γενική εφαρμογή πολιτικής του κανονισμού, καθώς και με τις προπαρασκευαστικές εργασίες και την εκπόνηση του παράγωγου δικαίου όσον αφορά τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης. Οι δραστηριότητες αυτές θα απαιτήσουν πρόσθετους ανθρώπινους πόρους για τις ΓΔ ENV, INTPA και TAXUD.

Πριν από την έναρξη ισχύος και κατά τα πρώτα πέντε έτη λειτουργίας, θα απαιτηθεί επίσης προϋπολογισμός σύναψης δημόσιων συμβάσεων για τους εξωτερικούς αναδόχους που θα υποστηρίξουν την πρώτη επανεξέταση του πεδίου κάλυψης των προϊόντων, την πρώτη αξιολόγηση του κανονισμού και τη γενική εφαρμογή του. Ο εκτιμώμενος προϋπολογισμός για τις τρεις αυτές συμβάσεις κατά την πρώτη πενταετία είναι 3 050 000 EUR. Η εκτίμηση αυτή βασίζεται σε προηγούμενες δημόσιες συμβάσεις με τα ίδια χαρακτηριστικά.

Υπάρχει επίσης ανάγκη ανάπτυξης του μητρώου δέουσας επιμέλειας, μιας βάσης δεδομένων που θα συνδέει τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών, άλλες αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και την Επιτροπή, καθώς και αποθήκευσης και διευκόλυνσης των πληροφοριών που παρέχουν οι φορείς εκμετάλλευσης (ουσιαστικά την εγγραφή τους και τις υπεύθυνες δηλώσεις τους). Αυτό θα μπορούσε να γίνει είτε μέσω εξωτερικού αναδόχου είτε με διοικητική ρύθμιση με τις υπηρεσίες της Επιτροπής. Η ΓΔ ENV διευκόλυνε εκτίμηση προϋπολογισμού ύψους 1,5 εκατ. EUR για πέντε έτη με σκοπό τη δημιουργία και την τήρηση της βάσης δεδομένων με τις απαιτούμενες λειτουργίες. Επιπλέον, η ΓΔ TAXUD υπέβαλε προϋπολογισμό ύψους 950 000 EUR κατά τα πρώτα πέντε έτη λειτουργίας για τις εργασίες ΤΠ που απαιτούνται για την προσαρμογή των τελωνειακών συστημάτων στις αλλαγές που απαιτεί ο κανονισμός. Οι επιλογές ανάπτυξης και σχετικών δημόσιων συμβάσεων στον τομέα της ΤΠ θα υπόκεινται σε προέγκριση από το συμβούλιο τεχνολογίας πληροφοριών και κυβερνοασφάλειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η δημιουργία και η λειτουργία του συστήματος συγκριτικής αξιολόγησης χωρών θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν μέσω διοικητικής ρύθμισης ή εξωτερικής σύμβασης. Προβλέπεται προσωρινός προϋπολογισμός ύψους 4 369 000 EUR για την πρώτη πενταετία. Το ποσό αυτό είναι σχεδόν πενταπλάσιο από το ποσό που προβλεπόταν στην εκτίμηση των επιπτώσεων, το οποίο υπολογίστηκε βάσει ωρών εργασίας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η συγκριτική αξιολόγηση που προβλεπόταν στην εκτίμηση επιπτώσεων αφορούσε μια απλουστευμένη εκδοχή, η οποία διευρύνθηκε στην τελική νομική πρόταση με νέα κριτήρια αξιολόγησης, καθώς και με αυξημένα καθήκοντα συνεργασίας με τις επηρεαζόμενες χώρες. Τα νέα αυτά χαρακτηριστικά συνεπάγονται υψηλή ένταση εργασίας —η αξιολόγηση της νομοθεσίας και της επιβολής της σε κάθε χώρα είναι ένα φιλόδοξο εγχείρημα— και θα απαιτήσουν πολύ μεγαλύτερο αριθμό ωρών εργασίας. Το αναθεωρημένο ποσό υπολογίστηκε λαμβανομένης υπόψη της εμπειρίας από τις επισκοπήσεις χωρών του κανονισμού της ΕΕ για την ξυλεία.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας

☐ **περιορισμένη διάρκεια**

– ☐ με ισχύ από [HH/MM]EEEE έως [HH/MM]EEEE

– ☐ Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το EEEE έως το EEEE για πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων και από το EEEE έως το EEEE για πιστώσεις πληρωμών.

☑ **απεριόριστη διάρκεια**

– Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το 2023 έως το 2027,

– και στη συνέχεια πλήρης εφαρμογή.

1.7. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης[3]

☑ **Άμεση διαχείριση** από την Επιτροπή

– ☑ από τις υπηρεσίες της, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στις αντιπροσωπείες της Ένωσης

– ☐ από τους εκτελεστικούς οργανισμούς

☐ **Επιμερισμένη διαχείριση** με τα κράτη μέλη

☐ **Έμμεση διαχείριση** με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

– ☐ σε τρίτες χώρες ή οργανισμούς που αυτές έχουν ορίσει

– ☐ σε διεθνείς οργανισμούς και στις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)

– ☐ στην ΕΤΕπ και στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων

– ☐ στους οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 70 και 71 του δημοσιονομικού κανονισμού

– ☐ σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου

– ☐ σε οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο και έχουν αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, στον βαθμό που παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις

– ☐ σε οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους, στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και οι οποίοι παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις

– ☐ σε πρόσωπα επιφορτισμένα με την εφαρμογή συγκεκριμένων δράσεων στην ΚΕΠΠΑ βάσει του τίτλου V της ΣΕΕ και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.

– *Αν αναφέρονται περισσότεροι του ενός τρόποι διαχείρισης, να διευκρινιστούν στο τμήμα «Παρατηρήσεις».*

Παρατηρήσεις

[3] Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EL/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

Το νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο αφορά τις δαπάνες προσωπικού, τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων και, ενδεχομένως, τις διοικητικές ρυθμίσεις. Εφαρμόζονται τυποποιημένοι κανόνες για το συγκεκριμένο είδος δαπανών.

2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

Ο τρόπος διαχείρισης της πρωτοβουλίας είναι η άμεση διαχείριση από την Επιτροπή. Η Επιτροπή θα επικουρείται από ομάδα εμπειρογνωμόνων με εκπροσώπους και ενδιαφερόμενα μέρη από τα κράτη μέλη: την ομάδα εμπειρογνωμόνων / πολυμερή πλατφόρμα φορέων της Επιτροπής για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη. Η Επιτροπή θα επικουρείται επίσης από επιτροπή.

Συνολικά, η πρωτοβουλία περιλαμβάνει δαπάνες προσωπικού, σύναψη δημόσιων συμβάσεων και, ενδεχομένως, διοικητικές ρυθμίσεις. Εφαρμόζονται τυποποιημένοι κανόνες για το συγκεκριμένο είδος δαπανών.

2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους

Συνολικά, η πρωτοβουλία περιλαμβάνει δαπάνες προσωπικού, σύναψη δημόσιων συμβάσεων και, ενδεχομένως, διοικητικές ρυθμίσεις. Εφαρμόζονται τυποποιημένοι κανόνες για το συγκεκριμένο είδος δαπανών.

2.2.3. Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)

Συνολικά, η πρωτοβουλία περιλαμβάνει δαπάνες προσωπικού, σύναψη δημόσιων συμβάσεων και, ενδεχομένως, διοικητικές ρυθμίσεις. Εφαρμόζονται τυποποιημένοι κανόνες για το συγκεκριμένο είδος δαπανών.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας, π.χ. στη στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης.

Συνολικά, η πρωτοβουλία περιλαμβάνει δαπάνες προσωπικού, σύναψη δημόσιων συμβάσεων και, ενδεχομένως, διοικητικές ρυθμίσεις. Εφαρμόζονται τυποποιημένοι κανόνες για το συγκεκριμένο είδος δαπανών.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

- Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού

<u>Κατά σειρά</u> τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός	ΔΠ/ΜΔΠ[57]	χωρών ΕΖΕΣ[58]	υποψηφίων για ένταξη χωρών[59]	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 2 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού
3	09 02 01 — Φύση και βιοποικιλότητα	ΔΠ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20.01.02.01 — Αποδοχές και αποζημιώσεις	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 06 02 — Έξοδα διασκέψεων και συνεδριάσεων	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ

57 ΔΠ = Διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ = Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις

58 ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών

59 Υποψήφιες χώρες και, κατά περίπτωση, δυνάμει υποψήφια μέλη της ΕΕ από τα Δυτικά Βαλκάνια

3.2. Εκτιμώμενες δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης στις πιστώσεις

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επιχειρησιακές πιστώσεις

– ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων

– ☑ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω.

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	3	Φυσικοί πόροι και περιβάλλον

ΓΔ: **ENV**			Έτος **2022**	Έτος **2023**	Έτος **2024**	Έτος **2025**	Έτος **2026**	Έτος **2027**	**ΣΥΝΟΛΟ (2022-2027)**
• Επιχειρησιακές πιστώσεις									
09 02 01 — Φύση και βιοποικιλότητα	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1α)	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	**8,919**
	Πληρωμές	(2α)	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	**8,919**
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων[60]									
Γραμμή του προϋπολογισμού		(3)							
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεωνγια τη ΓΔ ENV	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1α+1β+3	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	**8,919**
	Πληρωμές	=2α+2β+3	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	**8,919**

60 Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

ΓΔ: **TAXUD**			Έτος **2022**	Έτος **2023**	Έτος **2024**	Έτος **2025**	Έτος **2026**	Έτος **2027**	**ΣΥΝΟΛΟ (2022-2027)**
• Επιχειρησιακές πιστώσεις									
09 02 01 — Φύση και βιοποικιλότητα	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1α)	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
	Πληρωμές	(2α)	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων[61]									
Γραμμή του προϋπολογισμού		(3)							
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ TAXUD	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1α+1β+3	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
	Πληρωμές	=2α+2β+3	—	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)							
	Πληρωμές	(5)							
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)							
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 3 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+6	0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	**9,869**
	Πληρωμές	=5+6	0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	**9,869**

[61] Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

Το ποσό που αναφέρεται ανωτέρω θα χρειαστεί για την υποστήριξη διαφόρων εκτελεστικών καθηκόντων σε σχέση με τις νομοθετικές διατάξεις τα οποία θα εκτελεί η ΓΔ ENV.

Οι δραστηριότητες που αποτελούν αντικείμενο δημόσιων συμβάσεων περιλαμβάνουν την ανάθεση μελέτης προς στήριξη της πρώτης επανεξέτασης του πεδίου κάλυψης των προϊόντων (εγγεγραμμένης στον προϋπολογισμό του 2022), μελέτης προς στήριξη της πρώτης αξιολόγησης του κανονισμού (εγγεγραμμένης στον προϋπολογισμό του 2026) και σύμβασης υποστήριξης για τη γενική εφαρμογή του κανονισμού (επιμερίζεται ομοιόμορφα στους προϋπολογισμούς κατά τα πρώτα πέντε έτη λειτουργίας).

Επιπλέον, στην κατηγορία αυτή έχουν συμπεριληφθεί προσωρινά δύο ακόμη δραστηριότητες που θα μπορούσαν να αναπτυχθούν είτε μέσω εξωτερικής σύμβασης είτε μέσω διοικητικών ρυθμίσεων με τις υπηρεσίες της Επιτροπής. Πρόκειται για την ανάπτυξη και λειτουργία του συστήματος πληροφοριών και την ανάπτυξη και λειτουργία του συστήματος συγκριτικής αξιολόγησης χωρών. Και οι δύο δραστηριότητες έχουν εγγραφεί στον προϋπολογισμό για τα πέντε πρώτα έτη λειτουργίας.

Τέλος, περιλαμβάνονται ορισμένα ποσά για την κάλυψη της ανάπτυξης ΤΠ και συντήρησης των ηλεκτρονικών διεπαφών μεταξύ των εθνικών τελωνειακών συστημάτων και του συστήματος πληροφοριών όσον αφορά τις ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των τελωνειακών και των αρμόδιων αρχών. Τα ποσά αυτά περιλαμβάνονται ως μέρος του συνολικού κόστους του συστήματος πληροφοριών.

Όλες οι δαπάνες εκτός των δαπανών για ανθρώπινους πόρους και των διοικητικών δαπανών								
Καθήκοντα	**Πόροι**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**ΣΥΝΟΛΟ**
Γενική εφαρμογή	Γενική σύμβαση υποστήριξης	—	0,450	0,450	0,450	0,450	0,450	2,250
Σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης	Σύμβαση υποστήριξης ή διοικητική ρύθμιση	—	1,009	0,840	0,840	0,840	0,840	4,369
Σύστημα πληροφοριών «Μητρώο» (ENV+TAXUD)	Σύμβαση υποστήριξης ή διοικητική ρύθμιση	—	0,480	0,690	0,570	0,425	0,285	2,450
Επανεξέταση πεδίου εφαρμογής προϊόντων	Σύμβαση υποστήριξης εκτίμησης επιπτώσεων	0,500	—	—	—	—	—	0,500
Πρώτη αξιολόγηση	Σύμβαση υποστήριξης αξιολόγησης	—	—	—	—	0,300	—	0,300
		0,500	**1,939**	**1,980**	**1,860**	**2,015**	**1,575**	**9,869**

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	**7**	«Διοικητικές δαπάνες»

Αυτό το τμήμα πρέπει να συμπληρωθεί με «στοιχεία διοικητικού χαρακτήρα του προϋπολογισμού» τα οποία θα εισαχθούν, πρώτα, στο παράρτημα του νομοθετικού δημοσιονομικού δελτίου (παράρτημα V του εσωτερικού κανονισμού), που τηλεφορτώνεται στο DECIDE για διυπηρεσιακή διαβούλευση.

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		Έτος **2022**	Έτος **2023**	Έτος **2024**	Έτος **2025**	Έτος **2026**	Έτος **2027**	**ΣΥΝΟΛΟ (2022-2027)**
ΓΔ: **ENV**								
• Ανθρώπινοι πόροι		—	0,760	0,760	0,760	0,760	0,760	**3,800**
• Άλλες διοικητικές δαπάνες[62]		—	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	**0,570**
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ ENV	Πιστώσεις	—	0,874	0,874	0,874	0,874	0,874	**4,370**

		Έτος **2022**	Έτος **2023**	Έτος **2024**	Έτος **2025**	Έτος **2026**	Έτος **2027**	**ΣΥΝΟΛΟ (2022-2027)**
ΓΔ: **INTPA**								
• Ανθρώπινοι πόροι		—	0,304	0,304	0,304	0,304	0,304	**1,520**
• Άλλες διοικητικές δαπάνες		—	—	—	—	—	—	**—**
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ INTPA	Πιστώσεις	—	0,304	0,304	0,304	0,304	0,304	**1,520**

[62] Το άρθρο 34 προβλέπει τη σύσταση νέας επιτροπής κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011. Επιπλέον, την επιτροπή θα επικουρεί η ομάδα εμπειρογνωμόνων της πλατφόρμας για την αποψίλωση των δασών, η οποία υφίσταται ήδη, αλλά δεν διαθέτει εξουσίες λήψης αποφάσεων.

		Έτος **2022**	Έτος **2023**	Έτος **2024**	Έτος **2025**	Έτος **2026**	Έτος **2027**	**ΣΥΝΟΛΟ (2022-2027)**
ΓΔ: **TAXUD**								
• Ανθρώπινοι πόροι		—	0,152	0,152	0, 52	0,152	0,152	**0,760**
• Άλλες διοικητικές δαπάνες		—	—	—	—	—	—	—
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ TAXUD	Πιστώσεις	—	0,152	0,152	0,152	0,152	0,152	**0,760**

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)	—	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	**6,650**

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		Έτος **2022**	Έτος **2023**	Έτος **2024**	Έτος **2025**	Έτος **2026**	Έτος **2027**	**ΣΥΝΟΛΟ (2022-2027)**
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	0,500	3,269	3,310	3,190	3,345	2,905	**16,519**
	Πληρωμές	0,500	3,269	3,310	3,190	3,345	2,905	**16,519**

3.2.2. Εκτιμώμενο αποτέλεσμα που χρηματοδοτείται με επιχειρησιακές πιστώσεις

Πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα			Έτος **N**	Έτος **N+1**	Έτος **N+2**	Έτος **N+3**	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	**ΣΥΝΟΛΟ**
	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ							

⇩	Είδος [63]	Μέσο κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Συνολικός αριθ.	Συνολικό κόστος
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 1[64]…																				
— Αποτέλεσμα																				
— Αποτέλεσμα																				
— Αποτέλεσμα																				
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 1																				
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2 ...																				
— Αποτέλεσμα																				
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 2																				
ΣΥΝΟΛΑ																				

63 Τα αποτελέσματα είναι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (π.χ.: αριθμός ανταλλαγών φοιτητών που θα χρηματοδοτηθούν, αριθμός χλμ. οδών που θα κατασκευαστούν κ.λπ.).

64 Όπως περιγράφεται στο σημείο 1.4.2. «Ειδικοί στόχοι …»

3.2.3. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις διοικητικές πιστώσεις

– ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα.

– ☑ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	Έτος **2022**	Έτος **2023**	Έτος **2024**	Έτος **2025**	Έτος **2026**	Έτος **2027**	**ΣΥΝΟΛΟ (2023-2027)**
ΤΟΜΕΑΣ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου							
Ανθρώπινοι πόροι	—	1,216	1,216	1,216	1,216	1,216	**6,080**
Άλλες διοικητικές δαπάνες	—	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	**0,570**
Μερικό σύνολο του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	—	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	**6,650**
Εκτός του ΤΟΜΕΑ 7[65] του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου							
Ανθρώπινοι πόροι							
Άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα							
Μερικό σύνολο εκτός του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου							
ΣΥΝΟΛΟ	—	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	**6,650**

Οι ανάγκες σε διοικητικές πιστώσεις θα καλυφθούν από τις πιστώσεις που έχουν ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχουν ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ, οι οποίες θα συμπληρωθούν, αν χρειαστεί, με τυχόν πρόσθετους πόρους που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

65 Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

3.2.3.1. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

– ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων.

– ☑ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε μονάδες ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης

	Έτος **2022**	Έτος **2023**	Έτος **2024**	Έτος **2025**	Έτος **2026**	Έτος **2027**
• Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)						
20 01 02 01 (στην έδρα και στις αντιπροσωπείες της Επιτροπής)	0,0	8,0	8,0	8,0	8,0	8,0
20 01 02 03 (στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)						
01 01 01 01 (έμμεση έρευνα)						
01 01 01 11 (άμεση έρευνα)						
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)						
• Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης: ΙΠΑ)[66]						
20 02 01 (AC, END, INT από το συνολικό κονδύλιο)						
20 02 03 (AC, AL, END, INT και JPD στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)						
XX 01 xx **yy zz**[67] — στην έδρα:						
XX 01 xx **yy zz**[67] — στις αντιπροσωπείες της ΕΕ						
01 01 01 02 (AC, END, INT — έμμεση έρευνα)						
01 01 01 12 (AC, END, INT — άμεση έρευνα)						
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)						
ΣΥΝΟΛΟ	0,0	8,0	8,0	8,0	8,0	8,0

XX είναι ο σχετικός τομέας πολιτικής ή ο σχετικός τίτλος του προϋπολογισμού.

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό των ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχει ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό των ΓΔ, το οποίο θα συμπληρωθεί, αν χρειαστεί, με τυχόν πρόσθετους πόρους που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	Για τη ΓΔ ENV, απαιτούνται 5 θέσεις AD για τη γενική εφαρμογή του κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της διεθνούς συνεργασίας, καθώς και για τις προπαρασκευαστικές εργασίες και την εκπόνηση του παράγωγου δικαίου σύμφωνα με τις προθεσμίες που προτείνονται στον κανονισμό. Για τη ΓΔ INTPA, απαιτούνται 2 θέσεις AD για την κάλυψη των αναγκών συνεργασίας και ανάπτυξης που σχετίζονται με τον κανονισμό, ιδίως τη δημιουργία εταιρικών σχέσεων για τα δάση. Για τη ΓΔ TAXUD, απαιτείται 1 θέση AD για τη γενική εφαρμογή πολιτικής του κανονισμού, καθώς και για τις προπαρασκευαστικές εργασίες και την εκπόνηση του παράγωγου δικαίου όσον αφορά τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που εισέρχονται ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης,

66 AC = Συμβασιούχος υπάλληλος· AL = Τοπικός υπάλληλος· END = Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας· INT = Προσωρινό προσωπικό· JPD = Νέος επαγγελματίας σε αντιπροσωπεία της ΕΕ.

67 Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού που καλύπτεται από επιχειρησιακές πιστώσεις (πρώην γραμμές «ΒΑ»).

	καθώς και για τις ανάγκες εφαρμογής της διεπαφής σύμφωνα με το άρθρο 26.
Εξωτερικό προσωπικό	Άνευ αντικειμένου

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

– ☑ μπορεί να χρηματοδοτηθεί εξ ολοκλήρου με ανακατανομή εντός του οικείου τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ).

– Οι δαπάνες που προβλέπονται στη γραμμή του προϋπολογισμού 09 02 01 θα καλυφθούν από το πρόγραμμα LIFE και θα προγραμματιστούν στο πλαίσιο των διαδικασιών του ετήσιου σχεδίου διαχείρισης της ΓΔ ENV. Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους καλύπτονται κατά προτίμηση από πρόσθετα κονδύλια στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής ανθρώπινων πόρων.

– ☐ συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση του αδιάθετου περιθωρίου στο πλαίσιο του αντίστοιχου τομέα του ΠΔΠ και/ή τη χρήση ειδικών μηχανισμών, όπως ορίζεται στον κανονισμό για το ΠΔΠ.

Να εξηγηθούν οι απαιτούμενες ενέργειες και να προσδιοριστούν οι σχετικοί τομείς και οι σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού, τα αντίστοιχα ποσά και οι μηχανισμοί που προτείνεται να χρησιμοποιηθούν.

– ☐ συνεπάγεται την αναθεώρηση του ΠΔΠ.

Να εξηγηθούν οι απαιτούμενες ενέργειες και να προσδιοριστούν οι σχετικοί τομείς και οι σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού, καθώς και τα αντίστοιχα ποσά.

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

– ☑ δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτους

– ☐ προβλέπει τη συγχρηματοδότηση από τρίτους που εκτιμάται κατωτέρω:

Πιστώσεις σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	Έτος **N**[68]	Έτος **N+1**	Έτος **N+2**	Έτος **N+3**	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			Σύνολο
Προσδιορισμός του φορέα συγχρηματοδότησης								
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων								

68 Το έτος Ν είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας. Να αντικατασταθεί το «Ν» με το αναμενόμενο πρώτο έτος εφαρμογής (για παράδειγμα: 2021). Το ίδιο και για τα επόμενα έτη.

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

– ☑ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.

– ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:

– ☐ στους ιδίους πόρους

– ☐ στα λοιπά έσοδα

– Να αναφερθεί αν τα έσοδα προορίζονται για γραμμές δαπανών ☐

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας[69]						
		Έτος **N**	Έτος **N+1**	Έτος **N+2**	Έτος **N+3**	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)		
Άρθρο …….								

Ως προς τα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστούν οι γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.

Άλλες παρατηρήσεις (π.χ. μέθοδος/τύπος για τον υπολογισμό των επιπτώσεων στα έσοδα ή τυχόν άλλες πληροφορίες).

69 Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης), τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 20 % για έξοδα είσπραξης.